

BUTLLETÍ OFICIAL DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

VI legislatura

Vuitè període

Número 410

Dilluns, 31 de març de 2003

S U M A R I

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. Lleis i altres normes

1.01.01. Lleis

————— Llei d'autoritzacions financeres per a l'ampliació de la Fira de Barcelona i per a finançar l'aportació dels regants al canal Segarra-Garrigues (tram. 200-00086/06). Aprovació. [p. 5](#)

1.01.10 Normes de règim interior

————— Actualització de llocs de treball del Parlament de Catalunya (tram. 221-00014/06). Aprovació. [p. 6](#)

1.10. Resolucions

————— Resolució 1785/VI del Parlament de Catalunya, sobre la prevenció i el control de la legionel·losi i les instal·lacions que poden provocar-ne (tram. 250-03016/06, 250-03035/06 i 250-03045/06). Adopció en comissió. [p. 6](#)

————— Resolució 1786/VI del Parlament de Catalunya, sobre les entitats privades que col·laboren en serveis socials (tram. 250-03056/06). Adopció en comissió. [p. 7](#)

————— Resolució 1787/VI del Parlament de Catalunya, sobre la regulació de l'exercici de la naturopatia a Catalunya i la creació d'un registre de professionals de les medicines naturals (tram. 250-02954/06, 250-03083/06 i 250-03184/06). Adopció en comissió. [p. 7](#)

————— Resolució 1788/VI del Parlament de Catalunya, sobre el suport al sector turístic de Catalunya perquè no es creï un impost estrictament turístic (tram. 250-02807/06). Adopció en comissió. [p. 8](#)

————— Resolució 1789/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'estudi de viabilitat d'un document o una targeta turística catalana (tram. 250-03020/06). Adopció en comissió. [p. 8](#)

————— Resolució 1790/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'energia (tram. 250-02897/06). Adopció en comissió. [p. 8](#)

————— Resolució 1794/VI del Parlament de Catalunya, per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Presumptes Irregularitats en Estudis d'Opinió i Enquestes del Govern (tram. 252-00026/06). Adopció en el Ple. [p. 9](#)

1.15. Mocions

————— Moció 217/VI del Parlament de Catalunya, sobre la recuperació de la memòria històrica,

especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la postguerra (tram. 302-00323/06). Aprovació pel Ple. [p. 9](#)

————— Moció 218/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política d'infraestructures (tram. 302-00324/06). Aprovació pel Ple. [p. 10](#)

————— Moció 219/VI del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques d'infància i d'adolescència en situació de risc social (tram. 302-00325/06). Aprovació pel Ple. [p. 10](#)

————— Moció 220/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política sanitària referent a l'atenció de la salut mental (tram. 302-00326/06). Aprovació pel Ple. [p. 11](#)

————— Moció 221/VI del Parlament de Catalunya, sobre les persones amb discapacitat (tram. 302-00327/06). Aprovació pel Ple. [p. 12](#)

————— Moció 222/VI del Parlament de Catalunya, sobre el model ferroviari a Catalunya (tram. 302-00329/06). Aprovació pel Ple. [p. 13](#)

————— Moció 223/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política agrària (tram. 302-00330/06). Aprovació pel Ple. [p. 14](#)

1.20. Interpellacions

————— Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de suport a l'administració local catalana i el respecte a les seves competències i l'autonomia de gestió (tram. 300-00274/06). Substanciació. [p. 15](#)

————— Interpellació al Consell Executiu sobre l'habitatge (tram. 300-00206/06). Substanciació. [p. 15](#)

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la política social, especialment pel que fa a les persones en situació de dependència (tram. 300-00389/06). Substanciació. [p. 15](#)

————— Interpellació al Consell Executiu sobre els serveis d'ocupació (tram. 300-00828/06). Substanciació. [p. 16](#)

————— Interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum a Catalunya (tram. 300-00888/06). Substanciació. [p. 16](#)

————— Interpellació al Consell Executiu sobre el ferrocarril a Catalunya (tram. 300-00910/06). Substanciació. [p. 16](#)

Interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció domiciliària (tram. 300-00949/06). Substanciació.

p. 16

Interpellació al Consell Executiu sobre les malalties sociolaborals (tram. 300-01027/06). Substanciació.

p. 16

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum (tram. 300-01117/06). Substanciació.

p. 16

Interpellació al Consell Executiu sobre política educativa, especialment pel que fa al desplegament de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació (tram. 300-01118/06). Substanciació.

p. 16

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'atenció a la gent gran (tram. 300-01119/06). Substanciació.

p. 16

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG, RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma 2.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de regulació de l'Estatut d'Organització Consultiva del Parlament de Catalunya (tram. 202-00160/06). Decaïment.

p. 17

2.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions 2.10.25. Proposicions no de llei

Proposició no de llei sobre la modificació de la normativa d'allotjaments rurals (tram. 250-02914/06). Rebuig.

p. 17

Proposició no de llei sobre la paralització de les gestions de l'empresa Valenciana de Cementos per a utilitzar la crema de pneumàtics com a combustible, a Alcanar (Montsià) (tram. 250-03001/06). Rebuig.

p. 17

Proposició no de llei sobre l'ampliació i el millorament de la xarxa secundària de transport i subministrament de gas a les Terres de l'Ebre (tram. 250-03071/06). Rebuig.

p. 17

Proposició no de llei sobre el Pla d'actuació de la fruita dolça (tram. 250-03176/06). Retirada.

p. 17

Proposició no de llei sobre el suport a les persones amb discapacitat (tram. 250-03409/06). Retirada.

p. 18

Proposició no de llei sobre la crisi del sector lleter (tram. 250-03411/06). Retirada.

p. 18

2.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les enquestes o estudis d'opinió pagats amb fons públics (tram. 302-00328/06). Retirada.

p. 18

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. Projectes i proposicions de llei i altres propostes de norma 3.01.01. Projectes de llei

Projecte de llei del cos d'agents rurals (tram. 200-00077/06). Ponència per a elaborar l'Informe.

p. 18

Projecte de llei de mutualitats de previsió social (tram. 200-00081/06). Ponència per a elaborar l'Informe.

p. 18

Projecte de llei del taxi (tram. 200-00083/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 19

Projecte de llei de l'Agència Catalunya Turisme (tram. 200-00084/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 19

Projecte de llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliva CEU (tram. 200-00087/06). Text presentat. Antecedents.

p. 19

3.01.02. Proposicions de llei

Proposició de llei de modificació de la llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, reguladora de l'elaboració i la publicitat de les enquestes i els estudis d'opinió de la Generalitat (tram. 202-00189/06). Presa en consideració.

p. 22

Proposició de llei de creació de l'Institut Català de l'Opinió Pública (tram. 202-00194/06). Presentació i tramesa al Consell Executiu.

p. 22

3.10. Procediments que es clouen amb l'adopció de resolucions 3.10.25. Proposicions no de llei

Proposició no de llei sobre la necessitat d'informar la població de la qualitat de l'aire en temps real arran de les emissions tòxiques produïdes a Salou, la Pineda i Vilaseca l'estiu de l'any 2002 (tram. 250-03342/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 25

Proposició no de llei sobre les ajudes per a accedir a habitatges de lloguer de baix cost per a famílies monoparentals (tram. 250-03351/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 25

Proposició no de llei sobre la subvenció d'un 20% de les obres de millorament de la Rambla de Figueres (Alt Empordà) (tram. 250-03352/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 25

Proposició no de llei sobre les ajudes per accedir a habitatges protegits per a dones víctimes de la violència de gènere (tram. 250-03353/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 26

Proposició no de llei sobre les obres de millorament de la carretera N-230, entre la Vall d'Aran i Lleida (Segrià) (tram. 250-03356/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes. Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 26

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla d'ajuts per a la reparació dels danys causats pel temporal del 31 de gener de 2002 al Berguedà (tram. 250-03360/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 26

Proposició no de llei sobre la regulació del període de pràctiques de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra (tram. 250-03366/06). Pròrroga del termini de presentació d'esmenes.

p. 27

Proposició no de llei sobre la modificació del Decret 334/2002, de 3 de desembre, pel qual es dona una nova regulació al Registre públic d'enquestes i estudis d'opinió de la Generalitat de Catalunya, per tal d'evitar possibles ocultacions o manipulacions de dades (tram. 250-03372/06). Esmenes presentades.

p. 27

Proposició no de llei sobre la modificació de la Llei 15/1997, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per a eliminar la dispersió normativa existent (tram. 250-03374/06). Esmenes presentades. p. 27

Proposició no de llei sobre el suport al sector lleter davant la crisi actual (tram. 250-03433/06). Presentació. p. 28

Proposició no de llei sobre el suport a les persones amb discapacitats en el marc de l'Any Europeu de les Persones amb Discapacitat (tram. 250-03434/06). Presentació. p. 28

Proposició no de llei sobre la intervenció de l'Administració de la Generalitat en la regulació del mercat immobiliari a Catalunya, per a evitar la sobreocupació d'habitatges i promoure l'habitatge social (tram. 250-03436/06). Presentació. p. 29

Proposició no de llei sobre la creació d'espais per al lliurament dels menors en compliment dels règims de visites en casos problemàtics (tram. 250-03437/06). Presentació. p. 30

Proposició no de llei sobre l'aplicació de la justícia de menors a Manresa (Bages) (tram. 250-03438/06). Presentació. Rectificació del text presentat. p. 30

3.10.60. Procediments relatius a la memòria anual i a altres informes de la Sindicatura de Comptes

Procediment relatiu a l'informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2000 (tram. 257-0004/06). Presentació de propostes de resolució. p. 31

3.10.65. Projectes i propostes de resolució d'actuació davant les Corts Generals

Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat (tram. 269-00008/06). Informe de la Ponència. p. 32

3.15. Mocions subsegüents a interpellacions

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa (tram. 302-00323/06). Esmenes presentades. p. 34

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures (tram. 302-00324/06). Esmenes presentades. p. 35

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'infància i d'adolescència en situació de risc social (tram. 302-00325/06). Esmenes presentades. p. 35

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental (tram. 302-00326/06). Esmenes presentades. p. 39

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les persones amb disminució (tram. 302-00327/06). Esmenes presentades. p. 41

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les enquestes o estudis d'opi-

nió pagats amb fons públics (tram. 302-00328/06). Esmenes presentades. p. 44

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el model ferroviari a Catalunya (tram. 302-00329/06). Esmenes presentades. p. 45

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català (tram. 302-00330/06). Esmenes presentades. p. 46

3.20. Interpellacions

Interpellació al Consell Executiu sobre l'exercici de la llibertat d'expressió a les universitats de Catalunya (tram. 300-01103/06). Presentació. p. 48

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de prevenció de la drogodependència (tram. 300-01104/06). Presentació. p. 48

Interpellació al Consell Executiu sobre la societat de la informació (tram. 300-01105/06). Presentació. p. 48

Interpellació al Consell Executiu sobre les prestacions dels serveis socials (tram. 300-01106/06). Presentació. p. 48

Interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya (tram. 300-01107/06). Presentació. p. 49

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'atenció a les persones grans (tram. 300-01108/06). Presentació. p. 49

Interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública (tram. 300-01109/06). Presentació. p. 49

Interpellació al Consell Executiu sobre els serveis socials (tram. 300-01110/06). Presentació. p. 49

Interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció hospitalària (tram. 300-01111/06). Presentació. p. 50

Interpellació al Consell Executiu sobre la política esportiva (tram. 300-01112/06). Presentació. p. 50

Interpellació al Consell Executiu sobre la política social a Catalunya, especialment pel que fa a l'atenció a les persones amb discapacitat (tram. 300-01113/06). Presentació. p. 50

Interpellació al Consell Executiu sobre el voluntariat a Catalunya (tram. 300-01120/06). Presentació. p. 50

Interpellació al Consell Executiu sobre la formació professional (tram. 300-01121/06). Presentació. p. 51

Interpellació al Consell Executiu sobre l'ordenació de la xarxa viària catalana (tram. 300-01122/06). Presentació. p. 51

4. INFORMACIÓ 4.50. Compliment de resolucions i de mocions

Control del compliment de la Moció 162/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política de seguretat ciutadana, especialment pel que fa

a l'avançament en el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra (tram. 340-01123/06). Informe relatiu al compliment de la Moció.

p. 51

Control del compliment de la Resolució 1556/VI del Parlament de Catalunya, sobre el millorament del servei nocturn de transport públic de la rodalia de Barcelona (tram. 340-01599/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 53

Control del compliment de la Resolució 1134/VI del Parlament de Catalunya, sobre la continuació de l'autovia C-16 (tram. 340-01600/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 56

Control del compliment de la Resolució 1507/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la Denominació d'Origen Ribera d'Ebre per a la producció vitivinícola (tram. 340-01601/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 57

Control del compliment de la Resolució 1509/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la denominació d'origen protegida de l'arròs del delta de l'Ebre (tram. 340-01602/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 57

Control del compliment de la Resolució 1147/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un pla de carreteres per a millorar les connexions viàries de l'autopista C-32, a Mataró (Maresme) (tram. 340-01603/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 58

Control del compliment de la Resolució 1511/VI del Parlament de Catalunya, sobre el conreu de l'arròs (tram. 340-01604/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 58

Control del compliment de la Resolució 1186/VI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 1999 (tram. 340-01605/06). Informe relatiu al compliment de la Resolució.

p. 59

4.53. Sessions informatives i compareixences

4.53.10. Sessions informatives i compareixences de membres del Govern

Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial amb el conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre el Pla de transport de viatgers de Catalunya (tram. 355-00234/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 60

Sessió informativa de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme amb el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme per a donar a conèixer l'objectiu i les línies d'actuació del programa Créixer (tram. 355-00235/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 60

Sessió informativa de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme amb el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme per a donar a conèixer l'evolució del Pla d'innovació 2001-2004 (tram. 355-00236/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 60

Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local amb el Consell Executiu sobre les enquestes i els estudis d'opinió encarregats per l'Administració de la Generalitat (tram. 355-00237/06). Substanciació.

p. 60

Sessió informativa de la Comissió d'Estudi sobre el Millorament de la Prevenció i l'Extinció d'Incendis amb el conseller de Medi Ambient i amb la consellera de Justícia i Interior per a presentar la campanya de prevenció i d'extinció d'incendis per a l'estiu de 2003 (tram. 355-00238/06). Sol·licitud i tramesa a la Comissió.

p. 60

4.53.15. Compareixences d'autoritats, de funcionaris i d'altres persones

Compareixença del màxim representant de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informi de la situació de l'empresa agrària a Catalunya (tram. 357-00298/06). Substanciació.

p. 61

4.70. Comunicacions del president de la Generalitat i del Govern

4.70.05. Documentació tramesa en compliment de lleis i altres normes

Informe d'avaluació del grau de desenvolupament i dels resultats d'aplicació de la renda mínima d'inserció del trienni 1997-1999 (tram. 334-00140/06). Presentació i tramesa a la Comissió.

p. 61

Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances, corresponent al quart trimestre del 2002 (tram. 334-00141/06). Presentació i tramesa a la Comissió.

p. 62

4.85. Sindicatura de Comptes

Resolució de 18 de març de 2003 de convocatòria de concurs oposició per a la provisió de diverses places de la Sindicatura de Comptes de Catalunya. Correcció d'errades de publicació (BOPC 407).

p. 62

4.87. Procediments davant el Tribunal Constitucional

4.87.05. Recursos d'inconstitucionalitat interposats pel Parlament

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació (tram. 380-00007/06). Al·legacions que formula el Parlament.

p. 62

4.90. Règim interior

4.90.10. Càrrecs i personal

Concurs per a la provisió temporal d'un lloc de treball de cap de l'Àrea de Comissions i Ponències del Departament de Gestió Parlamentària del Parlament de Catalunya (tram. 500-00048/06). Convocatòria.

p. 85

Descripció de funcions dels llocs de treball del Parlament de Catalunya. Correcció d'errades de publicació (BOPC 210).

p. 88

NOTA:

Els documents publicats en el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya són una reproducció fidel dels documents originals entrats al Registre.

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

1. TRAMITACIONS CLOSES AMB TEXT APROVAT O CLOSES EN LA FORMULACIÓ

1.01. LLEIS I ALTRES NORMES

1.01.01. LLEIS

Llei d'autoritzacions financeres per a l'ampliació de la Fira de Barcelona i per a finançar l'aportació dels regants al canal Segarra-Garrigues

Tram. 200-00086/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 81, 26.03.2003, DSPC-P 119

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 26 de març de 2003, a proposta de la Mesa, escoltada la Junta de Portaveus, d'acord amb la norma supletòria de l'article 118 del Reglament, del 20 d'abril de 1982 (BOPC 78/I, 2766), ha acordat de tramitar directament i en lectura única el Projecte de Llei d'autoritzacions financeres per a l'ampliació de la Fira de Barcelona i per a finançar l'aportació dels regants al canal Segarra-Garrigues (tram. 200-00086/06).

Finalment, el Ple del Parlament, en virtut del que estableixen l'article 33.1 de l'Estatut d'autonomia de Catalunya i l'article 118.2 del Reglament del Parlament, ha aprovat la Llei de Catalunya següent:

LLEI D'AUTORITZACIONS FINANCERES PER A L'AMPLIACIÓ DE LA FIRA DE BARCELONA I PER A FINANÇAR L'APORTACIÓ DELS REGANTS AL CANAL SEGARRA-GARRIGUES

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El 14 de febrer de 2003 es va signar el conveni de col·laboració entre la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, la Mancomunitat de Municipis de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, l'Ajuntament de l'Hospitalet de Llobregat i la Cambra Oficial de Comerç, Indústria i Navegació de Barcelona per a finançar l'ampliació de la Fira de Barcelona. En aquest conveni s'estableixen les diverses aportacions econòmiques, i els avals i les línies de crèdit necessaris per a finançar la inversió dels propers cinc anys, amb l'objectiu de fer viable l'ampliació de la Fira de Barcelona.

El Decret legislatiu 3/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de la Llei de finances públiques de Catalunya; el Decret legislatiu 4/2002, del 24 de desembre, pel qual s'aprova el Text refós de l'Institut Català de Finances, i la Llei 4/1984, del 24 de febrer, de l'Institut Català del Crèdit Agrari, contenen els principis que, des de la perspectiva pressupostària, han d'orientar l'actuació dels dits instituts. En concret s'han

de garantir, mitjançant les mesures adequades, els equilibris patrimonials respectius.

Els articles 34.4.a, 35.8 i 35.11 de la Llei 30/2002, del 30 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2003, estableixen les autoritzacions per a la prestació d'aval i per a les operacions d'endeutament dels dits ens. No obstant això, la necessitat d'assumir determinades inversions que, per llur cost elevat i llur transcendència per a l'economia catalana, no es poden encabir dins les dites autoritzacions justifica l'aprovació d'aquesta Llei, que facilita el finançament de les obres d'ampliació del recinte firal de Gran Via, de Barcelona, acordades en el dit conveni, i fa viable l'aportació dels regants a la infraestructura de les xarxes primària i secundària del canal Segarra-Garrigues.

Aquesta Llei es divideix en dos capítols i una disposició final. Cadascun dels capítols estableix, respecte a les actuacions a finançar, les autoritzacions corresponents per a la prestació d'aval i la formalització de préstecs per a l'execució de les obres d'interès social damunt dites, i també l'ampliació de les autoritzacions d'aval i endeutaments a favor dels dits ens, que, en aquest cas, estableix, amb caràcter general i no nominatiu, la Llei 30/2002.

CAPÍTOL I. AUTORITZACIONS RELATIVES AL FINANÇAMENT DE L'AMPLIACIÓ DE LA FIRA DE BARCELONA

ARTICLE 1

S'autoritza l'Institut Català de Finances per a portar a terme les actuacions següents:

a) Avalar, per compte de la Generalitat, les operacions de crèdit que formalitzi la societat Fira 2000, SA, destinades a les obres d'ampliació del recinte firal de Gran Via, de Barcelona, fins a un import de 200 milions d'euros i al llarg del període d'execució d'aquestes. Les condicions de les operacions avalades han d'ésser aprovades per la Generalitat abans de la formalització dels préstecs.

b) Concedir préstecs destinats a inversions, tot sol o sindicat amb altres entitats, a la societat Fira 2000, SA, fins a un import de 65 milions d'euros.

ARTICLE 2

1. En els pressupostos de la Generalitat corresponents al període 2003-2008, s'han de consignar els crèdits suficients per a atendre les aportacions necessàries per tal d'assegurar l'equilibri patrimonial de l'Institut Català de Finances. Amb aquesta finalitat, les aportacions per al dit període han d'ésser, com a mínim, iguals al total de les participacions en les ampliacions de capital de la societat Fira 2000, SA.

2. S'amplien, per a les finalitats i els imports establerts per l'article 1, les operacions d'aval i d'endeutaments a favor de l'Institut Català de Finances fixades, respectivament, pels articles 34.4.a i 35.8 de la Llei 30/2002, del 30 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2003.

1.01.01.

CAPÍTOL II. LÍNIES DE FINANÇAMENT A FAVOR DELS REGANTS DEL CANAL SEGARRA-GARRIGUES

ARTICLE 3

S'autoritza l'Institut Català del Crèdit Agrari perquè financi l'aportació dels regants de la infraestructura de la xarxa primària del canal Segarra-Garrigues fins a un import de 223 milions d'euros. Els préstecs s'han de formalitzar en funció de l'execució de les obres al llarg del període establert i el desemborsament s'ha de fer quan l'aigua arribi al peu de la finca.

ARTICLE 4

1. S'han d'incloure en les lleis anuals de pressupostos les autoritzacions financeres pertinents per a ampliar les línies de préstecs a què es refereix l'article 3, per tal de finançar l'aportació dels regants a les xarxes primària i secundària de posada en regadiu.

2. En els pressupostos de la Generalitat, s'han de consignar els crèdits suficients per a atendre les aportacions necessàries per tal d'assegurar l'equilibri patrimonial de l'Institut Català del Crèdit Agrari. Amb aquesta finalitat, les aportacions han d'ésser, com a mínim, del 15% de l'augment operatiu atorgat per aquesta Llei.

3. S'amplia el límit d'endeutament de l'Institut Català del Crèdit Agrari, establert per l'article 35.11 de la Llei 30/2002, per a l'import i les finalitats fixats per l'article 3.

DISPOSICIÓ FINAL

Aquesta Llei entra en vigor l'endemà d'haver-se publicat en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

El secretari segon	El president del Parlament
Ernest Benach i Pascual	Joan Rigol i Roig

1.01.10. NORMES DE RÈGIM INTERIOR

Actualització de llocs de treball del Parlament de Catalunya

Tram. 221-00014/06

Aprovació: Comissió de Govern Interior
Sessió núm. 20, 26.03.2003

COMISSIÓ DE GOVERN INTERIOR

La Comissió de Govern Interior, en sessió tinguda el dia 26 de març de 2003, ha aprovat l'actualització del lloc de treball següent:

DEPARTAMENT DE RELACIONS PARLAMENTÀRIES I DE COMUNICACIÓ

1. Modificació

Nom del lloc: Cap de la Unitat d'Extensió Educativa

Nivell: 8

Grup: C

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

La secretària primera	El president del Parlament
Carme Valls i Llobet	Joan Rigol i Roig

1.10. RESOLUCIONS

Resolució 1785/VI del Parlament de Catalunya, sobre la prevenció i el control de la legionel·losi i les instal·lacions que poden provocar-ne

Tram. 250-03016/06, 250-03035/06 i 250-03045/06

Adopció: Comissió de Política Social
Sessió núm. 48, 19.03.2003, DSPC-C 442

COMISSIÓ DE POLÍTICA SOCIAL

La Comissió de Política Social, en sessió tinguda el dia 19 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre el millorament de les mesures per a la prevenció de la legionel·losi (tram. 250-03016/06), presentada per la Sra. Carme Figueras i Siñol, juntament amb altres quatre diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi; la Proposició no de llei sobre el control i la prevenció de la legionel·losi (tram. 250-03035/06), presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 49968) i la Proposició no de llei sobre el control de les instal·lacions susceptibles de provocar

brots epidèmics de legionel·losi (tram. 250-03045/06), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 49966).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- Millorar i intensificar la inspecció periòdica de les instal·lacions d'alt risc que poden provocar l'aparició de casos de legionel·losi, per a garantir als ciutadans la prevenció d'aquesta malaltia. En aquest sentit, cal continuar portant a terme les actuacions acordades per Govern el 27 d'agost de 2002 per a avançar en la prevenció de la legionel·losi.
- Modificar la normativa actual en matèria de prevenció de la legionel·losi, per a potenciar els mecanismes de control de les instal·lacions de risc tot reduint els períodes de revisió periòdica d'aquestes instal·lacions i fixant una metodologia d'actuació específica en funció de la càrrega contaminant detectada en cada instal·lació.
- Destinar els recursos necessaris, tant en l'exercici actual com en els successius, per al desplegament de la reforma de la normativa, en coordinació amb les administracions locals i col·laborant amb les organitzacions empresarials i socials. En aquest sentit, cal intensificar els mecanismes de coordinació entre els agents implicats per a reduir l'impacte dels brots en situacions de crisi i millorar la informació i l'atenció als ciutadans.
- Intensificar les mesures de formació del personal tècnic dels cossos de salut pública perquè disposin d'una preparació correcta pel que fa al tractament de la legionel·losi.

Palau del Parlament, 19 de març de 2003

El secretari La presidenta de la Comissió
Josep Lluís Fernández i Burgui Pilar Malla i Escofet

Resolució 1786/VI del Parlament de Catalunya, sobre les entitats privades que col·laboren en serveis socials

Tram. 250-03056/06

Adopció: Comissió de Política Social
Sessió núm. 48, 19.03.2003, DSPC-C 442

COMISSIÓ DE POLÍTICA SOCIAL

La Comissió de Política Social, en sessió tinguda el dia 19 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'ordenació de les institucions privades que col·laboren amb el Departament de Benestar Social (tram. 250-03056/06), presentada per la Sra. Pilar Malla i Escofet, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 50165).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- Definir els objectius que s'han d'assolir per a atendre els col·lectius socials amb necessitats específiques.
- Continuar mantenint actualitzada i accessible la identificació dels serveis i els equipaments socials existents a Catalunya.
- Actualitzar els criteris de prioritització que permeten identificar les necessitats que s'han d'atendre, la tipologia dels serveis adequats per a donar resposta a les dites necessitats i els llocs on s'han de situar aquests serveis.
- Determinar, d'acord amb les administracions locals, els serveis que fan falta i calcular el cost dels serveis i els equipaments per a garantir-ne la viabilitat i la qualitat.
- Comptar amb el treball del sector privat, tot assegurant-ne la qualitat i donant prioritat a les entitats originàries de Catalunya que han treballat en aquest camp i han demostrat que són eficients.
- Garantir la viabilitat econòmica de les entitats que col·laboren en l'execució dels serveis socials programats per la Generalitat.

Palau del Parlament, 19 de març de 2003

El secretari La presidenta de la Comissió
Josep Lluís Fernández i Burgui Pilar Malla i Escofet

Resolució 1787/VI del Parlament de Catalunya, sobre la regulació de l'exercici de la naturopatia a Catalunya i la creació d'un registre de professionals de les medicines naturals

Tram. 250-02954/06, 250-03083/06 i 250-03184/06

Adopció: Comissió de Política Social
Sessió núm. 48, 19.03.2003, DSPC-C 442

COMISSIÓ DE POLÍTICA SOCIAL

La Comissió de Política Social, en sessió tinguda el dia 19 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la creació del Registre professional de Naturopatia de Catalunya (tram. 250-02954/06), presentada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 47956), la Proposició no de llei sobre la creació d'un registre de professionals de la naturopatia a Catalunya (tram. 250-03083/06), presentada pel Sr. Ernest Benach i Pascual, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, la Proposició no de llei sobre la medicina natural (tram. 250-03184/06), presentada per la Sra. Carme Figueras

i Siñol, juntament amb quatre altres diputats del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 51060).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a accelerar les actuacions per a regular els criteris d'accés a la formació en naturopatia i la professió de naturòpata i a crear, en el termini de tres mesos des de la seva regulació per part de la Unió Europea, un registre oficial de professionals de les medicines naturals.

Palau del Parlament, 19 de març de 2003

El secretari La presidenta de la Comissió
Josep Lluís Fernández i Burgui Pilar Malla i Escofet

Resolució 1788/VI del Parlament de Catalunya, sobre el suport al sector turístic de Catalunya perquè no es creï un impost estrictament turístic

Tram. 250-02807/06

Adopció: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme
Sessió núm. 40, 20.03.2003, DSPC-C 444

COMISSIÓ D'INDÚSTRIA, ENERGIA, COMERÇ I TURISME

La Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, en sessió tinguda el dia 20 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre el rebuig de l'establiment d'un impost turístic, presentada pel Grup Parlamentari Popular (tram. 250-02807/06), i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 44758).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya manifesta que dona ple suport al sector turístic de Catalunya perquè no es creï un impost estrictament turístic, ja que considera que això li comportaria una minva de competitivitat que pot tenir conseqüències desfavorables per a la creació de llocs de treball en el sector i que pot afavorir altres destinacions turístiques més econòmiques i més competitives que no pas Catalunya.

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

El secretari en funcions El president de la Comissió
Josep Curto i Casadó Miquel Barceló i Roca

Resolució 1789/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'estudi de la viabilitat d'un document o una targeta turística catalana

Tram. 250-03020/06

Adopció: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme
Sessió núm. 40, 20.03.2003, DSPC-C 444

COMISSIÓ D'INDÚSTRIA, ENERGIA, COMERÇ I TURISME

La Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, en sessió tinguda el dia 20 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre la creació de la Targeta turística catalana, presentada pel Grup Parlamentari Popular (tram. 250-03020/06), i l'esmena presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 48141).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

- Iniciar contactes entre els departaments i les institucions competents en la matèria per a estudiar la viabilitat d'un document o una targeta turística catalana, que permeti accedir al conjunt de les infraestructures culturals de les zones turístiques de Catalunya i al transport públic amb el pagament d'un import únic.
- Generar els mecanismes de col·laboració necessaris amb altres administracions i institucions per a concretar l'operativitat d'un document o una targeta turística catalana.

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

El secretari en funcions El president de la Comissió
Josep Curto i Casadó Miquel Barceló i Roca

Resolució 1790/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'energia

Tram. 250-02897/06

Adopció: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme
Sessió núm. 40, 20.03.2003, DSPC-C 444

COMISSIÓ D'INDÚSTRIA, ENERGIA, COMERÇ I TURISME

La Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme, en sessió tinguda el dia 20 de març de 2003, ha estudiat el text de la Proposició no de llei sobre l'adhesió a la Declaració de Rubí, presentada pels grups parlamentaris Socialistes - Ciutadans pel Canvi i Esquerra Republicana de Catalunya (tram. 250-02897/06), i l'esmena

presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 48416).

Finalment, d'acord amb l'article 135 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Acordar amb les companyies elèctriques un pla decennal d'adequació progressiva de les línies elèctriques als criteris establerts per la Generalitat en la implantació d'aquestes instal·lacions sobre el territori.

b) Negociar amb el Govern de l'Estat que doti la Generalitat dels instruments de control i verificació de les facturacions, les inversions i la resta de comptes econòmics que les empreses elèctriques declaren.

c) Reforçar l'Institut Català d'Energia com a òrgan d'informació i assessorament en qüestions relatives a l'energia, tot donant-li competències perquè pugui coordinar les actuacions del Govern en favor del desenvolupament sostenible relacionat amb l'energia amb altres àmbits de les polítiques sectorials, com ara l'habitatge, el transport i l'ordenació del territori, entre altres.

d) Promoure un pla d'actuació de promoció i adopció de les energies renovables, d'acord amb els principis i les normes d'obligatorietat i els mecanismes de finançament definits per les polítiques de la Unió Europea, en la línia que han iniciat diversos ajuntaments i entitats locals.

e) Estudiar la creació d'un òrgan de participació, informació i assessorament en qüestions relatives a l'energia, amb la participació de les forces polítiques i socials de Catalunya.

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

El secretari en funcions El president de la Comissió
Josep Curto i Casadó Miquel Barceló i Roca

Resolució 1794/VI del Parlament de Catalunya, per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Presumptes Irregularitats en Estudis d'Opinió i Enquestes del Govern

Tram. 252-00026/06

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 26 de març de 2003, un cop considerada la Proposta de resolució per la qual es crea la Comissió d'Investigació sobre les Presumptes Irregularitats en Estudis d'Opinió i Enquestes del Govern, presentada pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (tram. 252-00026/06), d'acord amb l'article 48.1 del Reglament, ha adoptat la següent

RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya acorda la creació de la Comissió d'Investigació sobre les Presumptes Irregularitats en Estudis d'Opinió i Enquestes del Govern.

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

La secretària primera El president del Parlament
Carme Valls i Llobet Joan Rigol i Roig

1.15. MOCIONS

Moció 217/VI del Parlament de Catalunya, sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes durant la Guerra Civil i la postguerra

Tram. 302-00323/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa (tram. 302-00323/06), presentada pel diputat Sr. Joan Ridao i Martín, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 55061) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55142).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Impulsar, en el termini de tres mesos, la creació d'un consorci o ens similar amb la participació de l'Administració de la Generalitat i dels ens locals que ho desitgin, amb els objectius següents:

Primer. Culminar el mapa de tots els llocs on hi ha fosses comunes a Catalunya, incloent-hi el treball de camp corresponent.

Segon. Elaborar una base de dades o un cens de les persones desaparegudes a Catalunya durant la Guerra Civil i la postguerra immediata que puguin estar enterades de manera irregular o en fosses comunes, tenint en compte les peticions i les dades d'identificació facilitades pels familiars.

Tercer. Preveure els mitjans materials i personals necessaris –unitats administratives i grups de recerca integrats per arqueòlegs, antropòlegs, metges forenses,

excavadors i personal auxiliar– per a rescatar i classificar les restes humanes.

Quart. Tenint en compte els resultats dels informes tècnics i les peticions que es presentin, dur a terme els treballs de recuperació per mitjà de l'exhumació de les restes humanes de les fosses comunes, començant amb una prova pilot.

Cinquè. Dignificar les fosses comunes localitzades erigint-hi un monòlit amb la corresponent placa explicativa perquè les noves generacions puguin mantenir viva una part de llur memòria.

b) Elaborar, en el termini de dos mesos, per mitjà de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya, un informe sobre les proves més eficaces i fiables per a la identificació dels cadàvers, especialment sobre la viabilitat de les proves d'ADN com a mitjà d'identificació genètica de les persones enterrades en fosses comunes.

c) Oferir al Govern de l'Estat la possibilitat de participar en el consorci de nova creació o, en cas contrari, convidar-lo a subvenir a part de les despeses que es generin.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

El secretari quart
Isidre Gavín i Valls

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 218/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política d'infraestructures

Tram. 302-00324/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures (tram. 302-00324/06), presentada pel diputat Sr. Carles Bonet i Revés, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 55079) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55116).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya expressa la seva disconformitat i la seva preocupació per la política seguida pel Ministeri de Foment en relació amb la línia d'alta velocitat Madrid - Saragossa - Lleida, en la qual ha prevalgut la directriu apriorística d'un termini fix d'inauguració per damunt de la voluntat de garantir, amb els mecanismes d'autocontrol necessaris, que l'obra estigui en plenes condicions tècniques i de seguretat abans

que es posi en marxa; per l'atorgament de l'encàrrec del material mòbil i de senyalització i seguretat a empreses que no complien les suficients garanties de solvència tècnica a què obliga la Llei de contractacions, i per no haver tingut en consideració l'informe del Tribunal de Comptes de fiscalització de les obres de Gestió d'Infraestructures Ferroviàries (GIF) en el període 1999 - 2000, entrat a les Corts Espanyoles el 2 de juliol de 2002, que advertia de múltiples irregularitats i considerava possible un retard en els terminis establerts.

2. El Parlament de Catalunya rebutja l'avantprojecte de la llei ferroviària, la qual, malgrat que adapta la normativa comunitària de separació de la titularitat de la infraestructura i els possibles operadors ferroviaris que l'usin, no té en compte el traspàs de Renfe-Rodalí a Renfe-Regional a la Generalitat, ni la possibilitat que aquesta estableixi un servei català d'alta velocitat.

3. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar-li, en el termini de tres mesos, un informe propi detallat sobre totes les obres relatives al tren de gran velocitat (TGV), tant les acabades com les que es troben en execució o s'han de començar; sobre l'estat del compliment dels contractes de subministrament del material mòbil i del sistema de senyalització i seguretat, i sobre les accions necessàries i el calendari possible com a base de control i guia per a les negociacions amb el Ministeri de Foment.

b) Proposar al Ministeri de Foment la revisió del contracte de material mòbil a l'empresa TALGO.

c) Presentar-li, en el termini de tres mesos, un informe sobre l'estat i el compliment del volum d'inversió i els terminis d'execució: de l'ampliació dels ports de Tarragona i Barcelona; els aeroports de Barcelona, Reus i Girona; els projectes de carreteres del Ministeri de Foment i el Departament de Política Territorial i Obres Públiques i, en general, de totes les grans infraestructures.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

La secretària primera
Carme Valls i Llobet

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 219/VI del Parlament de Catalunya, sobre les polítiques d'infància i d'adolescència en situació de risc social

Tram. 302-00325/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques

d'infància i d'adolescència en situació de risc social (tram. 302-00325/06), presentada pel diputat Sr. Àlex Masllorens i Escubós, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55110), pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 55117), pel Grup Parlamentari Popular (reg. 55120) i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 55121).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

Moció

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Actualitzar el model d'atenció a la infància i l'adolescència, per a posar fi a les disfuncions existents i a la manca d'una aposta decidida per la millora de les condicions de vida de la infància en risc, i, principalment, per a racionalitzar els serveis socials d'atenció primària i els equips d'atenció a la infància i l'adolescència i per a implantar circuits d'intervenció coordinada.

b) Definir el Mapa de necessitats i recursos i les competències de les diferents administracions, tal com es va aprovar en la Moció 130/VI.

c) Consensuar el model d'atenció a la infància i l'adolescència i negociar-ne l'aplicació amb les organitzacions associatives d'ens locals i els principals agents socials implicats.

d) Potenciar les relacions amb les entitats i els sectors que gestionen els recursos i els programes per a l'atenció dels menors desamparats, incloent-hi criteris d'equilibri territorial i establint concerts facin possible la creació d'una xarxa única d'atenció que integri el centres propis i els col·laboradors.

e) Revisar els criteris i els mòduls vigents de finançament, de manera que arribi progressivament a cobrir el cent per cent de la despesa real dels serveis.

f) Fer possible l'accés regular i continuat del personal dels centres col·laboradors a les activitats formatives que organitza la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència.

g) Enfortir la xarxa de recursos de salut mental infantil i juvenil per a fer possible el treball coordinat i conjunt entre els equips d'atenció a la infància i l'adolescència (EAIA) i els centres de salut mental infantil i juvenil (CSMIJ), i per a donar resposta als problemes de trastorns conductuals d'aquesta població.

h) Augmentar el nombre de places en centres especialitzats per a nois i noies d'educació intensiva, per a donar resposta als casos de trastorns conductuals greus.

i) Coordinar les accions del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme i de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència per a fer possible que els menors estrangers que estan en fase de tramitació de documents puguin accedir als recursos de formació ocupacional.

j) Aplicar una discriminació positiva a les famílies acol·lidores d'infants quan demanin l'accés a beques o a

qualsevol altre ajut públic, amb la finalitat de contrarestar la discriminació que pateixen actualment pel fet d'haver de declarar en l'impost sobre la renda de les persones físiques (IRPF) els ajuts per l'acolliment com a ingressos pel treball.

k) Augmentar progressivament l'ajut econòmic a les famílies acol·lidores extenses i equiparar-lo amb els ajuts que reben les famílies acol·lidores alienes, en compliment de la Resolució 1779/VI.

i) Posar fi a les llistes d'espera dels centres residencials d'acció educativa, especialment els d'adolescents.

m) Aprovar immediatament el desenvolupament reglamentari de la Llei 8/1995, del 27 de juliol, d'atenció i protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, del 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desamparats i de l'adopció, atès que aquesta manca de desplegament legal perjudica els infants i els adolescents i repercuteix negativament en l'exercici de llurs drets.

2. El Parlament de Catalunya recomana a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV) que elabori programes de ràdio i de televisió que difonguin els drets dels infants i evitin els continguts violents i sexistes.

3. El Parlament de Catalunya encarrega al Consell de l'Audiovisual de Catalunya que elabori un informe sobre la possible difusió en mitjans audiovisuals de continguts o missatges que afecten negativament el creixement harmònic dels infants, especialment per haver estat difosos en horari d'audiència de públic infantil o juvenil, d'acord amb l'article 10 de la Llei 2/2000, del 4 de maig, de creació d'aquest organisme.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

El secretari segon
Ernest Benach i Pascual

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 220/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política sanitària referent a l'atenció de la salut mental

Tam. 302-00326/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental (tram. 302-00326/06), presentada per la diputada Sra. Caterina Mieras i Barceló, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 55067), pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55109), pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana

na de Catalunya (reg. 55118) i pel Grup Parlamentari Popular (reg. 55123).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Redefinir els sistemes d'informació hospitalària i d'atenció primària especialitzada en salut mental perquè permetin tenir una informació de mínims homogènia, fiable i útil per a avaluar els programes i els serveis.

b) Elaborar un mapa territorialitzat per regions amb els recursos existents d'utilització pública en salut mental de tots els departaments de la Generalitat, que inclogui no solament els recursos sanitaris, sinó també els socials, i que permeti definir i prioritzar els recursos que cal establir d'acord amb les necessitats actuals i les previsible els propers anys.

c) Donar un impuls important a la creació d'habitatges tutelats, tallers ocupacionals i serveis d'inserció laboral destinats a malalts mentals.

d) Fer una diagnosi de la situació dels malalts mentals grans institucionalitzats i fer les previsions necessàries, en el marc de la reordenació de la salut mental, per tal de garantir la continuïtat de llur atenció, amb el finançament corresponent.

e) Definir la cartera de serveis bàsics de salut mental de tots els departaments implicats, amb indicadors de qualitat assistencial.

f) Desplegar els serveis d'urgències psiquiàtriques amb garanties de qualitat a tot el territori català, incrementant els recursos per fer-ho possible.

g) Revisar les acreditacions de cada un dels proveïdors de serveis d'atenció a la salut mental de la xarxa d'oferta pública.

h) Fomentar l'elaboració de projectes i d'iniciatives relacionats amb la promoció de la salut mental, la prevenció de les malalties mentals i la detecció de poblacions d'alt risc, per establir programes integrals d'atenció específica lligats al territori.

i) Potenciar i regular la formació dels professionals de la salut mental amb:

Primer. La negociació amb el Govern de l'Estat per arribar a un acord que permeti incrementar les places de metges interns residents (MIR) de psiquiatria i de psicòlegs interns residents (PIR) i d'infermers interns residents (IIR) en salut mental de Catalunya.

Segon. La negociació amb el Govern de l'Estat perquè reconegui l'especialitat de psiquiatria infantil i juvenil i doti també les corresponents places de MIR.

Tercer. El foment de la formació de postgrau en salut mental dirigida a metges i infermers d'atenció primària de salut.

j) Ampliar el nombre de professionals destinats a l'assistència del col·lectiu de persones amb problemes de salut mental –psicòlegs, psiquiatres, infermers, assistents socials, educadors, monitors, terapeutes–, i prio-

ritzar, quan l'espai físic ho permeti, la instal·lació dels serveis de salut mental on es troben situats els centres d'atenció primària (CAP) pertinents per a afavorir-ne l'accessibilitat.

k) Incrementar el suport i els acords de col·laboració amb les associacions de familiars de malalts mentals de Catalunya, de professionals de salut mental, de fundacions i d'altres entitats dedicades a la salut mental sense ànim de lucre per tal de garantir l'eficàcia i l'estabilitat de llurs actuacions.

l) Establir mesures que facin possible el descans de les persones cuidadores de familiars que pateixen malalties mentals severes.

m) Establir mesures per a donar la formació i el suport tècnic necessaris a les persones cuidadores de malalts mentals severes.

n) Crear comissions d'ètica en els recursos psiquiàtrics, especialment per a pacients crònics, i revisar i agilitar els procediments jurídics de cura i tutela.

o) Integrar tots els nivells de la salut mental en el sistema sanitari, establint recursos assistencials alternatius a l'hospitalització, especialment amb hospitals de dia, i també reforçar el Pla de salut mental i fer efectiu el calendari d'inversions als centres psiquiàtrics de Catalunya.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

El secretari tercer
Esteve Orriols i Sendra

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 221/VI del Parlament de Catalunya, sobre les persones amb discapacitat

Tram. 302-00327/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les persones amb disminució (tram. 302-00327/06), presentada per la diputada Sra. Marina Geli i Fàbrega, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55111), pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya (reg. 55119) i pel Grup Parlamentari Popular (reg. 55124).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya insta el Govern a:

a) Presentar-li l'avaluació de l'aplicació a Catalunya de la Llei de l'Estat 13/1982, del 7 d'abril, d'integració

social dels minusvàlids (Lismi), abans que acabi aquesta legislatura, en compliment de la Moció 142/VI, la qual avaluació ha d'incloure un estudi del procés d'integració de les persones amb discapacitat a l'escola ordinària i les escoles d'educació especial, tant en l'etapa obligatòria com en la postobligatòria –batxillerat i cicles formatius–, i els criteris d'actuació d'acord amb les conclusions obtingudes.

b) Presentar-li, en l'actual període de sessions, l'avaluació del Pla d'actuació social 1997-2001.

c) Planificar en el proper Pla d'actuació social 2002-2005 els recursos i els programes d'atenció precoç, educació, inserció sociolaboral, sanitat, serveis socials i habitatge per a les persones amb discapacitat física, psíquica i sensorial i distribuir-los per sectors territorials.

d) Estudiar la possibilitat d'establir en la futura llei de suport a les famílies una prestació econòmica mensual equivalent al doble de l'aportació ordinària per a les famílies amb fills menors de divuit anys amb discapacitat, sens perjudici de l'accés a la xarxa de serveis socials de suport a les persones amb discapacitat.

e) Reservar places del primer cicle d'educació infantil, per al curs 2003-2004, a tots els centres docents sufragats amb fons públics per als infants amb discapacitat les famílies dels quals ho sol·licitin, amb el suport financer adequat dels pressupostos de la Generalitat.

f) Prioritzar el servei d'ajuda a domicili per a les persones amb discapacitat o mobilitat reduïda, tot garantint-ne el cofinançament de la Generalitat mitjançant els convenis amb els ens locals

g) Revisar els barems per a rebre l'ajuda per una tercera persona perquè, a més del grau de discapacitat, es tingui en compte el tipus de discapacitat.

h) Incloure en la reducció del tram autonòmic de l'impost de la renda de les persones físiques (IRPF) les despeses per a la contractació d'assistència personal de col·laboració en la cura de les persones amb discapacitats, per a ajudar les famílies que, en tenir persones a llur càrrec, necessiten contractar personal de suport en llur domicili.

i) Establir, en el marc del Pla director d'educació especial de Catalunya, els recursos humans i materials necessaris per a millorar la integració i la inclusió dels alumnes amb discapacitats en els centres docents ordinaris d'educació primària i secundària finançats amb fons públics.

j) Crear les bases necessàries per a fer efectiva l'obligació de tenir el mínim del 2% –amb la reserva mínima del 5% en l'oferta laboral– dels llocs de treball de l'Administració de la Generalitat ocupats per persones amb discapacitat i col·laborar amb les administracions locals i les empreses perquè ho facin efectiu, destinant un suplement del pressupost de la Generalitat a l'aportació econòmica per a la creació dels dits llocs de treball.

k) Valorar com a mèrit en la compra de béns i serveis per concursos i subhastes que les empreses compleixin els requisits de la reserva del 2% dels llocs de treball per a persones amb discapacitat.

l) Fer públics anualment els fons econòmics i les destinacions derivats de l'aplicació del Reial decret 27/2000, del 14 de gener, pel qual s'estableixen mesures alternatives de caràcter excepcional al compliment de la quota de reserva del 2% a favor de treballadors discapacitats en empreses de cinquanta treballadors o més.

m) Aportar a aquest Parlament les bases per a un pla català d'accessibilitat, de supressió de barreres arquitectòniques, d'accés a la comunicació i de mobilitat per a les persones amb discapacitat.

n) Reservar el 4% dels habitatges del pla de promoció pública per a les persones amb discapacitat o les famílies que tenen algun membre amb discapacitat.

o) Subscriure amb les entitats que gestionen la xarxa de serveis de responsabilitat pública per a les persones amb discapacitat, a partir del 2003, el canvi de la subvenció actual a la fórmula de convenis pluriennals, revisables anualment.

p) Analitzar amb el món local i les entitats prestadores de serveis especialitzats per a persones amb discapacitat la possibilitat de concertació o subscripció de convenis pluriennals.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

El secretari quart
Isidre Gavín i Valls

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 222/VI del Parlament de Catalunya, sobre el model ferroviari a Catalunya

Tram. 302-00329/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el model ferroviari a Catalunya (tram. 302-00329/06), presentada per la diputada Sra. Bet Font i Montanyà, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 55081) i pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55114).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

El Parlament de Catalunya manifesta que el ferrocarril és un sistema de transport que cal potenciar atès que és ecològic, té molta capacitat –tant per a transportar persones com per a transportar mercaderies–, és veloç i segur i, alhora, és un element que estructura el territori. Per aquestes raons, insta el Govern a:

1. Elaborar un pla d'infraestructures logístiques i de transport de mercaderies de Catalunya que fixi objectius quantitatius de transvasament de mercaderies de la carretera al ferrocarril fins a arribar al 30%.

2. Impulsar les activitats de transport de mercaderies de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya (FGC) amb la voluntat de conduir cap al ferrocarril una part del transport que avui es fa per carretera per l'eix port de Barcelona - Baix Llobregat - Anoia - Bages, per tal d'aprofitar el ramal ferroviari de la línia del Llobregat de FGC que porta fins al mateix port de Barcelona.

3. Desenvolupar el Pla ferroviari de Catalunya de manera que es portin a terme les actuacions següents:

a) Pel que fa a les línies de rodalia:

Primer. Desdoblament de la línia Barcelona - Vic per a incrementar-ne la freqüència.

Segon. Millorar les freqüències a la línia de Manresa.

Tercer. Creació del servei de rodalia del Camp de Tarragona.

Quart. Posada en servei de la línia Martorell - Barcelona.

Cinquè. Desdoblament de l'últim tram de la línia el Papiol - Mollet i construcció de noves estacions.

b) Pel que fa a les línies regionals:

Primer. Millorament de la línia Barcelona - Puigcerdà i increment de les freqüències fins a Ripoll.

Segon. Condicionament de la infraestructura de Lleida a la Pobla de Segur.

Tercer. Millorament de la línia Lleida - Manresa - Barcelona.

Quart. Rehabilitació de la línia Reus - Casp.

Cinquè. Increment de la freqüència de la línia Tarragona - Lleida.

Sisè. Increment de la freqüència de la línia Maçanet - Portbou.

Setè. Potenciació de l'eix mediterrani.

4. En el marc del Pla director ferroviari, fer els estudis de noves infraestructures i redactar els projectes següents:

a) Per a fora de la regió metropolitana de Barcelona:

Primer. Perllongament des de Manresa fins a Berga i Solsona.

Segon. Enllaç a Manresa de les xarxes de FGC i Renfe.

Tercer. Connexió Igualada - Calaf.

Quart. Connexió de Puigcerdà a la Seu d'Urgell i Andorra.

Cinquè. Eix transversal ferroviari entre Manresa i Girona.

Sisè. Perllongament de la línia de Blanes a Lloret.

Setè. Connexió Girona - centre de la Costa Brava.

Vuitè. Garantir la connexió Lleida - Igualada - Barcelona.

Novè. Creació del tren lleuger - tramvia del Camp de Tarragona.

b) Per a dins la regió metropolitana de Barcelona:

Primer. Construcció del metro regional entre Barcelona i el Vallès com a alternativa al túnel d'Horta.

Segon. Construcció d'un quart cinturó ferroviari, amb un enllaç entre Terrassa i Martorell.

Tercer. Connexió Maresme - Vallès Oriental.

Quart. Tren lleuger al baix Maresme.

Cinquè. Connexió Vilafranca del Penedès - Vilanova i la Geltrú.

Sisè. Enllaç a Sabadell de les xarxes de FGC i Renfe.

Setè. Tercera línia entre Castelldefels i Barcelona.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

La secretària primera
Carme Valls i Llobet

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

Moció 223/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política agrària

Tram. 302-00330/06

Aprovació: Ple del Parlament
Sessió núm. 82, 27.03.2003, DSPC-P 120

PLE DEL PARLAMENT

El Ple del Parlament, en sessió tinguda el dia 27 de març de 2003, d'acord amb els articles 130 i concordants del Reglament, ha debatut la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català (tram. 302-00330/06), presentada pel diputat Josep M. Fabregat i Vidal, del Grup Parlamentari Popular, i les esmenes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 55080), pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55113) i pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 55122).

Finalment, d'acord amb el que estableixen els articles 130 i 135 del Reglament, ha aprovat la següent

MOCIÓ

1. El Parlament de Catalunya insta el Govern a garantir les línies d'ajut establertes en el Pla de desenvolupament rural (PDR), pel que fa a la incorporació de joves al camp, d'acord amb la demanda que es pugui produir.

2. El Parlament de Catalunya rebutja la proposta de data 21 de gener de 2003 de revisió a mitjà termini de la política agrària comuna (PAC), presentada per la Comissió Europea, i insta el Govern a defensar, en el marc del Consell Consultiu per a Afers Comunitaris de l'Estat espanyol, els punts següents:

a) Destinar a la millora de les mesures establertes en l'anomenat «segon pilar» de la política agrària comuna l'estalvi que es produeixi en la modulació dels ajuts.

b) Rebutjar la proposta de desconnexió dels ajuts a la producció.

c) Incrementar els ajuts comunitaris cofinançats que vagin destinats a mesures agroambientals.

d) Harmonitzar les normes proposades per a la millora del benestar dels animals en tot l'àmbit de l'Organització Mundial de Comerç i incrementar els ajuts per a adaptar les instal·lacions ramaderes a la nova normativa.

e) Garantir una planificació a llarg termini de la política agrària comuna.

f) Garantir que, en el cas que s'estableixin auditories d'explotacions, aquestes no els comportin un increment de costos, sobretot pel que fa a les explotacions agràries familiars i a les explotacions prioritàries.

g) Rebutjar la proposta de retirada de conreus no rotatòria durant deu anys.

h) Proposar instruments de millora de la recerca i la divulgació de la innovació tecnològica.

i) Fixar una posició pel que fa als conreus que afecten l'agricultura mediterrània i la ramaderia de Catalunya, com són:

Sègol: rebutjar el preu d'intervenció proposat.

Conreus energètics: fomentar-los i incrementar l'ajut complementari que s'hi destina.

Blat dur: rebutjar la prima de qualitat donada, que depèn de factors climàtics aliens a la voluntat i l'esforç dels productors.

Oleaginoses i proteaginoses: elaborar un pla europeu de suport a la proteïna vegetal i establir primes addicionals per superfície.

Arròs: rebutjar la reducció del preu d'intervenció en un 50%, introduir un sistema d'emmagatzematge privat i incrementar la quantitat del pagament compensatori proposat. Es considera indispensable fer una diferenciació positiva del conreu tradicional de l'arròs en zones humides, exempta de possibles penalitzacions derivades de sobrepuigs de la superfície estatal de conreu d'arròs en zones no tradicionals.

Farratges: rebutjar el nivell d'ajuts proposat. Plantejar un ajut permanent en funció de les produccions reals i incloure'l en el pla europeu de proteïnes vegetals. L'ajut a la indústria de farratges hauria de tenir caràcter permanent.

Fruita seca: rebutjar la proposta de cofinançament estatal proposat per la Comissió Europea, incrementar els ajuts per hectàrea proposats i fer que aquests siguin gestionats mitjançant les organitzacions de productors de fruita i hortalisses (OPFH).

Llavors: rebutjar la proposta de desconnexió a l'ús de llavors selectes.

Cereals herbacis: incrementar la prima proposada, atès que afavoreix les importacions, i rebutjar el requisit que els guarets siguin fixos. S'hauria d'incrementar l'import de la prima proposada, a fi que aquesta cobreixi la reducció del preu d'intervenció.

Llet: revisar la quota lletera assignada, atès que no es correspon amb la producció històrica des de l'entrada a la Comunitat Europea.

Bestiar boví de carn: rebutjar la proposta de desconnexió lligada al manteniment d'un nombre d'hectàrees de terra determinat. Reclamar que es prengui com a base de càlcul la cabana anterior a l'any 1995. Introduir una desconnexió parcial que obligui a mantenir el sistema productiu.

Bestiar oví i cabrum: introduir condicions de desconnexió parcial per a mantenir la producció i aclarir els mecanismes que cal aplicar en la desconnexió dels ajuts als ramats sense terra.

Palau del Parlament, 27 de març de 2003

El secretari segon
Ernest Benach i Pascual

El president del Parlament
Joan Rigol i Roig

1.20. INTERPELLACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre l'habitatge

Tram. 300-00206/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de suport a l'administració local catalana i el respecte a les seves competències i l'autonomia de gestió

Tram. 300-00274/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre la política social, especialment pel que fa a les persones en situació de dependència

Tram. 300-00389/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre els serveis d'ocupació

Tram. 300-00828/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre les malalties sociolaborals

Tram. 300-01027/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum a Catalunya

Tram. 300-00888/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre la política de consum

Tram. 300-01117/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre el ferrocarril a Catalunya

Tram. 300-00910/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre política educativa, especialment pel que fa al desplegament de la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació

Tram. 300-01118/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció domiciliària

Tram. 300-00949/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'atenció a la gent gran

Tram. 300-01119/06

Substanciació

Sessió plenària núm. 82, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

2. TRAMITACIONS CLOSES PER REBUIG,
RETIRADA, CANVI O DECAÏMENT

2.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I
ALTRES PROPOSTES DE NORMA

2.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

**Proposició de llei de regulació de
l'Estatut d'Organització Consultiva del
Parlament de Catalunya**

Tram. 202-00160/06

Decaïment

El Ple del Parlament ha acordat de no prendre-la en consideració, en la sessió núm. 81, tinguda el dia 26.03.2003 (DSPC-P 119).

2.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB
L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

2.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

**Proposició no de llei sobre la modifica-
ció de la normativa d'allotjaments ru-
rals**

Tram. 250-02914/06

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 40, tinguda el dia 20.03.2003 (DSPC-C 444).

**Proposició no de llei sobre la paralitza-
ció de les gestions de l'empresa Valen-
ciana de Cementos per a utilitzar la
crema de pneumàtics com a combus-
tible, a Alcanar (Montsià)**

Tram. 250-03001/06

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 40, tinguda el dia 20.03.2003 (DSPC-C 444).

**Proposició no de llei sobre l'ampliació
i el millorament de la xarxa secundària
de transport i subministrament de gas
a les Terres de l'Ebre**

Tram. 250-03071/06

Rebuig

Rebutjada per la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme en la sessió núm. 40, tinguda el dia 20.03.2003 (DSPC-C 444).

**Proposició no de llei sobre el Pla
d'actuació de la fruita dolça**

Tram. 250-03176/06

Retirada

Retirada en la sessió núm. 25 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, tinguda el dia 20.03.2003 (DSPC-C 443).

Proposició no de llei sobre el suport a les persones amb discapacitat

Tram. 250-03409/06

Retirada

Retirada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 54864).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

Proposició no de llei sobre la crisi del sector lleter

Tram. 250-03411/06

Retirada

Retirada pel Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (reg. 54702).

Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

2.15. MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les enquestes o estudis d'opinió pagats amb fons públics

Tram. 302-00328/06

Retirada

Retirada en la sessió núm. 82 del Ple del Parlament, tinguda el dia 27.03.2003 (DSPC-P 120).

3. TRAMITACIONS EN CURS

3.01. PROJECTES I PROPOSICIONS DE LLEI I ALTRES PROPOSTES DE NORMA

3.01.01. PROJECTES DE LLEI

Projecte de llei del cos d'agents rurals

Tram. 200-00077/06

Ponència per a elaborar l'informe

COMISSIÓ D'AGRICULTURA, RAMADERIA I PESCA

La Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, en sessió tinguda el dia 20 de març de 2003, d'acord amb els articles 140.1 i concordants del Reglament, ha nomenat la Ponència per a elaborar l'Informe sobre el Projecte de llei del cos d'agents rurals (tram. 200-00077/06) i les esmenes presentades, que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari de Convergència i Unió:

Sr. Josep Rull i Andreu

Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi:

Sra. Marta Camps i Torrens

Grup Parlamentari Popular:

Sr. Rafael Luna i Vivas

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya:

Sr. Jordi Ausàs i Coll

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds:

Sra. Bet Font i Montanyà

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

La secretària El president de la Comissió
Marta Camps i Torrens Jordi Ausàs i Coll

Projecte de llei de mutualitats de previsió social

Tram. 200-00081/06

Ponència per a elaborar l'informe

COMISSIÓ D'ECONOMIA, FINANCES I PRESSUPOST

La Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, en sessió tinguda el dia 13 de març de 2003, d'acord amb l'article 97.1 i concordants del Reglament, ha nomenat la Ponència per a elaborar l'Informe sobre el Projecte de llei de mutualitats de previsió social (tram. 200-

00081/06) i les esmenes presentades, que resta constituïda pels membres següents:

Grup Parlamentari Convergència i Unió

Sr. Eduard Rius i Pey

Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Sr. Martí Carnicer i Vidal

Sr. Josep Maria Rañé i Blasco

Grup Parlamentari Popular

Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas

Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya

Sr. Josep Huguet i Biosca

Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Sr. José Luis López Bulla

Palau del Parlament, 13 de març de 2003

El secretari en funcions El president de la Comissió
Jordi Terrades i Santacreu Antoni Castellà i Clavé

Projecte de llei del taxi

Tram. 200-00083/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 54775).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 28.03.2003 al 29.03.2003).

Finiment del termini: 31.03.2003; 9:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi (reg. 55131).

Pròrroga: 1 dia hàbil.

Finiment del termini: 01.04.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 26.03.2003.

Projecte de llei de l'Agència Catalunya Turisme

Tram. 200-00084/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari Popular (reg. 55125).

Pròrroga: 1 dia hàbil

Finiment del termini: 28.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 27.03.2003.

Projecte de llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliva CEU

Tram. 200-00087/06

Text presentat

Reg. 54794 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Antoni Vives i Tomàs, secretari del Govern

CERTIFICO

Que en la sessió del Govern de la Generalitat de Catalunya, celebrada el dia 18 de març de 2003, es va prendre, entre d'altres, l'acord que es reproduïx a continuació:

«A proposta del Conseller d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, s'aprova l'avantprojecte de llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU i s'autoritza l'esmentat conseller perquè el presenti al Parlament.»

I perquè consti i als efectes oportuns, lliuro el present certificat a Barcelona, el dinou de març de dos mil tres.

Antoni Vives i Tomàs

PROJECTE DE LLEI DE RECONeixEMENT DE LA UNIVERSITAT ABAT OLIBA CEU

L'article 27 de la Constitució espanyola reconeix la llibertat d'ensenyament i atorga a les persones físiques i jurídiques la llibertat de creació de centres docents, dins el respecte als principis constitucionals.

L'article 101 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, estableix que les universitats del sistema universitari de Catalunya són creades o reconegudes per Llei del Parlament, d'acord amb l'article 4 de la Llei Orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, i previ informe del Consell Interuniversitari de Catalunya. Gaudeixen de personalitat jurídica plena, capacitat d'obrar i patrimoni propis.

La Fundació universitària Sant Pablo CEU, promotora de la Universitat Abat Oliba CEU, és una institució jurídic privada constituïda l'any 1974, amb caràcter benèfic-docent, els béns i ingressos de la qual s'adscriuen íntegrament a la finalitat fundacional de l'educació. Els seus antecedents històrics es remunten a l'any 1932, amb la constitució del centre CEU. El patronat d'aquesta Fundació Universitària va acordar, en data 23 de novembre de 2002, la constitució de la Fundació Privada Universitat Abat Oliba CEU, subjecta a la legislació de la Generalitat de Catalunya, la qual a tenor del que estableixen els seus estatuts, assumirà la titularitat de la Universitat Abat Oliba CEU, i va sol·licitar el seu reconeixement pel Parlament de Catalunya, una vegada complerts els requisits establerts per la normativa vigent, relatiu a les universitats privades. Cal tenir present que aquesta nova oferta universitària no ha de representar, pel que fa al finançament, cap càrrec als pressupostos de la Generalitat de Catalunya.

La nova universitat privada adopta el nom de l'Abat Oliba, que va viure a la primera meitat del segle XI, fou compte de Berga i de Ripoll, bisbe de Vic, reformador dels monestirs de Cuixà i Ripoll i fundador de Montserrat, contribuint de forma decisiva al desenvolupament i la maduresa de la cultura catalana de l'alta edat mitjana.

La Universitat parteix de la tasca efectuada per l'actual centre universitari Abat Oliba CEU, que té el seu precedent com a col·legi universitari Abat Oliba CEU, fundat l'any 1973 en qualitat de centre adscrit a la Universitat de Barcelona i que des del moment de la seva constitució ha mostrat una vocació natural de créixer per a l'enriquiment cultural del país. Posteriorment, en virtut del Decret 281/1995, d'11 d'octubre, passà a denominar-se Centre Docent d'Ensenyament Superior Abat Oliba i s'hi implantaren estudis universitaris de llicenciatura en dret, direcció i administració d'empreses i el primer cicle d'econòmiques, que van suposar un pas important en els objectius de formació universitària d'aquesta institució docent.

Atès que la Fundació universitària San Pablo CEU, promotora de la Universitat Abat Oliba CEU, garanteix d'acord amb la memòria presentada i els compromisos assolits que la Universitat compleix el nombre de titulacions i els altres requisits previstos a la normativa vigent. Previ compliment del procediment legalment establert per al reconeixement d'universitats privades, i d'acord amb la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'Universitats de Catalunya, es considera procedent el reconeixement pel Parlament de Catalunya de la Universitat Abat Oliba CEU.

ARTICLE 1. RECONeixEMENT

1. Es reconeix la Universitat Abat Oliba CEU, titularitat de la Fundació Universitària San Pablo CEU, com a universitat privada del sistema universitari de Catalunya. La Universitat Abat Oliba CEU s'ha constituït en fundació subjecta a la legislació de la Generalitat de Catalunya, nomenada Fundació privada Universitat Abat Oliba CEU i gaudeix de personalitat jurídica pròpia.

2. La Universitat Abat Oliba CEU, es regeix per la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'Universitats de Catalunya i

per les normes que la desenvolupen; per la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats i per les normes que la desenvolupen; per la present Llei; per la normativa vigent en matèria de fundacions; per les seves pròpies normes d'organització i funcionament i per la resta de normes de règim intern que aprovi la Universitat en exercici de la seva autonomia.

3. D'acord amb el que preveuen els articles 2.3 i 6.5 de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'Universitats, les normes d'organització i funcionament de la Universitat han d'ésser conformes amb els principis constitucionals i han de respectar plenament la llibertat acadèmica, que es manifesta en la llibertat de càtedra, d'investigació i d'estudi. La Universitat s'organitzarà de forma que quedi assegurada l'efectiva vigència dels esmentats principis i llibertats, mitjançant la participació adequada de la comunitat universitària.

4. D'acord amb el que preveu l'article 103 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'Universitats de Catalunya, les normes d'organització i funcionament aprovades per la Universitat Abat Oliba CEU, així com les seves modificacions, han de ser aprovades pel Govern de la Generalitat de Catalunya, previ control de la seva legalitat.

ARTICLE 2. CENTRES I ESTUDIS

La Universitat Abat Oliba CEU consta, inicialment, dels centres que es relacionen en aquest article, els quals s'han d'encarregar dels processos acadèmics, administratius, i de gestió i de l'organització dels ensenyaments conduents a l'obtenció dels títols universitaris oficials que s'indiquen:

a) Facultat de Ciències Socials: Llicenciatura en Administració i Direcció d'Empreses (primer i segon cicle); Llicenciatura en Ciències polítiques i de l'Administració (primer i segon cicle); Llicenciatura en Dret (primer i segon cicle); Llicenciatura en Economia (primer i segon cicle); Llicenciatura en Periodisme (primer i segon cicle); Llicenciatura en Psicologia (primer i segon cicle); Llicenciatura en Publicitat i Relacions Públiques (primer i segon cicle).

b) Escola Politècnica d'Enginyeria: Enginyeria en Informàtica (primer i segon cicle).

ARTICLE 3. INICI I MANTENIMENT DE LES ACTIVITATS ACADÈMIQUES

1. El departament competent en matèria d'Universitats de la Generalitat pot autoritzar per al curs 2003-2004 l'inici d'activitats dels estudis especificats a l'article 2 d'aquesta Llei, després d'haver comprovat que s'han complert els requisits exigits per la normativa vigent i per la present Llei de reconeixement. Així mateix, caldrà verificar la realització dels compromisos adquirits per l'entitat promotora en virtut de la memòria que acompanya la sol·licitud de reconeixement de la Universitat, i l'oportuna homologació dels títols corresponents.

2. La Universitat Abat Oliba CEU ha de mantenir el seu funcionament i el de cada un dels seus centres durant el període necessari que permeti al seu alumnat, finalitzar els estudis conforme a les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis.

ARTICLE 4. ACCÉS I PERMANÈNCIA DE L'ALUMNAT

1. Per a l'accés als centres de la Universitat Abat Oliba CEU cal que es compleixin els requisits establerts per la normativa vigent per accedir a l'ensenyament universitari.

2. La Universitat Abat Oliba CEU ha de regular el sistema d'accés i permanència de l'alumnat en els seus centres i ha de vetllar perquè, tant en la regulació com en l'aplicació d'aquesta regulació, es reconeixin el dret d'accés i el de permanència, en observança dels principis d'igualtat, mèrit i capacitat, sense cap tipus de discriminació per raó de circumstàncies personals o socials, inclosa la discapacitat.

3. Per tal de garantir el dret d'accés, la Universitat Abat Oliba CEU ha de donar informació pública de l'oferta dels cursos i del sistema propi de beques, ajuts i crèdits a l'estudi.

4. La Universitat Abat Oliba CEU ha de posar en coneixement del departament competent en matèria d'universitats la seva programació, en els termes previstos a l'article 131.2 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya.

ARTICLE 5. MEMÒRIA D'ACTIVITATS

La Universitat Abat Oliba CEU ha de presentar anualment al departament competent en matèria d'universitats una memòria comprensiva de les activitats docents i de recerca portades a terme.

ARTICLE 6. INSPECCIÓ I REVOCACIÓ

1. El departament competent en matèria d'universitats ha de desenvolupar la funció inspectora pel que fa al compliment per part de la Universitat i dels seus centres dels requisits previstos a la normativa vigent, en relació amb les actuacions regulades en el Capítol 2 del Títol IV de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, i quan escaigui del compliment dels compromisos adquirits per l'entitat promotora de la Universitat.

2. La Universitat Abat Oliba CEU ha de col·laborar en les tasques de seguiment i d'inspecció del departament competent en matèria d'universitats, al qual ha de facilitar la documentació necessària i l'accés a les instal·lacions que, a aquests efectes, li siguin requerits.

3. D'acord amb el que estableix l'article 110 de la Llei 1/2003, de 19 de febrer, d'universitats de Catalunya, la revocació del reconeixement de la universitat, dels seus centres o ensenyaments s'ha d'efectuar per l'òrgan que els va autoritzar, prèvia audiència de la universitat, d'acord amb el que estableix la disposició addicional novena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats. En tot cas s'ha de garantir que l'alumnat pugui finalitzar els estudis conforme les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis.

ARTICLE 7. VARIACIONS EN LES CONDICIONS DEL RECO-
NEIXEMENT

1. El departament competent en matèria d'universitats ha de donar la seva conformitat a:

a) els actes i negocis jurídics que modifiquin la personalitat jurídica o l'estructura de la Universitat, o que

impliquin la transmissió o cessió, entre vius, total o parcial, a títol oneros o gratuït, de la titularitat directa o indirecta que s'ostenti sobre la Universitat.

b) el canvi de denominació i d'ubicació dels centres docents propis de la universitat.

2. La Universitat Abat Oliba CEU ha de comunicar al departament competent en matèria d'universitats els canvis que es produeixin en els compromisos adquirits per l'entitat promotora al sol·licitar el reconeixement de la Universitat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA PRIMERA. DESADSCRIPCIÓ

1. L'adscripció del Centre Docent d'Ensenyament Superior Abat Oliba a la Universitat de Barcelona es mantindrà vigent fins que es concedeixi l'autorització d'inici d'activitats de la Universitat Abat Oliba CEU. L'extinció de l'adscripció es produirà d'acord amb la planificació que, a aquest efecte, hagin acordat el Centre Docent d'Ensenyament Superior Abat Oliba i la Universitat de Barcelona.

2. En tot cas, s'ha de respectar el dret de l'alumnat que estigui cursant estudis en el centre adscrit en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta llei, per tal que puguin finalitzar els seus estudis conforme a les regles generals per a l'extinció dels plans d'estudis, als efectes d'obtenir el títol de la Universitat de Barcelona.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA SEGONA. CADUCITAT DEL RECO-
NEIXEMENT

A l'empara del que preveu la disposició addicional novena de la Llei orgànica 6/2001, de 21 de desembre, d'universitats, el reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU caducarà si no se sol·licita l'autorització per a l'inici d'activitats a què fa referència l'article 3 d'aquesta llei en el termini de 9 mesos a partir de l'endemà de l'entrada en vigor d'aquesta llei, o bé si aquesta és denegada per manca de compliment dels requisits establerts en l'ordenament jurídic.

DISPOSICIONS FINALS

PRIMERA

S'autoritzen el Govern de la Generalitat i el departament competent en matèria d'universitats, en l'àmbit de llurs atribucions respectives, a dictar les disposicions necessàries per desenvolupar aquesta llei.

SEGONA

Aquesta llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicada en el DOGC.

ANTECEDENTS DEL PROJECTE

1. Text del Projecte de llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba DEU, aprovat pel Govern de la Generalitat de Catalunya en la sessió de 18 de març de 2003.

2. Informe-Memòria de l'avantprojecte de llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba DEU, elaborada per l'Assessoria Jurídica del Departament, durant els mesos de gener-març 2003.

3. Certificat del Consell Interuniversitari de Catalunya, de 26 de febrer de 2003, en relació amb l'avantprojecte.

te de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU.

4. Informe econòmic de la Direcció General d'Universitats, de 5 de març de 2003, referent a l'avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU.

5. Informe sobre l'avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU, d'11 de març de 2003, elaborat per la Direcció General de Pressupostos i Tresor del Departament d'Economia i Finances.

6. Informe sobre l'avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU, de 13 de març de 2003, elaborat per la Direcció General del Patrimoni de la Generalitat de Catalunya del Departament d'Economia i Finances.

7. Informe jurídic sobre l'avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU, de 12 de març de 2003, elaborat pel subdirector general de Serveis Consultius i Coordinació Jurídica del Gabinet Jurídic de la Generalitat.

8. Informe d'impacte de gènere emès per l'Institut Català de la Dona, el 10 de març de 2003, sobre l'avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU.

9. Certificat del Secretari General del Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació, de 19 de març de 2003, relatiu a la documentació de l'expedient del avantprojecte de Llei de reconeixement de la Universitat Abat Oliba CEU.

N. de la R.: Els antecedents del Projecte de Llei poden ésser consultats a l'Arxiu del Parlament.

3.01.02. PROPOSICIONS DE LLEI

Proposició de Llei de modificació de la Llei 23/1998, de 30 de desembre, d'estadística de Catalunya, reguladora de l'elaboració i la publicitat de les enquestes i els estudis d'opinió de la Generalitat

Tram. 202-00189/06

Presa en consideració

El Ple del Parlament ha acordat de prendre-la en consideració, en la sessió núm. 81, tinguda el dia 26.03.2003 (DSPC-P 119).

Proposició de Llei de creació de l'Institut Català de l'Opinió Pública

Tram. 202-00194/06

Presentació: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Reg. 54713 / Admissió a tràmit i tramesa al Consell Executiu: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joaquim Nadal i Farreras, portaveu del Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es determina als articles 106 i concordants del Reglament de la Cambra, presenta per a la seva tramitació la següent Proposició de Llei de creació de l'Institut Català de l'Opinió Pública

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

Joaquim Nadal i Farreras
Portaveu

PROPOSICIÓ DE LLEI SOBRE L'INSTITUT CATALÀ DE L'OPINIÓ PÚBLICA

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El coneixement científic de l'opinió pública catalana i de la seva evolució requereix de l'existència d'un Institut que promogui o realitzi els corresponents estudis. Aquest Institut ha de garantir la correcta utilització de fons públics destinats a aquest objectiu i ha d'assegurar la màxima professionalitat en l'elaboració dels estudis d'opinió per compte de la Generalitat de Catalunya.

L'especificitat de la tasca d'aquest Institut aconsella promoure la màxima col·laboració amb la comunitat universitària i científica que es garanteix a través de la composició del seu Patronat i dels acords de cooperació o consorci que estableixi per assolir els seus objectius.

ARTICLE 1. CREACIÓ

Es crea l'Institut Català d'Opinió Pública, ens públic de caràcter institucional, que gaudeix de personalitat jurídica i patrimoni propi i plena capacitat d'obrar per al compliment de les seves finalitats, d'acord amb aquesta Llei, els seus Estatuts i la legislació general sobre entitats autònomes que li és aplicable.

ARTICLE 2. OBJECTIUS

L'Institut Català d'Opinió Pública té com a finalitat promoure o realitzar estudis sobre les condicions socials i polítiques de Catalunya i la seva evolució.

ARTICLE 3. PRINCIPIS D'ACTUACIÓ

1. L'Institut Català d'Opinió Pública desenvoluparà les seves funcions d'acord amb els principis d'objectivitat i neutralitat en la seva actuació, i permetrà l'accés a les dades obtingudes als estudiosos i a la ciutadania en general, vetllant, en tot moment, pel ple respecte als drets dels ciutadans i al secret estadístic, d'acord amb

els principis constitucionals i altra normativa que sigui d'aplicació.

2. Els estudis que promogui o realitzi l'Institut Català d'Opinió Pública per mitjà del mètode d'enquesta s'atendran als següents principis:

a) Voluntarietat de les respostes, de manera especial quan es preguntí sobre qüestions de tipus ètnic, polític, religiós o ideològic, així com de circumstàncies referides a la intimitat personal o familiar.

b) Transparència investigadora, informant als enquestats de l'organisme que realitza l'estudi i la seva naturalesa i finalitat, així com de les garanties relatives a la protecció de la seva identitat i intimitat.

c) Especialitat, utilitzant la informació per a les finalitats pròpies de la recerca i sempre dins dels objectius legals i estatutaris de l'Institut.

d) Protecció de les dades personals, adoptant en qualsevol fase del procés d'investigació, i també posteriorment a aquest, totes les mesures necessàries per tal de garantir el dret a la privacitat i intimitat d'individus i famílies.

3. L'Institut Català d'Opinió Pública adoptarà les mesures necessàries per assegurar el compliment dels principis esmentats en els apartats anteriors.

ARTICLE 4. FUNCIONS

Són funcions de l'Institut Català d'Opinió Pública:

a) La promoció o realització d'estudis científics de la realitat social i política catalana en tots els seus àmbits territorials, com a instrument d'orientació de les polítiques que són responsabilitat dels poders públics;

b) L'aportació a un banc de dades propi o compartit dels resultats obtinguts pels estudis promoguts o realitzats per l'Institut i per altres estudis d'interès;

c) La difusió del coneixement sobre la realitat social i política catalana, mitjançant publicacions i altres activitats, així com l'ús de les tecnologies de la informació i la comunicació.

ARTICLE 5. RÈGIM D'ACTIVITATS

L'Institut Català d'Opinió Pública exercirà les seves funcions directament o establint acords de cooperació amb altres institucions universitàries o acadèmiques especialitzades o en consorci amb aquestes institucions.

L'Institut Català d'Opinió Pública desenvoluparà les seves activitats seguint un programa anual, d'acord amb les seves funcions i consignacions pressupostàries, del qual reirà comptes a la Comissió del Parlament de Catalunya que es determini, dins dels dos primers mesos de l'any corresponent.

Així mateix, durant el primer trimestre de cada any presentarà al Parlament una Memòria relativa a l'execució del programa corresponent a l'exercici precedent.

ARTICLE 6. BANC DE DADES

1. Les enquestes i estudis que l'Institut Català d'Opinió Pública promogui o realitzi en l'exercici de les seves funcions, que en cap cas contindran dades que permeïtin la identificació personal, s'incorporaran al banc de

dades de l'Institut un cop estigui conclòs el seu procés d'elaboració tècnica.

2. A la informació científica disponible en el banc de dades de l'Institut Català d'Opinió Pública podrà accedir-hi qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, que ho solliciti en els termes que s'estableixin reglamentàriament d'acord amb aquesta llei. Aquest principi de públic i igual accés a la informació del banc de dades de l'Institut, s'entendrà sens perjudici de la facultat dels Diputats al Parlament de Catalunya d'obtenir de l'Institut les dades, informes o documents necessaris per al millor compliment de les seves funcions parlamentàries, que els seran facilitades dins els terminis establerts pel Reglament del Parlament.

3. La disponibilitat dels resultats de les enquestes promogudes o realitzades per l'Institut Català d'Opinió Pública requerirà la prèvia realització de les operacions necessàries de verificació, depuració, anonimització, catalogació i càrrega informàtica de les dades. Aquestes tasques hauran d'estar acabades, en qualsevol cas, en el termini màxim de tres mesos a comptar des de la data d'acabament dels treballs de camp i de la codificació i gravació de la informació en suport magnètic.

ARTICLE 7. DRET D'ACCÉS DELS CIUTADANS

1. L'accés a la informació científica disponible en el banc de dades de l'Institut Català d'Opinió Pública és de caràcter públic, de manera que hi podrà accedir qualsevol persona física o jurídica, pública o privada, d'acord amb el procediment que es determini reglamentàriament.

2. L'accés públic a les dades del banc de dades de l'Institut Català d'Opinió Pública s'entendrà sens perjudici del dret preferent d'aquest a la difusió de la seva activitat científica.

3. El web de l'Institut Català d'Opinió Pública garantirà l'accés universal al banc de dades en les condicions establertes en els anteriors apartats.

ARTICLE 8. RELACIONS AMB EL PARLAMENT

1. Totes les enquestes que promogui o realitzi l'Institut Català d'Opinió Pública seran trameses als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, en un termini no superior als quinze dies a comptar des de la data d'acabament dels treballs de camp i de la codificació i gravació de la informació en suport magnètic. Les distribucions marginals de les enquestes es lliuraran al Parlament en suport paper i la matriu complerta de les dades derivades de l'estudi o microdades anonimitzades es lliurarà en suport magnètic, amb la informació tècnica necessària per al seu tractament i lectura.

2. Les enquestes que incorporin estimació de vot inclouran la descripció dels criteris utilitzats per tal d'establir aquesta estimació.

3. Els estudis de caràcter qualitatiu, incloent la transcripció de les reunions de grup i l'informe final realitzat, seran lliurats igualment al Parlament de Catalunya, en els mateixos terminis establerts en l'apartat primer d'aquest article.

4. Les previsions contingudes en els apartats anteriors s'entenen sens perjudici del dret dels diputats al Parlament de Catalunya a obtenir informació dels organismes públics dependents de la Generalitat, d'acord en els termes establerts per la legislació específica.

ARTICLE 9. ACORDS DE COOPERACIÓ

1. L'Institut Català d'Opinió Pública podrà establir acords de cooperació amb entitats, institucions universitàries o acadèmiques especialitzades i organismes públics per tal de dur a terme investigacions, estudis o enquestes de caràcter sociològic. Aquests acords seran formalitzats pel Patronat de l'Institut i pels òrgans corresponents de l'Administració de la Generalitat o de l'Administració Local, així com de qualsevol entitat pública.

2. L'objecte d'aquests acords podrà ser qualsevol estudi o investigació relacionats amb l'àmbit de competències pròpies de l'Institut.

3. En els acords de cooperació es determinaran les condicions de la relació que s'estableixi quant al pla de treball, durada, assignació de recursos pressupostaris i òrgans de direcció o supervisió. Aquests acords hauran de comptar amb l'aprovació del Patronat i s'ajustaran a la normativa aplicable.

ARTICLE 10. ESTRUCTURA ORGÀNICA

Els òrgans de govern de l'Institut Català d'Opinió Pública són el Patronat i el seu President i la Direcció.

ARTICLE 11. PATRONAT

El Patronat és integrat per nou membres. Quatre patrons seran designats pel Parlament de Catalunya per majoria de dos terços i prèvia compareixença dels candidats a ser designats. Tres patrons seran designats pel Consell Interuniversitari de Catalunya en representació de les Universitats catalanes. Un patró serà designat pel Col·legi de Doctors i Llicenciats en Ciències Polítiques i Sociologia. Un patró serà designat pel Consell Executiu de la Generalitat. Els Patrons seran designats per un mandat de cinc anys renovable per una sola vegada. El Patronat aprovarà el Programa Anual d'actuació de l'Institut i el projecte de pressupost, en supervisarà la seva execució i aprovarà les memòries anuals sobre la realització del Pla i del pressupost, i tindrà les altres funcions que es determinin per Decret.

ARTICLE 12. LA PRESIDÈNCIA

El President o Presidenta de l'Institut és nomenat pel President de la Generalitat a proposta del Patronat. Al President li correspon la convocatòria i la direcció de les reunions, i aquelles altres que li delegui el Patronat.

ARTICLE 13. LA DIRECCIÓ

1. Al front de l'Institut Català d'Opinió Pública hi haurà un Director o Directora, i serà nomenat pel President de la Generalitat, a proposta del Patronat de l'Institut que haurà de ser aprovada pel Parlament de Catalunya. Al Director de l'Institut li correspon la gestió ordinària i les altres funcions que es determini per Decret. En l'exercici d'aquestes funcions actuarà amb plena autonomia i d'acord amb criteris d'estricta professionalitat.

El mandat del Director de l'Institut Català d'Opinió Pública serà de cinc anys renovables, continuant en el càrrec fins a la presa de possessió de qui l'hagi de succeir, i serà incompatible amb l'exercici de qualsevol altre càrrec públic de representació o de nomenament.

2. Quan hagi de concloure el mandat del Director de l'Institut o es produeixi alguna de les causes que comportin el seu cessament per mort, incapacitat, renúncia, condemna per delictes dolosos o incompatibilitat sobrevinguda, el Patronat del Centre trametrà una proposta de Director al Parlament de Catalunya per tal que aquest l'aprovi, d'acord amb les previsions del seu Reglament. Produïda la votació favorable de la proposta, el President del Parlament ho comunicarà al President de la Generalitat perquè aquest en realitzi el nomenament com a Director de l'Institut Català de l'Opinió Pública.

3. Per a ser proposat com Director de l'Institut Català d'Opinió Pública caldrà tenir la condició de Catedràtic o Professor Titular d'Universitat d'alguna especialitat relacionada amb els objectius i funcions de l'Institut.

4. El Director de l'Institut Català d'Opinió Pública proposa perquè siguin nomenades pel Patronat les persones que hagin d'ocupar les responsabilitats directives de l'Institut.

5. El Director de l'Institut Català d'Opinió Pública respon de la seva gestió davant el Patronat.

6. El President del Patronat i el Director de l'Institut Català d'Opinió Pública hauran de comparèixer davant de la Comissió parlamentària que determini el Parlament de Catalunya per tal de presentar el programa d'actuació i la memòria sobre la seva execució. També podran comparèixer quan ho sol·liciti l'esmentada Comissió o a petició pròpia.

ARTICLE 14. RECURSOS ECONÒMICS

Els béns i mitjans econòmics de l'Institut seran els següents:

a) Els crèdits i subvencions que anualment es consignin en els Pressupostos de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la proposta aprovada pel Patronat de l'Institut.

b) Els béns o drets que constitueixin el seu patrimoni, així com els productes i rendes d'aquests.

c) Els ingressos que li corresponguin per la venda de publicacions, realització de cursos o seminaris, accés al banc de dades, convenis de cooperació o de qualsevol altra activitat relacionada amb les funcions de l'Institut.

d) Qualsevol altre recurs econòmic, ordinari o extraordinari, que estigui legalment autoritzat a percebre.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

Durant els períodes electorals l'Institut Català d'Opinió Pública ajustarà les seves actuacions a allò que determini la legislació i l'Administració electorals i, en particular, només podrà publicar els sonatges i enquestes que realitzi en els termes previstos en la Llei Electoral de Catalunya i la Llei Orgànica de Règim Electoral General.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

El primer Patronat i el primer Director o Directora de l'Institut es nomenarà, d'acord amb les previsions d'aquesta llei, en el termini màxim de tres mesos a partir de l'entrada en vigor de la llei.

DISPOSICIÓ FINAL PRIMERA

S'autoritza al Govern de la Generalitat a dictar les disposicions necessàries per l'aplicació i desenvolupament d'aquesta llei.

DISPOSICIÓ FINAL SEGONA

Aquesta llei entrarà en vigor l'endemà de la seva publicació al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya.

DISPOSICIÓ FINAL TERCERA

Els preceptes d'aquesta Llei el compliment dels quals exigeixi realitzar despeses amb càrrec als Pressupostos de la Generalitat entraran en vigor a l'inici del proper exercici pressupostari.

3.10. PROCEDIMENTS QUE ES CLOUEN AMB L'ADOPCIÓ DE RESOLUCIONS

3.10.25. PROPOSICIONS NO DE LLEI

Proposició no de llei sobre la necessitat d'informar la població de la qualitat de l'aire en temps real arran de les emissions tòxiques produïdes a Salou, la Pineda i Vilaseca l'estiu de l'any 2002

Tram. 250-03342/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Proposició no de llei sobre les ajudes per a accedir a habitatges de lloguer de baix cost per a famílies monoparentals

Tram. 250-03351/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55103).

Pròrroga: 1 dia hàbil

Finiment del termini: 27.03.2003; 9:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

Proposició no de llei sobre la subvenció d'un 20% de les obres de millorament de la Rambla de Figueres (Alt Empordà)

Tram. 250-03352/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Proposició no de llei sobre les ajudes per accedir a habitatges protegits per a dones víctimes de la violència de gènere

Tram. 250-03353/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55103).

Pròrroga: 1 dia hàbil

Finiment del termini: 27.03.2003; 9:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

Proposició no de llei sobre les obres de millorament de la carretera N-230, entre la Vall d'Aran i Lleida (Segrià)

Tram. 250-03356/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 55103).

Pròrroga: 1 dia hàbil

Finiment del termini: 27.03.2003; 9:30 h.

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003.

Proposició no de llei sobre l'elaboració d'un pla d'ajuts per a la reparació dels danys causats pel temporal del 31 de gener de 2002 al Berguedà

Tram. 250-03360/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Proposició no de llei sobre la regulació del període de pràctiques de la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra
Tram. 250-03366/06

Pròrroga del termini de presentació d'esmenes

Sol·licitud: Grup Parlamentari de Convergència i Unió (reg. 54891).

Pròrroga: 2 dies hàbils (del 24.03.2003 al 25.03.2003).

Finiment del termini: 26.03.2003; 9:30 h.

Acord: Presidència del Parlament, 24.03.2003.

Proposició no de llei sobre la modificació del Decret 334/2002, de 3 de desembre, pel qual es dona una nova regulació al Registre públic d'enquestes i estudis d'opinió de la Generalitat de Catalunya, per tal d'evitar possibles ocultacions o manipulacions de dades
Tram. 250-03372/06

Esmenes presentades
Admissió a tràmit: Mesa de la COAG, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 54684)

1

ESMENA NÚM. 1
De supressió
G. P. de Convergència i Unió (1)

«Supressió de l'apartat 1»

Proposició no de llei sobre la modificació de la Llei 15/1997, de 24 de desembre, de taxes i preus públics de la Generalitat de Catalunya, per a eliminar la dispersió normativa existent
Tram. 250-03374/06

Esmenes presentades
Admissió a tràmit: Mesa de la COAG, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA (REG. 54682)

1

ESMENA NÚM. 1
D'addició
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya (1)

«[...] preservar el principi de seguretat jurídica constitucionalment reconegut.

Així mateix, sempre que es produeixi una modificació de la Llei de Taxes de la Generalitat a través de la Llei de Mesures Administratives i Fiscals, el Govern prèvia la corresponent habilitació per part del Parlament, haurà d'aprovar la refosa de la Llei de Taxes, en el termini mai superior a un mes des de la seva modificació.»

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 54892)

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. de Convergència i Unió (1)

«[...] en el termini màxim d'un any i prèvia la [...]»

Proposició no de llei sobre el suport al sector lleter davant la crisi actual

Tram. 250-03433/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 54701 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de llei.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

Aquests dies és notícia el fet que una marca de llet, en concret Llet Pascual, ha deixat de comprar llet als productors de llet catalans.

Volem manifestar el nostre rebuig a l'actitud d'aquesta empresa i, alhora, volem deixar constància del nostre suport al sector lleter català que ha fet l'esforç en els darrers anys de millorar la qualitat de la producció.

Arran de la decisió de Llet Pascual, s'ha produït un important descens en tot el sector perquè malgrat que des del Govern s'hagi fet una intermediació per buscar altres empreses que recullin la llet que ha deixat de recollir Llet Pascual (cosa que momentàniament ha resolt el problema dels productors afectats), en realitat no existeixen suficients garanties que aquesta recollida tingui continuïtat i, a més, hi ha la preocupació constant que aquests fets serveixin d'excusa per abaixar el preu de la llet.

Davant d'això, el grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds presenta la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern de la Generalitat a prendre urgentment un paper actiu davant la problemàtica del sector lleter i a intercedir, en el marc de la taula sectorial, per tal que els industrials ofereixin garanties de continuïtat de la recollida de llet i es comprometin a no baixar els preus. En concret:

- Que no s'apliqui la reducció de preus al productor, de 1,2 cèntims d'euro per litre (2 pessetes/litre), anunciada per les indústries làctiques.
- Que es fixi una data a partir de la qual es començarà a recuperar el preu de la llet pagat al productor (la mitjana del qual s'ha mantingut, durant l'any 2002, 6 o 7 pessetes/litre inferior), negociant-ho amb els sindicats agraris.
- Que es prengui el compromís per part de les indústries làctiques catalanes de declarar la totalitat del volum de llet recollida als ramaders catalans.

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

Bet Font i Montanyà
Diputada

Joan Boada i Masoliver
Portaveu

Proposició no de llei sobre el suport a les persones amb discapacitats en el marc de l'Any Europeu de les Persones amb Discapacitat

Tram. 250-03434/06

Presentació: Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Popular

Reg. 54725 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joaquim Nadal i Farreras, Portaveu del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Ramon Camp i Batalla, Portaveu de Grup Parlamentari de Convergència i Unió, Joan Boada i Masoliver, Portaveu del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, Josep Huguet i Biosca, Portaveu del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya i Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu del Grup Parlamentari Popular, fent ús d'allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten per a la seva tramitació, la següent Proposició no de llei.

El 9% de la població catalana presenta alguna limitació física, psíquica sensorial o mental que repercuteixen les seves possibilitats de plena participació. A aquesta xifra de persones amb discapacitat, s'hauria d'afegir la de les famílies que tenen al seu entorn una persona amb discapacitat, augmentat el nombre fins un milió i mig.

Des de la recuperació de la democràcia, el procés de normalització social d'aquest grup de població ha estat fonamentalment impulsat pel moviment associatiu de persones amb discapacitat, la qual cosa ha permès la consolidació d'aquest sector social.

L'aprovació de la Constitució, el 1978, l'Estatut d'Autonomia de Catalunya, de 1979, i la Llei d'Integració Social dels Minusvàlids (LISMI), el 1982, que desenvolupa l'article 49 del Text Constitucional i altres lleis sectorials i autonòmiques han permès que la població amb discapacitat hagi experimentat avenços i progressos que han millorat la seva participació social, gràcies al treball del moviment associatiu i un nivell de compromís més elevat per part dels poders públics, dels partits polítics, dels agents socials, dels operadors econòmics, dels mitjans de comunicació i de la societat en general, tot i ser encara lluny d'una situació satisfactòria. Les persones amb discapacitat són encara en risc d'exclusió, per la qual cosa precisen de polítiques energètiques que promoguin la seva incorporació social absoluta.

La Unió Europea, per decisió del Consell de Ministres d'Europa, de 3 de desembre de 2001 declara l'any 2003 com a Any Europeu de les Persones amb Disca-

pacitat. El propòsit genèric d'aquesta declaració és el del sensibilitzar la societat catalana sobre el dret de les persones amb discapacitat a veure's protegides davant la discriminació i gaudir de forma plena i equitativa dels seus drets, així com per fomentar la reflexió i el debat sobre les mesures necessàries per a promoure la igualtat d'oportunitats de les persones amb discapacitat a Europa.

El Parlament de Catalunya fent-se ressò d'aquesta iniciativa europea, i com a expressió del seu compromís amb els ciutadans amb discapacitat i les seves famílies i amb els objectius per l'any 2003, aprova la següent Declaració Institucional i insta al Consell Executiu a sumar-s'hi.

Per aquests motius exposats els diputats sotassignants presentem la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya aprova sumar-se juntament amb al Consell Executiu:

1. A la celebració de l'Any Europeu de les Persones amb Discapacitat, amb la finalitat de constituir l'eix d'atenció preferent de l'acció dels poders públics per tal de garantir el seu dret a la no discriminació i l'equiparació d'oportunitats.
2. A fer seva la necessitat de fer efectiu el mandat de l'article 49 de la Constitució Espanyola i l'Estatut de Catalunya com a base de tota política d'atenció a les persones amb discapacitat que desenvolupin els poders públics.
3. A manifestar el seu propòsit de tenir en compte les demandes i les necessitats de les persones amb discapacitat i les seves famílies.
4. A adherir-se institucionalment a la Declaració de Madrid sobre persones amb discapacitat, feta en el simposi celebrat a Madrid del 20 al 23 de març de 2002, compartint i anunciant el seus continguts programàtics i principis inspiradors.

Parlament de Catalunya, 26 de febrer de 2003

Joaquim Nadal i Farreras, Portaveu GSOC-CPC; Ramon Camp i Batalla, Portaveu CiU; Joan Boada i Masoliver, Portaveu d'ICV; Josep Huguet i Biosca, Portaveu d'ERC i Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu PPC

Proposició no de llei sobre la intervenció de l'Administració de la Generalitat en la regulació del mercat immobiliari a Catalunya, per a evitar la sobreocupació d'habitatges i promoure l'habitatge social

Tram. 250-03436/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 54792 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Alberto Fernández Díaz, President del Grup Popular al Parlament de Catalunya, Daniel Sirera i Bellés, Portaveu adjunt, Dolors Montserrat i Culleré, Àngels Esteller i Ruedas, Josep Curto i Casadó i Josep Maria Fàbregat i Vidal, Diputades i Diputats, d'acord amb allò que preveu els articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenten la següent proposició no de llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El «Pla Català de l'Habitatge (2002-2007)» preveu, entre d'altres mesures, accions concretes encaminades a facilitar l'accés a l'habitatge, a través d'ajuts directes o indirectes a les famílies, la promoció pública, la construcció i la rehabilitació d'habitatges, així com mesures dirigides a millorar la qualitat dels processos d'edificació i garantir els drets del consumidor. L'esmentat Pla també preveu tot un seguit d'actuacions dirigides a incrementar la intervenció del Govern de la Generalitat en la regulació del mercat immobiliari a Catalunya, amb l'objectiu de controlar els preus del sector.

En aquest sentit, el Govern de la Generalitat ha anunciat que exercirà el dret de tempteig en les operacions de compra - venda de pisos de segona mà en algunes àrees urbanes per tal d'evitar que s'estengui la sobreocupació de vivendes. Actualment, aquest tipus d'habitatges es venen a un preu declarat molt baix degut a que els adquireixen entre diversos compradors que paguen amb diners negres.

Amb l'objectiu de lluitar amb aquesta pràctica il·legal d'adquisició de pisos i amb el conseqüent frau fiscal que això suposa, una de les mesures previstes és la d'exercir el dret de tempteig per part de l'Administració de la Generalitat. És necessari, però, el previ consens entre el Govern de la Generalitat i les entitats municipalistes de Catalunya per tal de configurar un mapa de zones específiques on sigui prioritari exercir aquest dret. D'aquesta manera, l'Administració comprarà pisos al preu declarat per part del venedor.

La posada en pràctica d'aquesta mesura s'ha d'inserir necessàriament en l'àmbit de les polítiques públiques sobre habitatge que impulsa el Govern de la Generalitat, amb l'objectiu de posar fre a determinades pràctiques que atempten contra el desenvolupament ordenat del mercat immobiliari i impedeixen l'accés dels ciutadans i ciutadanes a un habitatge amb un preu raonable.

Per la qual cosa, el Grup Parlamentari Popular presenta la següent,

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a arribar a un acord, en el termini màxim de tres mesos, amb les diferents entitats municipalistes més representatives de Catalunya, per tal concretar les diferents zones on l'Administració de la Generalitat ha d'exercir d'ofici el dret de tempteig en les operacions de compra - venda de pisos de segona mà, amb l'objectiu d'evitar la sobreocupació de vivendes i promoure més disposició d'habitatge social a Catalunya.

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

Alberto Fernández Díaz, Daniel Sirera i Bellés, M. Dolors Montserrat i Culleré, M. Ángeles Esteller Ruedas, Josep Curto i Casadó i Josep M. Fabregat i Vidal

Proposició no de llei sobre la creació d'espais per al lliurament dels menors en compliment dels règims de visites en casos problemàtics

Tram. 250-03437/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 54871 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de Llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En algunes poblacions de Catalunya s'han establert pactes entre els Ajuntaments i la Conselleria de Justícia i Interior per tal d'afavorir l'entrega de fills en casos problemàtics. Així l'establiment d'espais per fer els lliuraments dels fills menors en compliment de règims de visites, en casos problemàtics en que existeix desacord entre les parts per l'entrega dels fills és una iniciativa que soluciona en gran part les execucions en procediments matrimonials en conflicte i que facilita que el nen pateixi el mínim possible.

És per això que presentem la següent:

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu a establir el major nombre de convenis amb els Ajuntaments de Catalunya per tal de que es creïn espais per fer els lliuraments dels menors en casos problemàtics en el que existeix un desacord entre les part en l'entrega de fills.

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

Rafael Ribó
President

Proposició no de llei sobre l'aplicació de la justícia de menors a Manresa (Bages)

Tram. 250-03438/06

Presentació: Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds

Reg. 54930 i 55062 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

El grup d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que es preveu als articles 134 i 135 del Reglament de la Cambra, presenta la següent Proposició no de Llei:

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

En la població de Manresa, situada a 65 Km de Barcelona, la instrucció de tots els assumptes en que ha participat un menor correspon a la Fiscalia de Menors ubicada a Barcelona. Aquesta situació genera una disfunció en l'aplicació de la Justícia de Menors, atès que aquesta Llei Orgànica, que pretenia més protecció del Menor, ocasiona múltiples molèsties al ciutadà i detencions innecessàries del menor, al mateix temps que provoca un distanciament de la Justícia respecte del justiciable menor i del ciutadà general.

Així el menor que delinqueix es veu obligat a traslladar-se a Barcelona a més a d'anar acompanyat per un dels progenitors. El resultat és que en un número important de casos quan el menor és citat pel Jutjat de Menors de Barcelona o bé per la Fiscalia de Menors, aquest, que prové de famílies desestructurades, no és acompanyat pels seus pares, amb el resultat de que s'han de dictar innumerables ordres de detenció. En la major part dels casos aquestes detencions són innecessàries si la instrucció i la vista dels assumptes de menors es portes a terme a la ciutat de Manresa. De la mateixa manera aquest greuge el pateix la persona que ha estat víctima o bé testimoni d'un delictes comès per un menor, atès que es veuran obligats a desplaçar-se a Barcelona la major part de les vegades. També aquesta problemàtica es trasllada als Advocats que ofereix aquest Servei del Torn d'ofici de Menors de Manresa.

Entenem que aquesta situació és inadmissible de cara al menor, als seus progenitors, a les víctimes i testimonis i també pels Advocats, és per això que proposem la següent

PROPOSICIÓ NO DE LLEI

El Parlament de Catalunya insta el Govern a que traslladi al Govern de l'Estat la necessitat de prendre les mesures oportunes per tal que la instrucció dels assumptes penals en els quals hagi participat un menor en actes comesos dins del Partit Judicial de Manresa, sigui practicada per la Fiscalia de Barcelona a Manresa.

Igualment reclamem la creació d'un Jutjat de Menors amb seu a Manresa.

Palau del Parlament, 24 de març de 2003

Rafael Ribó
President

3.10.60

PROCEDIMENTS RELATIUS A LA MEMÒRIA ANUAL I A ALTRES INFORMES DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Procediment relatiu a l'Informe sobre el Compte general de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 2000

Tram. 257-00004/06

Presentació de propostes de resolució: G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds, G. P. Convergència i Unió i G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

Admissió a tràmit: Comissió de la Sindicatura de Comptes, 13.03.2003

PROPOSTES PRESENTADES PEL G. P. D'INICIATIVA

PER CATALUNYA VERDS (REG. 54478)

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

El grup parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 145 i concordants del Reglament de la Cambra, presenta les següents propostes de resolució subsegüents al procediment relatiu a l'informe presentat en la sessió del dia 11 de març de 2003:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

El Parlament de Catalunya:

1. No aprova el compte general de la Generalitat de Catalunya (núm. tram. 257-00004/06).
2. Insta al Govern de la Generalitat a informar dins de l'actual exercici de les accions empreses pel Departament corresponent a cada organisme o empresa auditat i les que corresponen a la Conselleria d'Economia i Finances en relació a les recomanacions, notes i advertències d'irregularitat que la Intervenció General o la Sindicatura de Comptes expressen en els seus informes.
3. Insta al Govern de la Generalitat que faci complir immediatament a les empreses i altres organismes a elaborar i aprovar pels òrgans competents els corresponents PAIF i a lliurar en temps i forma tota la documentació requerida per la Sindicatura.
4. Insta al Govern de la Generalitat a controlar escrupolosament la despesa en relació a la consignació pressupostària existent i prengui les mesures pertinents en el cas que organismes de la Generalitat mantinguin despeses sense el reconeixement pressupostari o amb aplicacions indegudes.

5. Insta al Govern de la Generalitat a establir els mecanismes adients per tal que els organismes autònoms compleixin estrictament les normes de contractació que li són aplicables.

6. Insta al Govern de la Generalitat, en el sí d'una política d'austeritat, a reordenar el seu grup institucional i empresarial per tal de complir amb els seus objectius amb una reducció d'organismes i participacions.

7. Insta al Govern de la Generalitat, en el sí d'una política d'austeritat, a reordenar la política financera i de tresoreria del seu grup institucional i empresarial per tal d'aconseguir una reducció dels costos financers i d'administració.

8. Insta al Govern a presentar a la Sindicatura, per tal que s'inclogui en l'informe anual, l'evolució de les inversions o altres despeses finançades amb l'anomenat sistema alemany i a incloure i consolidar les dades de l'apartat corresponent al deute.

9. Insta a la Sindicatura que, al marge de la normativa financera existent, estableixi anualment uns consolidació comptable que inclogui la totalitat d'entitats, organismes i empreses que estiguin sota el control majoritari de la Generalitat. Consolidació que hauria de presentar-se sota la forma habitual pressupostària i la patrimonial.

Palau del Parlament, 12 de març de 2003

José Luis López Bulla
Diputat

Joan Boada i Masoliver
Portaveu

PROPOSTES PRESENTADES PEL G. P. DE CONVERGÈNCIA

I UNIÓ (REG. 54487)

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Ramon Camp i Batalla, Portaveu del G. P. de Convergència i Unió, d'acord amb el que disposa l'article 145 del Reglament del Parlament, i criteri interpretatiu del Reglament de 17 de novembre de 1992, presenta, pel seu Debat i Votació, la següent:

PROPOSTA DE RESOLUCIÓ

1. El Parlament de Catalunya aprova el Compte General de la Generalitat de Catalunya de l'any 2000.
2. El Parlament de Catalunya aprova l'Informe 1/2001 de la Sindicatura de Comptes, sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'exercici 2000.

Palau del Parlament, 12 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu del G. P. de Convergència i Unió

PROPOSTES PRESENTADES PEL G. P. SOCIALISTES -

CIUTADANS PEL CANVI (REG. 54490)

A LA MESA DE LA COMISSIÓ DE LA SINDICATURA DE COMPTES

Martí Carnicer i Vidal, diputat del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, d'acord amb el que disposa l'article 145 i concordants del Reglament de la Cambra, presenta les propostes de resolució subsegüents al debat del procediment relatiu al Compte General de la Generalitat de Catalunya exercici 2000 (tram. 257-00004/06).

El Parlament de Catalunya:

1. Aprova l'informe 1/2001 sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, exercici 2000.

2. Insta al Govern a seguir les recomanacions de la Sindicatura de Comptes i a informar al Parlament dels resultats en el termini de sis mesos.

3. Considera que les dades del Compte General, exercici 2000, elaborades pel govern i trameses a la Sindicatura de Comptes, no reflecteixen de forma suficientment correcta l'activitat i la situació econòmica de la Generalitat de Catalunya.

4. Insta al govern i les empreses i entitats autònomes que formen el sector públic de la Generalitat de Catalunya a trametre al Parlament un exemplar, a ser possible en suport informàtic, de la documentació que s'envia a la Sindicatura de Comptes per a la confecció del Compte General.

5. Insta al govern a:

a) Presentar les memòries justificatives dels costos en relació als resultats i rendiments de tots els serveis públics.

b) Ordenar a totes les empreses i entitats de la Generalitat de Catalunya a entregar a la Sindicatura de Comptes tota la documentació prevista per la llei i, en tot cas, a prendre les mesures necessàries per garantir el compliment d'aquesta ordre.

6. Encomana a la Sindicatura de Comptes a trametre al Parlament en el termini més breu possible un anàlisi sobre les següents dades:

– Causes del decrement patrimonial de la EAJA durant l'any 2000.

– Incidència en el resultat pressupostari de l'any 2000 de les anul·lacions d'ingressos pendents produïdes durant l'any 2001.

– Avaluació dels projectes amb finançament afectat en l'any 2000.

7. El Parlament de Catalunya insta a la Sindicatura de Comptes a:

– Incloure en els propers informes un anàlisi sobre l'afectació de les inversions efectuades amb finançament ajornat i la seva incidència en els exercicis següents.

– Analitzar en el proper informe les condicions jurídiques i comptables de la Situació Transitòria de fi-

nançament de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Parlament de Catalunya, 12 de març de 2003

Martí Carnicer i Vidal

3.10.65.

PROJECTES I PROPOSTES DE RESOLUCIÓ D'ACTUACIÓ DAVANT LES CORTS GENERALS

Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat

Tram. 269-00008/06

Informe de la Ponència de la Comissió de Política Territorial

A LA MESA DE LA COMISSIÓ

La Ponència de la Comissió de Política Territorial, nominada el dia 18 de febrer de 2003 i formada pels diputats Sr. Josep Rull i Andreu, del G. P. de Convergència i Unió, Sra. Montserrat Tura i Camafreita, del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, Sr. Josep Maria Fabregat i Vidal, del G. P. Popular, Sr. Xavier Vendrell i Segura, del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya i Sra. Bet Font i Montanyà, del G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) s'ha reunit al Palau del Parlament el dia 19 de març i, a la vista del Projecte de resolució per la qual s'acorda de presentar a la Mesa del Congrés dels Diputats la Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat i de les esmenes presentades, proposa l'Informe següent als efectes del que disposa l'article 97.1 del Reglament del Parlament.

PROJECTE DE RESOLUCIÓ PER LA QUAL S'ACORDA DE PRESENTAR A LA MESA DEL CONGRÉS DELS DIPUTATS LA PROPOSICIÓ DE LLEI ORGÀNICA DE TRANSFERÈNCIA DELS SERVEIS METEOROLÒGICS SITUATS A CATALUNYA QUE DEPENGUIN DE L'ESTAT

TRAM. 269-00008/06

ARTICLE 1. TRANSFERÈNCIA DELS SERVEIS METEOROLÒGICS D'ÀMBIT ESTATAL, SITUATS EN EL TERRITORI DE CATALUNYA

TEXT PRESENTAT

L'Estat transfereix a la Comunitat Autònoma de Catalunya les facultats i serveis de meteorologia de la seva dependència, situats a Catalunya, a excepció de les següents:

Gestió dels serveis meteorològics localitzats a aeroports i instal·lacions militars, en el territori de Catalunya.

ESMENES PRESENTADES**1**

ESMENA NÚM. 1

*De supressió*G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya
(1)

«[...] de la seva dependència, situats a Catalunya, a excepció de les següents:

Gestió dels serveis meteorològics localitzats a aeroports i instal·lacions militars, en el territori de Catalunya.»

ARTICLE 2. CONDICIONS D'EXECUCIÓ DE LES COMPETÈNCIES QUE ES TRANSFEREIXEN

TEXT PRESENTAT

2.1 L'exercici, per part de la Generalitat de Catalunya, de les funcions descrites a l'article anterior s'ajustarà als principis de coordinació i col·laboració amb l'Administració de l'Estat especialment quan afecti o repercuixi fora de l'àmbit territorial d'aquella.

2.2 La Generalitat de Catalunya facilitarà a l'Administració de l'Estat la informació que aquesta sol·liciti sobre les matèries objecte de la transferència.

2.3 L'Administració de l'Estat i la Generalitat de Catalunya es facilitaran recíprocament l'accés i gestió de la informació, amb la finalitat de possibilitar una informació sòlida de totes les variants meteorològiques precises per a poder facilitar un pronòstic de qualitat, i unificar així els recursos existents.

ESMENES PRESENTADES

APARTAT 1

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (3)

«2.1 L'exercici, per part de la Generalitat de Catalunya, de les funcions descrites a l'article anterior s'ajustarà als principis de coordinació, col·laboració i eficàcia amb l'Administració de l'Estat especialment quan afecti o repercuixi fora de l'àmbit territorial de Catalunya.»

ADDICIÓ DE NOUS APARTATS

APARTAT 3 BIS

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (4)

«2.3 bis. En tot cas la Generalitat de Catalunya, d'acord amb la llei 15/2001 de Meteorologia, ha de garantir la prestació d'un servei públic de qualitat en matèria de meteorologia que satisfaci les necessitats

d'informació meteorològica i climàtica de la societat i de la mateixa Generalitat.»

ARTICLE 3. TRASPÀS DE SERVEIS

TEXT PRESENTAT

L'exercici de les competències transferides serà assumit per la Comunitat Autònoma de Catalunya en el moment que tingui efectivitat la transferència dels mitjans personals, materials i pressupostaris precisos, instrumentat mitjançant acord de la Comissió Mixta de Transferències Estat - Generalitat de Catalunya i el corresponent Reial decret de traspàs de serveis.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha presentada cap esmena

DISPOSICIÓ FINAL

TEXT PRESENTAT

La present Llei Orgànica entrarà en vigor als 20 dies des de la seva publicació al BOE.

ESMENES PRESENTADES

No hi ha presentada cap esmena

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

TEXT PRESENTAT

D'acord amb el contingut de l'article 149.1.20, l'Estat gaudeix de competència exclusiva en relació amb els serveis meteorològics.

Tanmateix, l'article 9.15 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya atribueix a la Generalitat de Catalunya, competències exclusives sobre «El Servei meteorològic de Catalunya», sense perjudici del que disposa l'article 149.1.20 de la Constitució espanyola.

D'altra banda, l'article 150.2 de la pròpia Constitució habilita a l'Estat per a transferir o delegar a les comunitats autònomes, mitjançant Llei orgànica, facultats corresponents a matèries de titularitat estatal que per la seva pròpia naturalesa siguin susceptibles de transferència o delegació.

Mitjançant la Llei 15/2001, de 14 de novembre, de meteorologia de Catalunya, es crea el Servei Meteorològic de Catalunya amb la finalitat d'assegurar la prestació d'un servei públic de qualitat en matèria meteorològica, que compleixi les necessitats d'informació meteorològica i climàtica de la societat.

La disposició addicional única de la Llei de Meteorologia contempla la possibilitat que en el termini de sis mesos des de la promulgació i de la Llei, es puguin iniciar els tràmits adequats per efectuar la transferència a la Generalitat de Catalunya, dels serveis meteorològics dependents d'organismes d'àmbit estatal.

La susceptibilitat de la transferència de les facultats d'execució en matèria de meteorologia s'explica fàcilment en el cas de la Comunitat Autònoma de Catalunya on s'ha creat el Servei Meteorològic de Catalunya com organisme encarregat de la gestió i subministrament de la informació meteorològica pel territori català, per tal de garantir la disponibilitat de la informació meteorològica de qualitat que serveixi de referència en tots aquells àmbits de competència de la Generalitat de Catalunya, necessitats de suport, assessorament, coordinació i informació en matèria de meteorologia.

D'aquesta exposició es dedueix que Catalunya compta per atribució estatutària, amb competències en matèria de gestió de serveis meteorològics i disposa a més d'un servei meteorològic propi que constitueix la infraestructura indispensable per a l'exercici de les funcions d'execució de la legislació de l'Estat en matèria de meteorologia que són l'objecte de la present Llei orgànica de transferència.

ESMENES PRESENTADES

ADDICIÓ DE NOUS PARÀGRAFS

PARÀGRAF 4 BIS

4

ESMENA NÚM. 4

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi (1)

«L'assumpció d'aquestes noves competències juntament amb les que s'exerceixen en virtut de la Llei 15/2001, de 14 de novembre, han de fer possible la prestació d'un servei públic de qualitat en matèria de meteorologia. Tanmateix, atès que científicament s'ha demostrat que una bona predicció meteorològica d'un àmbit territorial concret ha de considerar un model meteorològic d'un àmbit territorial major que aquest, fins i tot, en el cas de Catalunya, superior al de la mateixa Península Ibèrica, en l'exercici de les competències en matèria de meteorologia per part de la Generalitat, es prioritzarà l'estudi i evolució dels fenòmens meteorològics específics d'aquesta zona de la Mediterrània, amb la finalitat de constituir un àmbit de referència per a tot aquest espai.»

PARÀGRAF 6

5

ESMENA NÚM. 5

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (1)

«La susceptibilitat de la transferència de les facultats d'execució en matèria de meteorologia s'explica fàcilment en el cas de la Comunitat Autònoma de Catalunya on s'ha creat el Servei Meteorològic de Catalunya com organisme encarregat d'elaborar, gestionar i subministrar la informació meteorològica pel territori català, per tal de garantir la disponibilitat de la informació meteorològica i climàtica de qualitat que serveixi de referència...»

PARÀGRAF 7

6

ESMENA NÚM. 6

De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds (2)

«Atesa aquesta exposició hem de constatar que Catalunya compta per atribució estatutària, amb competències en matèria de gestió de serveis meteorològics i disposa a més d'un servei meteorològic propi...»

TÍTOL DE LA DISPOSICIÓ

TEXT PRESENTAT

Proposició de llei orgànica de transferència dels serveis meteorològics situats a Catalunya que depenguin de l'Estat

ESMENES PRESENTADES

No hi ha presentada cap esmena

RECOMANACIONS DE LA PONÈNCIA

La Ponència recomana l'adopció de totes les esmenes presentades

Palau del Parlament, 19 de març de 2003

Josep Rull i Andreu, Montserrat Tura i Camafreita, Josep Maria Fabregat i Vidal, Xavier Vendrell i Segura i Bet Font i Montanyà

3.15.

MOCIONS SUBSEGÜENTS A INTERPELLACIONS

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa

Tram. 302-00323/06

Esmenes presentades

Reg. 55061 i 55115 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003 i 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (REG. 55061)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la recuperació de la memòria històrica...

ca, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa (tram. 302-00323/06).

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

AFEGIR UN NOU APARTAT C) AL PUNT NÚMERO 4 AMB EL SEGÜENT TEXT:

«dignificar les fosses comunes nomenades erigint un monòlit i la corresponent placa explicativa, que permeti que les noves generacions visualitzin una part de la seva memòria.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

AFEGIR UN NOU PUNT NÚMERO 5 AMB EL SEGÜENT TEXT:

«5. Incorporar al currículum pedagògic dels Instituts aquesta dimensió de la memòria històrica de la representació franquista a Catalunya.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Rafael Ribó
President

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI
DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55115 I 55142)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre la recuperació de la memòria històrica, especialment pel que fa al reconeixement de les persones desaparegudes de forma forçosa (tram. 302-00323/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

APARTAT 1

De supressió de l'apartat 1.

2

ESMENA NÚM. 2

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

APARTAT 2

De supressió de l'apartat 2.

3

ESMENA NÚM. 3

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

APARTAT 3

De supressió de l'apartat 3.

4

ESMENA NÚM. 4

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

DE MODIFICACIÓ DE L'APARTAT 4 (QUE ES CONVERTEIX EN APARTAT 1), PUNTS A I B, AMB EL REDACTAT SEGÜENT:

a) Culminar el mapa dels llocs on es troben ubicades totes les fosses comunes a Catalunya, incloent en aquest mapa el treball de camp corresponent.

b) Elaborar una base de dades o cens de les persones desaparegudes durant la guerra civil i la immediata postguerra a Catalunya, que puguin estar enterrades de manera irregular o en fosses comunes, tenint en compte les peticions i les dades d'identificació facilitades pels seus familiars.

5

ESMENA NÚM. 5

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

D'ADDICIÓ DELS PUNTS C I D A L'APARTAT 4 (CONVERTIT EN APARTAT 1) AMB EL REDACTAT SEGÜENT:

c) Preveure els mitjans materials i personals necessaris en forma d'unitats administratives i grups de recerca integrats per arqueòlegs, antropòlegs, metges forenses, excavadors i resta de personal auxiliar, amb l'objectiu de rescatar i classificar les restes humanes.

d) Atenent al resultat dels informes tècnics i tenint en compte les peticions que es presentin, dur a terme els treballs de recuperació a través de l'exhumació de fosses comunes, començant amb una prova pilot.

6

ESMENA NÚM. 6

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

ADDICIÓ D'UN NOU APARTAT AMB EL REDACTAT SEGÜENT:

Elaborar en el termini de tres mesos, a través de l'Institut de Medicina Legal de Catalunya un informe sobre les proves més eficaces i fiables per a la identificació dels cadàvers, i en especial, sobre la viabilitat de les proves d'ADN com a mitjà d'identificació genètica de les persones enterrades en fosses comunes.

7

ESMENA NÚM. 7
D'addició
G. P. de Convergència i Unió

ADDICIÓ D'UN NOU APARTAT AMB EL REDACTAT SEGÜENT:

Traslladar al Govern de l'Estat la possibilitat de participar en el Consorci de nova creació o, en cas contrari, convidar-lo a subvenir part de les despeses que es puguin ocasionar.

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política d'infraestructures

Tram. 302-00324/06

Esmenes presentades
Reg. 55079 i 55116 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI (REG. 55079)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joaquim Nadal i Farreras, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presento les següents esmenes al text de la Moció subsegüent a la Interpellació sobre la política d'infraestructures (núm. tram. 302-00324/06).

1

ESMENA ÚNICA
De supressió
G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

De supressió de l'apartat c) del punt 3 de la Moció.

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Joaquim Nadal i Farreras
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55116)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre la política d'infraestructures (tram. 302-00324/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1

«1. El Parlament de Catalunya expressa la seva disconformitat i preocupació per la política seguida pel Ministeri de Foment en la línia d'alta velocitat Madrid - Saragossa - Lleida, on ha prevalgut la directriu apriorística d'un termini fix d'inauguració per damunt de la voluntat de garantir, amb els necessaris mecanismes d'autocontrol, que l'obra estigui en plenes condicions tècniques i de seguretat abans de la seva posada en marxa.»

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 3 E)

«Presentar en el termini de 2 mesos, davant el Parlament de Catalunya un informe de l'estat i del compliment de volum d'inversió i dels terminis de realització de les principals obres d'infraestructura en execució a Catalunya.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'infància i d'adolescència en situació de risc social

Tram. 302-00325/06

Esmenes presentades
Reg. 55110, 55117 i 55120 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003
Reg. 55121 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55110)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les polítiques d'infància i adolescència en situació de risc social (tram. 302-00325/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. A)

«1. a. Continuar treballant en la implementació del nou model d'atenció a la infància en situació de risc, en la línia endegada d'identificació dels programes, dels recursos i del finançament en matèria de prevenció del risc social, de protecció dels menors desemparats i del desenvolupament de recursos, formació, suport i inserció sociolaboral.»

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. B)

«1. b. Continuar en la línia de consens del nou model amb les entitats municipalistes i els principals agents socials implicats.»

3

ESMENA NÚM. 3
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. C)

«1. c. Continuar potenciant les relacions amb les entitats i els sectors que gestionen els recursos i els programes per a l'atenció dels menors desemparats, tot incloent criteris d'equilibri territorial en el disseny del nou model d'atenció a la infància i la previsió de signar contractes programa i/o convenis plurianuals.»

4

ESMENA NÚM. 4
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. D)

«1. d. Adoptar, en el marc de la revisió de criteris i mòduls vigents de finançament per al 2003, les mesures necessàries perquè l'Administració tendeixi a augmentar els mòduls.»

5

ESMENA NÚM. 5
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. E)

«1. E. Col·laborar amb les entitats d'iniciativa social que gestionen els centres col·laboradors per dur a terme activitats formatives adreçades al personal d'aquests centres.»

6

ESMENA NÚM. 6
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1. I)

«1. i. Augmentar les mesures de suport a les famílies acollidores d'infants.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARID'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA(REG. 55117)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les polítiques d'infància i adolescència en situació de risc social (tram. 302-00325/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Carme Porta i Abad, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

PUNT 1 APARTAT I

«i. Aplicar els mateixos barems que a la resta d'unitats familiars a les famílies acollidores d'infants quan demanin [...]»

2

ESMENA NÚM. 2
D'addició
G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

PUNT 2

«[...] que difonguin els drets dels infants i evitin els continguts violents i sexistes en aquells orientats als nens i nenes.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Carme Porta i Abad

Josep Bargalló Valls
Portaveu adjunt

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARIPOPULAR (REG. 55120)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Maria Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que disposa l'article 130 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'infància i d'adolescència en situació de risc social (NT 302-00325/06).

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
G. P. Popular

DE LA LLETRA A) DE L'APARTAT 1:

«a. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a posar al dia el model d'atenció a la infància i adolescència per tal d'acabar amb les disfuncions existents actualment davant la manca d'una aposta decidida per la millora de les condicions de vida de la infància en risc, tot racionalitzant els serveis socials d'atenció primària i els equips d'atenció a la infància i adolescència i implantant circuits d'intervenció coordinada».

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
G. P. Popular

DE LA LLETRA B) DE L'APARTAT 1:

«b. En compliment de la Resolució 1461/VI, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a què, en el marc del model d'atenció a la infància, adopti les mesures administratives, econòmiques i jurídiques necessàries per assolir una veritable coordinació entre l'Administració de la Generalitat i les altres administracions públiques amb competències en atenció i protecció de menors desemparats i en situació de risc, en especial els ajuntaments, tot dotant-los de recursos econòmics necessaris».

3

ESMENA NÚM. 3
De modificació
G. P. Popular

DE LA LLETRA C) DE L'APARTAT 1:

«c. Garantir que les relacions amb les entitats i els sectors que gestionen els recursos i els programes per a l'atenció dels menors desemparats i en situació de risc es fonamentin en els principis d'eficàcia, eficiència, coordinació amb les Administracions públiques implicades, equilibri territorial en la implantació del model i de transversalitat dels diferents àmbits».

4

ESMENA NÚM. 4
De modificació
G. P. Popular

DE LA LLETRA D) DE L'APARTAT 1:

«d. En compliment de la Resolució 1034/VI, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a adoptar, en el marc de la revisió dels criteris i els mòduls vigents de finançament, les mesures necessàries per tal que la subvenció que atorga l'Administració per a finançar la prestació dels serveis en l'àmbit de l'atenció i la protecció dels menors desemparats i en situació de risc cobreixi el cent per cent del cost real».

5

ESMENA NÚM. 5
D'addició
G. P. Popular

DE LA LLETRA I) DE L'APARTAT 1:

«[...] ajut públic, en el marc de la Llei de suport a les Famílies de Catalunya».

6

ESMENA NÚM. 6
D'addició
G. P. Popular

DE L'APARTAT 4:

«4. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a acabar amb les llistes d'espera existents a l'actualitat en els Centres Residencials d'Acció Educativa (CRAE), especialment per a adolescents».

7

ESMENA NÚM. 7
D'addició
G. P. Popular

DE L'APARTAT 5:

«5. El Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a que, de forma immediata, aprovi el corresponent desenvolupament reglamentari de la Llei 8/1995, de 27 de juliol, d'Atenció i Protecció dels infants i els adolescents i de modificació de la Llei 37/1991, de 30 de desembre, sobre mesures de protecció dels menors desemparats i de l'adopció, atès que aquesta manca de desplegament legal suposa un perjudici per als infants i adolescents i repercuteix negativament en l'exercici dels seus drets».

8

ESMENA NÚM. 8
D'addició
G. P. Popular

DE L'APARTAT 6:

«6. En compliment de la Resolució 1779/VI, el Parlament de Catalunya insta el Consell Executiu a dur a

terme, de manera immediata, les accions necessàries per a augmentar progressivament l'ajut econòmic a les famílies acollidores extenses i equiparar-lo amb els ajuts que reben les famílies acollidores alienes, per tal d'evitar qualsevol tipus de discriminació en l'atenció als menors acollits».

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

M. Dolors Nadal i Aymerich

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (REG. 55121)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació sobre les polítiques d'infància i adolescència en situació en risc social (tram. 302-00325/06).

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 1.A.

«[...] suport i inserció sociolaboral, *tot definint el Mapa de necessitats i recursos així com les competències de les diferents Administracions, tal com es va aprovar en la Moció 130/VI del Parlament de Catalunya.*»

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 1.B.

«[...] i els principals agents socials implicats, *tot negociant-hi l'aplicació del nou model per poder complir-ne les previsions.*»

3

ESMENA NÚM. 3
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 1.C.

«[...] en el disseny del nou model d'atenció a la infància i la previsió de *regir-se mitjançant concerts, materialitzant la creació d'una xarxa única d'atenció als infants deseparats i en situació de risc social integradora dels centres propis i els col·laboradors, tal com es va acordar en la Moció 130/VI del Parlament de Catalunya.*»

4

ESMENA NÚM. 4
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 1.I.

«[...] discriminació positiva *cap els infants que conviuen en famílies acollidores quan demanin l'accés [...]*»

5

ESMENA NÚM. 5
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 3

«[...] sobre la possible *difusió per part dels mitjans audiovisuals de continguts o missatges que puguin afectar negativament el creixement harmònic dels infants, especialment per haver estat difosos en horaris d'audiència de públic infantil o juvenil, tal com preveu l'article 10 de la llei de la seva llei de creació.*»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Dolors Comas d'Argemir i Cendra Joan Boada i Masoliver
Diputada Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental

Tram. 302-00326/06

Esmenes presentades

Reg. 55067, 55109 i 55118 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

Reg. 55123 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (REG. 55067)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta la següent esmena a la Moció subsegüent a la interpellació sobre les polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental (tram. 302-00326/06).

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

DEL PUNT 2

«[...] de les administracions locals i del sector privat, *que inclogui no sols els recursos sanitaris sinó també els socials, i permeti definir i prioritzar els recursos que*

cal crear d'acord amb les necessitats existents actuals i la previsible en els propers anys.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

D'UN NOU PUNT, ENTRE ELS ACTUALS 2 I 3

«2 bis. Donar un impuls important a la creació d'habitatges tutelats, tallers ocupacionals i serveis d'inserció laboral destinats a malalts mentals.»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

D'UN NOU PUNT, ENTRE ELS ACTUALS 2 I 3

«2 ter. Fer una diagnosi de la situació dels malalts mentals grans institucionalitzats i fer les previsions necessàries, en el marc de la reordenació de la salut mental, per tal de garantir la continuïtat de la seva atenció, amb el finançament corresponent.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Dolors Comas d'Argemir i Cendra Joan Boada i Masoliver
Diputada Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55109)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental (tram. 302-00326/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 1

De supressió del punt 1.

2

ESMENA NÚM. 2

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

DE MODIFICACIÓ DEL PUNT 2

«[...] en salut mental d'utilització pública.»

3

ESMENA NÚM. 3

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 3

De supressió del punt 3.

4

ESMENA NÚM. 4

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 4

De supressió del punt 4.

5

ESMENA NÚM. 5

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

A L'APARTAT 7. A.

«[...] MIR de psiquiatria, PIR i IIR de Catalunya.»

6

ESMENA NÚM. 6

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

A L'APARTAT 7. C.

On diu: «postguerra»

Ha de dir: «postgrau»

7

ESMENA NÚM. 7

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

APARTAT 7.D.

De supressió de tot l'apartat 7.d.

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

(REG. 55118)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre salut mental (tram. 302-00326/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Carme Porta i Abad, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

NOU PUNT 7 BIS

«7 bis. Ampliar el nombre de professionals destinats a l'assistència del col·lectiu de persones amb problemes de salut mental (psicòlegs/logues, psiquiatres, infermers/res, assistents socials, treballadors/res socials, educadors/res, monitors/res, terapeutes...). Quan l'espai físic ho permeti, es prioritzarà la ubicació d'aquests nous professionals en les ABS pertinents per afavorir-ne la seva accessibilitat.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

NOU PUNT 8 BIS

«8 bis. Preveure mesures que facin possible el descans de les persones cuidadores de familiars que pateixen malalties mentals severes.»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

NOU PUNT 8 TER

«8 ter. Preveure mesures per donar la formació i el suport tècnic necessari a les persones cuidadores de malalts mentals severes.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Carme Porta i Abad

Josep Bargalló Valls
Portaveu adjunt

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

POPULAR (REG. 55123)

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les esmenes següents a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre polítiques sanitàries d'atenció a la salut mental (NT. 302-00326/06)

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. Popular

D'UN NOU PUNT A LA MOCIÓ

«Integrar tots els nivells de la salut mental al sistema sanitari, establint recursos assistencials alternatius a

l'hospitalització, especialment centres de dia per a reduir les llistes d'espera i a desplegar els serveis d'urgències psiquiàtriques a tot el territori, tot incrementant els recursos i els programes d'equips d'atenció mental, així com a reforçar el Pla de salut mental i fer efectiu el calendari d'inversions als centres psiquiàtrics a Catalunya.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. Popular

D'UN NOU PUNT ENTRE ELS PUNTS 8 I 9 DE LA MOCIÓ

«Promoure acords de col·laboració amb les associacions d'autoajuda a familiars de malalts mentals, així com introduir els concerts en la compra de serveis amb les associacions, fundacions i altres entitats sense ànim de lucre, de familiars d'aquests malalts a Catalunya, per tal de garantir l'eficàcia i l'estabilitat de les seves actuacions.»

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

M. Dolors Nadal i Aymerich

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les persones amb disminució

Tram. 302-00327/06

Esmenes presentades

Reg. 55111 i 55119 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

Reg. 55124 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55111)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les persones amb disminució (tram. 302-00327/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1

«El Parlament de Catalunya insta al Consell Executiu de la Generalitat a continuar avaluant l'aplicació de la Llei 13/1982 tot adaptant els seus continguts a les necessitats socials actuals estenent o creant els serveis o programes necessaris per aconseguir la millor integració social de les persones amb disminució.»

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 2

«Presentar en el si del Parlament de Catalunya, l'avaluació del Pla d'Actuació Social 1997-2001

3

ESMENA NÚM. 3
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 3

«Incrementar les hores d'activitat efectuada pels centres d'atenció precoç, així com actualitzar l'import econòmic dels concerts d'aquesta activitat assistencial.»

4

ESMENA NÚM. 4
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 4

«Incrementar, l'any 2003, el nombre de persones ateses per l'ajut de suport a les persones amb dependències, dins del marc del programa "Viure en Família".»

5

ESMENA NÚM. 5
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 5

«Reservar per al curs 2003-2004 places del primer cicle d'educació infantil en tots els centres docents sufragats amb fons públics per als nens i nenes amb discapacitat que les seves famílies ho sollicitin.»

6

ESMENA NÚM. 6
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 6

«Promoure, l'any 2003, l'extensió i intensitat del servei d'ajuda a domicili especialment per aquells serveis que permetin el respir familiar dels cuidadors que atenen persones amb una discapacitat greu o amb especial complexitat (trastorn mental sever, patologia dual...).»

7

ESMENA NÚM. 7
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 7

«Dur a terme en el marc del Pla director de l'educació especial de Catalunya les mesures necessàries per millorar la integració i la inclusió dels alumnes amb discapacitats en els centres docents ordinaris d'educació primària i secundària.»

8

ESMENA NÚM. 8
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 8

«Continuar implementant les mesures adoptades per a fer efectiu el percentatge del 2% establert a la normativa d'integració social de minusvàlids, en particular pel que fa a la reserva del 5% dels llocs que són objecte d'oferta pública d'ocupació a l'Administració de la Generalitat»

9

ESMENA NÚM. 9
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 9

«Continuar gestionant amb transparència i eficàcia els fons econòmics derivats de l'aplicació dels Reial Decret 27/2000, de 14 de gener, pel qual s'estableixen mesures alternatives de caràcter excepcional al compliment de la quota de reserva del 2% a favor de treballadors discapacitats en empreses de 50 o més treballadors.»

10

ESMENA NÚM. 10
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 10

«Incorporar en el IV Pla d'Acció Social mesures específiques d'intervenció per millorar l'accessibilitat dels equipaments i serveis de Catalunya suprimint les barres arquitectòniques i/o de la comunicació.»

11

ESMENA NÚM. 11
De modificació
G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 11

«Fer previsió de reserva del 3% d'habitatge dins el pla de promoció pública per a les persones amb discapacitat o famílies amb algun membre amb discapacitat»

12

ESMENA NÚM. 12

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 12

«Subscriure, l'any 2003, convenis plurianuals amb les entitats d'iniciativa social que gestionen, de manera continuada, serveis socials d'atenció especialitzada per a persones amb disminució.»

13

ESMENA NÚM. 13

De modificació

G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 13

«Analitzar amb les Entitats prestadores de serveis d'atenció especialitzada pe discapacitat aquells serveis que siguin objecte de concertació o de subscripció de convenis plurianuals.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'ESQUERRA REPUBLICANA DE CATALUNYA

(REG. 55119)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les persones amb disminució (tram. 302-00327/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Carme Porta i Abad, Josep Bargalló Valls, Portaveu adjunt, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

PUNT 4

«[...] fins als divuit anys, sense perjudici de l'accés a la xarxa de serveis socials de suport a les persones amb disminució.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

PUNT 6

«[...] per les persones amb discapacitat o mobilitat reduïda, garantint el cofinançament [...]»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya

NOU PUNT 13 BIS

«13 bis. Revisar el barems per rebre l'ajuda per a una tercera persona per tal que, a més del grau de disminució, es tingui en compte el tipus de discapacitat.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Carme Porta i Abad

Josep Bargalló Valls
Portaveu adjunt

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

POPULAR (REG. 55124)

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Dolors Nadal i Aymerich, Portaveu del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les esmenes següents a la Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les persones amb disminució (NT. 302-00327/06).

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. Popular

DEL PUNT 1 DE LA MOCIÓ

«Presentar en el termini d'un mes, en el si del Parlament, l'avaluació de l'aplicació de la Llei 13/1982, de 7 d'abril, d'integració social dels minusvàlids (Lismi), a Catalunya, en compliment de la Moció 142/VI d'aquest Parlament.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. Popular

D'UN NOU PUNT ENTRE ELS PUNTS 1 I 2 DE LA MOCIÓ

«Presentar en el termini d'un mes, un estudi d'avaluació del procés d'integració de les persones discapacitades a l'escola ordinària i a les escoles d'educació especial, tant en l'etapa obligatòria com en la post-obligatòria –batxillerat i cicles formatius, així com els criteris d'actuació d'acord amb les conclusions obtingudes.»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. Popular

D'UN NOU PUNT ENTRE ELS PUNTS 2 I 3 DE LA MOCIÓ

«Planificar, en el proper pla d'actuació social 2002-2005, els recursos i els programes d'estimulació per-

coç, educació, inserció sociolaboral, sanitat, serveis socials i habitatge per a les persones amb discapacitats físiques, psíquiques i sensorials i distribuir-ho per sectors territorials.»

4

ESMENA NÚM. 4
D'addició
G. P. Popular

D'UN NOU PARÀGRAF AL FINAL DEL PUNT 6 DE LA MOCIÓ
«Incloure en la reducció del tram autonòmic de l'IRPF les despeses per a la contractació d'assistència personal per col·laborar en la cura de les persones amb discapacitats, per tal d'ajudar a les famílies que per tenir persones al seu càrrec necessitin contractar personal de suport en el seu domicili.»

5

ESMENA NÚM. 5
D'addició
G. P. Popular

D'UN NOU PARÀGRAF AL FINAL DEL PUNT 7 DE LA MOCIÓ
«Incrementar i adequar els recursos de suport tant humans com materials per tal de garantir la integració dels nens a l'escola ordinària i a les escoles d'educació especial, tant en l'etapa obligatòria com en la postobligatòria –vetlladors, transport escolar– per tal que disposin dels suports que necessitin per a completar les seves capacitats i garantir la màxima normalitat possible.»

6

ESMENA NÚM. 6
D'addició
G. P. Popular

D'UN NOU PARÀGRAF AL FINAL DEL PUNT 8 DE LA MOCIÓ
«Adequar i incrementar els recursos de suport a la inserció laboral per tal de potenciar les habilitats tècniques en el lloc de treball, hàbits laborals i socials, amb seguiment i valoració continuada.»

7

ESMENA NÚM. 7
D'addició
G. P. Popular

D'UN NOU PARÀGRAF AL FINAL DEL PUNT 9 DE LA MOCIÓ
«Meritar, en la compra de béns i serveis per concursos i subhastes, a les empreses que compleixin amb els requisits de la reserva del 2% del llocs de treball per a persones amb discapacitats.»

Palau del Parlament, 26 de març de 2003

M. Dolors Nadal i Aymerich

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre les enquestes o estudis d'opinió pagats amb fons públics

Tram. 302-00328/06

Esmenes presentades

Reg. 55060 i 55112 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (REG. 55060)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds (ICV) d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació sobre les enquestes o estudis d'opinió pagats amb fons públics (tram. 302-00328/06).

1

ESMENA NÚM. 1
D'addició
G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

AL PUNT NÚMERO 4 AFEGIR EL SEGÜENT TEXT:

«Insta el Govern a traslladar al Parlament de Catalunya tota la informació disponible sobre les irregularitats detectades així com quan s'encarregui a les instàncies jurisdiccionals pertinents per tal que actuïn com sigui procedent.»

2

ESMENA NÚM. 2
D'addició
G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

AFEGIR UN NOU APARTAT NÚMERO 5 AMB EL SEGÜENT TEXT:

«Insta el Govern a rescabalar els prejudicis econòmics que s'hagin pogut produir.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Rafael Ribó
President

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55112)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre les enquestes o estudis d'opinió pagats amb fons públics (tram. 302-00328/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 1

De supressió del punt 1.

2

ESMENA NÚM. 2

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 2

De supressió del punt 2.

3

ESMENA NÚM. 3

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 3

De supressió del punt 3.

4

ESMENA NÚM. 4

De supressió

G. P. de Convergència i Unió

PUNT 4

De supressió del punt 4.

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre el model ferroviari a Catalunya

Tram. 302-00329/06

Esmenes presentades

Reg. 55081 i 55114 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI (REG. 55081)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joaquim Nadal i Farreras, portaveu del Grup parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cam-

bra, presento les següents esmenes al text de la Moció subsegüent a la Interpellació sobre el model ferroviari a Catalunya (núm. tram. 302-00329/06).

1

ESMENA NÚM. 1

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

DE MODIFICACIÓ DEL PUNT 1 DE LA MOCIÓ. NOVA REDACCIÓ:

«[...] insta el Govern de la Generalitat a:

1. Elaborar una llei de finançament del transport públic i col·lectiu de Catalunya, que incrementi els recursos destinats al ferrocarril i al transport de viatgers per carretera, que contempli entre els seus punts una taxa finalista que gravi el consum de combustibles fòssils».

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

D'ADDICIÓ A L'INICI DEL PUNT 2 DE LA MOCIÓ.

«2. Negociar amb el Ministeri de Foment un contracte-programa per a la millora de les infraestructures ferroviàries de Renfe i per a l'increment del nombre i de la qualitat dels serveis de trens regionals i de rodalies de Catalunya, i a crear una partida pressupostària [...]».

3

ESMENA NÚM. 3

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

DE MODIFICACIÓ DE L'APARTAT C) DEL PUNT 5 DE LA MOCIÓ.

«Iniciar els estudis i redactar els projectes de fora la Regió Metropolitana:

4

ESMENA NÚM. 4

De modificació

G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

DE MODIFICACIÓ DE L'APARTAT D) DEL PUNT 5 DE LA MOCIÓ.

«Iniciar els estudis i redactar els projectes de les noves infraestructures ferroviàries de la Regió Metropolitana:

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Joaquim Nadal i Farreras
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI
DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55114)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre el model ferroviari a Catalunya (tram. 302-00329/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 1

«*Estudiar l'establiment d'un sistema de finançament [...]»*

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió

DEL PUNT 2

«*Exigir al MIFO que destini recursos suficients a la millora de l'actual xarxa de ferrocarril, especialment aquelles línies que tenen més mancances (tant pel que fa a l'estat de la infraestructura com a la qualitat del servei) com són: la línia Barcelona - La Tor de Querol, Lleida - La Pobla de Segur, i Manresa - Lleida. Tenint en compte les greus deficiències de la línia de Barcelona - La Tor de Querol, es destinarà un mínim de 10 milions d'euros anuals a la millora d'aquesta línia a la zona de muntanya (Osona, Ripollès i Cerdanya) des de Vic cap al nord.»*

3

ESMENA NÚM. 3
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 3

«*[...] mercaderies de Catalunya, que fixi objectius quantitatius de transvasament de mercaderies de la carretera al ferrocarril [...]»*

4

ESMENA NÚM. 4
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió

DEL PUNT 4

«*Impulsar les activitats de transport de mercaderies de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya.»*

5

ESMENA NÚM. 5
De modificació
 G. P. de Convergència i Unió

AL PUNT 5

«*Estudiar en l'elaboració del Pla d'Infraestructures Ferroviàries de Catalunya la viabilitat de les següents actuacions:*

a) Pel què fa a rodalies [...].»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
 Portaveu

Moció subsegüent a la interpellació al Consell Executiu sobre la política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català

Tram. 302-00330/06

Esmenes presentades
 Reg. 55080 i 55113 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003
 Reg. 55122 / Admissió a tràmit: Presidència del Parlament, 26.03.2003

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

SOCIALISTES - CIUTADANS PEL CANVI (REG. 55080)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Joaquim Nadal i Farreras, portaveu del Grup Parlamentari Socialistes - Ciutadans pel Canvi, fent ús d'allò que es determina a l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presento les següents esmenes al text de la Moció subsegüent a la Interpellació sobre política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català (núm. tram. 302-00330/06).

1

ESMENA NÚM. 1
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

DE MODIFICACIÓ AL PUNT 1 DE LA MOCIÓ:

«*[...] al camp d'acord amb la demanda [...]».*

2

ESMENA NÚM. 2
De modificació
 G. P. Socialistes - Ciutadans pel Canvi

DE MODIFICACIÓ DELS APARTATS DEL PUNT 2 DE LA MOCIÓ. NOVA REDACCIÓ:

a) *El sistema d'ajudes ha de vincular-se a la producció, encara que sigui parcialment.*

b) La modulació ha d'aplicar-se de forma progressiva a partir d'una franquícia inicial de 10.000 euros i fins a un límit màxim de subvenció de 250.000 euros.

c) Totes les ajudes han de condicionar-se a la pràctica de l'activitat agrària i a l'aplicació dels codis de bones pràctiques.

d) L'estalvi produït per la modulació ha de destinar-se íntegrament als programes de desenvolupament rural.

e) Cal defensar els interessos específics dels diversos subsectors agraris catalans afectats per la proposta de reforma, especialment el de la fruita seca i el de l'arròs d'acord amb les propostes de les organitzacions professionals agràries i de la federació de cooperatives agràries i atenent les implicacions econòmiques, socials i territorials que suposaria l'aplicació de la reforma tal com s'ha plantejat.

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Joaquim Nadal i Farreras
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

DE CONVERGÈNCIA I UNIÓ (REG. 55113)

A LA MESA DEL PARLAMENT

Tramitació: Moció subsegüent a una interpellació sobre política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català (tram. 302-00330/06).

Presentació d'esmenes.

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

1

ESMENA NÚM. 1

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

AL FINAL DE L'APARTAT I 5)

«Es considera indispensable una diferenciació positiva del cultiu tradicional de l'arròs en zones humides, exempta de possibles penalitzacions derivades de sobrepassaments de la superfície estatal de conreu d'arròs en zones no tradicionals.»

2

ESMENA NÚM. 2

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

AL FINAL DE L'APARTAT I 6)

«L'ajut a la indústria hauria de tenir caràcter permanent.»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. de Convergència i Unió

AL FINAL DE L'APARTAT I 12)

«S'hauria d'incrementar l'import de la prima proposada, a fi que aquesta cobreixi la reducció del preu d'intervenció.»

Palau del Parlament, 20 de març de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

ESMENES PRESENTADES PEL GRUP PARLAMENTARI

D'INICIATIVA PER CATALUNYA VERDS (REG. 55122)

A LA MESA DEL PARLAMENT

El Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, d'acord amb allò que preveu l'article 130.2 del Reglament de la Cambra, presenta les següents esmenes a la Moció subsegüent a la interpellació sobre política agrària, especialment la incorporació de joves al camp català (tram. 302-00330/06).

1

ESMENA NÚM. 1

De substitució

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

NOU REDACTAT DE L'APARTAT 2.F.

«f) Garantir que, en cas que s'estableixin auditories d'explotacions, aquestes no representin un increment de costos per a l'explotació, sobretot pel què fa a les explotacions agràries familiars i les explotacions prioritàries.»

2

ESMENA NÚM. 2

De substitució

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

NOU REDACTAT DE L'APARTAT I)

«i) Garantir que la PAC tingui en consideració totes les "agricultures" presents a l'interior de la UE, i en aquest sentit, faci una especial atenció a l'agricultura mediterrània.»

3

ESMENA NÚM. 3

D'addició

G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds

D'UN NOU APARTAT AL FINAL DEL PUNT NÚMERO 2

«j) Facilitar el control social de l'aplicació dels ajuts per tal d'evitar que les activitats fraudulentas d'uns quants afectin el conjunt del sector i, de manera espe-

cial, a les explotacions familiars que fonamenten la nostra agricultura.»

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Bet Font i Montanyà
Diputada

Joan Boada i Masoliver
Portaveu

3.20. INTERPELLACIONS

Interpellació al Consell Executiu sobre l'exercici de la llibertat d'expressió a les universitats de Catalunya

Tram. 300-01103/06

Presentació: Grup Parlamentari Popular
Reg. 54657 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Alberto Fernández Díaz, president del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 128 del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a l'exercici de la llibertat d'expressió a les universitats de Catalunya?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

Alberto Fernández Díaz
President del GP Popular

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques de prevenció de la drogodependència

Tram. 300-01104/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a les polítiques de prevenció de la drogodependència?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre la societat de la informació

Tram. 300-01105/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a la societat de la informació?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre les prestacions dels serveis socials

Tram. 300-01106/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a les prestacions dels serveis socials?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre la política sanitària a Catalunya

Tram. 300-01107/06

Presentació: Sra. M. Àngeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a la política sanitària de Catalunya?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre la salut pública

Tram. 300-01109/06

Presentació: Sra. M. Àngeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a salut pública?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre les polítiques d'atenció a les persones grans

Tram. 300-01108/06

Presentació: Sra. M. Àngeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a les polítiques d'atenció a les persones grans?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre els serveis socials

Tram. 300-01110/06

Presentació: Sra. M. Àngeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa als serveis socials?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre l'atenció hospitalària

Tram. 300-01111/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a l'atenció hospitalària?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre la política esportiva

Tram. 300-01112/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a política esportiva?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre la política social a Catalunya, especialment pel que fa a l'atenció a les persones amb discapacitat

Tram. 300-01113/06

Presentació: Sra. M. Ángeles Esteller Ruedas, del Grup Parlamentari Popular
Reg. 54703 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

M. Àngels Esteller i Ruedas, diputada del Grup Popular al Parlament de Catalunya, d'acord amb allò que preveu l'article 128 i següents del Reglament de la Cambra, presenta la següent interpellació:

– Quins són els propòsits de capteniment del Consell Executiu pel que fa a l'atenció a persones amb discapacitat?

Palau del Parlament, 18 de març de 2003

M. Àngels Esteller i Ruedas

Interpellació al Consell Executiu sobre el voluntariat a Catalunya

Tram. 300-01120/06

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 54991 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Document/proposta: Interpellació.

– Quin és el capteniment del Govern pel que fa al voluntariat a Catalunya?

Palau del Parlament, 3 de febrer de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

Interpellació al Consell Executiu sobre la formació professional

Tram. 300-01121/06

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 54992 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Document/proposta: Interpellació.

– Quin és el capteniment del Govern pel que fa a la Formació Professional?

Palau del Parlament, 3 de febrer de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

Interpellació al Consell Executiu sobre l'ordenació de la xarxa viària catalana

Tram. 300-01122/06

Presentació: Grup Parlamentari de Convergència i Unió
Reg. 54993 / Admissió a tràmit: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Presentació: Ramon Camp i Batalla, Portaveu, del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Document/proposta: Interpellació.

– Quin és el capteniment del Govern pel que fa a l'ordenació de la xarxa viària catalana?

Palau del Parlament, 3 de febrer de 2003

Ramon Camp i Batalla
Portaveu

4. INFORMACIÓ

4.50. COMPLIMENT DE RESOLUCIONS I DE MOCIONS

Control del compliment de la Moció 162/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política de seguretat ciutadana, especialment pel que fa a l'avançament en el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra

Tram. 340-01123/06

Informe relatiu al compliment de la Moció
Reg. 54729 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de moció: 390-00162/06

Sobre: la política de seguretat ciutadana, especialment pel que fa a l'avançament en el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra

En compliment de la Moció 162/VI del Parlament de Catalunya, sobre la política de seguretat ciutadana, especialment pel que fa a l'avançament en el desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra, i d'acord amb el que disposen els articles 135 i 131 del Reglament de la Cambra, us comunico el següent:

Pel que fa al coneixement i el seguiment de les possibles causes estructurals de la inseguretat ciutadana, properament, el Govern aprovarà la creació de la Comissió Rectora del Pla d'acció per a la inclusió social a Catalunya, com a òrgan de participació i coordinació dels sectors públics i privats implicats en el desenvolupament de programes i projectes per aconseguir la inclusió social dels sectors menys afavorits de la societat catalana. Aquest òrgan serà l'encarregat de l'elaboració del Pla. Posteriorment, es procedirà a la creació de l'Observatori per a la inclusió social.

Així mateix s'ha finalitzat l'avaluació triannual de la Renda Mínima d'Inserció i s'ha portat a terme l'actualització del Mapa de Serveis Socials. En aquest moment, les dades corresponents a l'any 2001 es poden consultar a la web del Departament de Benestar i Família. Properament, es procedirà a la seva publicació.

Pel que fa a la política d'atenció a la infància en actuació de risc social, i mitjançant informe de data 19 de juny de 2002, el llavors Conseller de Justícia, l'Hble. Sr. Josep-D. Guàrdia i Canela, ja va donar compliment a la Moció 130/VI del Parlament de Catalunya, sobre aquesta matèria.

En aquest sentit s'ha produït un substancial augment de les diverses aportacions a les entitats privades col·laboradores amb la Direcció General d'Atenció a la Infàn-

cia i Adolescència i que presten serveis residencials, d'una mitjana d'un 30% d'increment en relació al 2001 pel que fa als mòduls menor i dia, amb la finalitat de d'anar apropant-los als costos que genera l'atenció als menors tutelats per l'Administració i tenint en compte també la professionalització i la formació del personal que ha d'atendre directament aquests menors, en els termes que s'especifiquen en l'esmentat informe.

Pel que fa a l'aplicació del nou model d'atenció a la infància i adolescència en risc, des del Departament de Justícia, en aquell moment, la Direcció General d'Atenció al Menor, ja va impulsar el consens amb les entitats implicades i actualment des de la Secretaria de Família del Departament de Benestar i Família, la Direcció General d'Atenció a la Infància i Adolescència, continua en aquesta línia, analitzant, conjuntament amb les entitats municipalistes, Associació Catalana de Municipis i Federació de Municipis de Catalunya, i les federacions d'entitats amb competències en infància i adolescència en risc, FEDAIA i FEPA, els continguts del model a desenvolupar, així com les noves necessitats que tant el desplegament d'aquest model com el canvi de població estan implicant.

Pel altra banda, el pressupost del Departament de Justícia i Interior per al 2003 experimenta un increment del 9,5% pel que fa a funcionament dels centres de protecció de menors (Justícia Juvenil). Cal tenir present que en els exercicis anteriors s'ha realitzat la inversió necessària per a l'adaptació a la Llei Orgànica 5/2000 així com la derivada de la posada en funcionament de noves instal·lacions.

Pel que fa a les mesures penals alternatives i per a fomentar que les entitats locals puguin oferir al Departament de Justícia i Interior els llocs de treball necessaris per a l'aplicació de la pena de treball en benefici de la comunitat hi ha establert, des de l'any 1998, l'Acord Marc amb la Federació Catalana de Municipis i l'Associació de Municipis de Catalunya. Tots els municipis que ho desitgin es poden adherir a l'Acord Marc, en el qual s'estableixen les oportunes contraprestacions per tal de possibilitar la realització d'aquestes activitats sense càrregues financeres per a les entitats locals. Així, per a l'any 2002 s'han incrementat en un 10% les contraprestacions a percebre per a cada un dels mòduls establerts (per activitat i nombre d'hores)

Aquest increment del 10% en les quantitats establertes pels mòduls d'activitat i nombre d'hores també afecta als acords signats amb les associacions i organitzacions no governamentals de Catalunya, ja que les dues terceres parts de les jornades acordades per a la realització de treballs en benefici de la comunitat entre els anys 1999 i 2002 s'han efectuat amb la seva col·laboració.

Quant a l'increment per millorar les dotacions i les condicions penitenciàries s'aplica a aquest exercici l'increment de places que fou objecte de conveni amb els sindicats i es preveu l'aplicació d'una despesa important en construcció i obres de reforma (amb un increment superior al 90%) i en inversions en maquinària, instal·lacions i utilatge (amb un augment superior al 185%). També es preveuen increments pel que fa a inversions en mobiliari.

En un altre ordre de coses, s'han endegat diverses accions pel que fa el model policial i a la seguretat.

En els darrers anys s'ha produït un increment progressiu de places ofertades en les successives convocatòries d'accés al Cos de Mossos d'Esquadra, essent la darrera d'aquestes (la de la 16a promoció, l'any 2002) en la que l'increment ha resultat ser més significatiu, arribant-se a les 1120 places convocades. Tot seguit s'exposa una comparativa de les darreres promocions:

- 13a (1999): 765 places convocades
- 14a (2000): 795 places convocades
- 15a (2001): 840 places convocades
- 16a (2002): 1120 places convocades

Escau comentar, d'altra banda, que s'ha creat el Grup de Promoció a l'Accés al cos (GPA) per tal de donar una major difusió de les convocatòries, i d'aquesta forma aconseguir un nombre suficient d'aspirants que permeti millorar la idoneïtat de la selecció dels futurs agents.

Així mateix, s'han cercat noves fórmules de cooperació interinstitucional.

En primer lloc, com ja es va exposar en l'informe de compliment relatiu a la Moció 156/VI del Parlament, les diferents administracions preocupades en l'àmbit de la seguretat pública han reiterat el seu compromís de mantenir les dotacions d'efectius policials necessàries per garantir els serveis de seguretat, i, en aquest sentit, el Ministeri de l'Interior es va comprometre a no desdotar d'efectius aquella part del territori encara pendent de desplegament, és a dir, al manteniment dels efectius de les FCSE destinats al nostre país en tant no es completa el procés de desplegament i correlativa substitució per part dels Mossos d'Esquadra.

D'altra banda, escau posar de manifest que ja existeixen fórmules de cooperació interinstitucional, concretes en la Junta de Seguretat de Catalunya i en les Juntes Locals de Seguretat, en el si de les quals, a més de vetllar per tal que hi hagi una coordinació efectiva i eficient entre les diferents forces i cossos de seguretat presents al territori, a nivell nacional i a nivell local, respectivament, és el lloc adient per posar de manifest aquelles mancances existents en matèria de seguretat, entre elles les relatives a les dotacions d'efectius i als mitjans dels cossos policials, i les possibles solucions a les mateixes.

Però a més de les esmentades fórmules de cooperació interinstitucional, el projecte de Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya presentat pel Govern al Parlament, en preveu d'altres. Una d'elles és el denominat Consell de Seguretat de Catalunya, previst en l'article 6 de l'esmentat projecte, el qual és definit com a l'òrgan deliberant, consultiu i de participació superior a Catalunya en matèria de seguretat, que, presidit pel titular del Departament de Justícia i Interior, integra representants de la Generalitat, de les administracions locals, de l'administració de l'Estat i de les entitats ciutadanes, a més, si s'escau, de la judicatura i de la fiscalia. Entre les seves funcions compta amb la de promoure i proposar mesures generals i ini-

ciatives de millora de la situació de la seguretat a Catalunya, i presentar-les, si escau, als organismes competents.

Una altra fórmula de cooperació interinstitucional és la Comissió de Policia de Catalunya, prevista en l'article 8 del projecte de Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya com a òrgan col·legiat consultiu superior en matèria de coordinació entre la Policia de la Generalitat - Mossos d'Esquadra i les policies locals a Catalunya. Aquesta Comissió està presidida pel titular del Departament de Justícia i Interior, i integrada per representants dels ajuntaments i del Govern de la Generalitat.

Finalment cal esmentar les ja referides Junes Locals de Seguretat, i les Comissions Territorials de Seguretat, previstes, aquestes darreres, en l'article 12 del reiterat Projecte de Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya. Aquestes Comissions, en les quals s'han d'integrar aquells municipis que no disposen de policia local, tenen, entre d'altres funcions, la de promoure iniciatives i formular les propostes que siguin convenients davant els organismes competents per a la millora de la seguretat en els municipis que les integren.

Tots els òrgans esmentats constitueixen, en ús de la terminologia emprada a la Moció, fórmules de cooperació interinstitucional que poden i han de servir com a mitjà per garantir que durant el període de transició fins que es completi els desplegament del Cos de Mossos d'Esquadra, es mantindran les necessàries condicions que han d'assegurar els nivells suficients de seguretat, entre elles el nivell adequat de dotacions i mitjans policials.

Finalment, els canals de participació ciutadana als que fa esment la Moció ja existeixen, i es pretenen ampliar amb la Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, ara en fase de tramitació parlamentària.

El Decret 151/1998, de 23 de juny, de regulació de les Junes Locals de Seguretat, preveu en el seu article 3, relatiu a la composició de les juntes, que «també podran assistir a la junta, amb veu i sense vot, representants de les entitats o associacions que actuïn al municipi les quals es consideri que poden resultar afectades tenint en compte els assumptes que s'inclouen a l'ordre del dia d'aquesta».

En el mateix sentit, l'article 9 del Projecte de Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, que regula les Junes Locals de Seguretat, preveu que «Poden ser també convidats a participar a la junta, amb veu i sense vot, les associacions i entitats veïnals i ciutadanes del municipi, en el cas que puguin ser afectades pels assumptes a tractar».

Però a més de la previsió continguda en el referit Decret 151/1998 de regulació de les Junes Locals de Seguretat, reiterada en el Projecte de Llei, aquest darrer preveu, en el seu article 12, nous canals de participació ciutadana en les polítiques de seguretat, en el si de les ja comentades Comissions Territorials de Seguretat, una de les funcions de les quals és analitzar la situació

de la seguretat pública als municipis que les integren, avaluar les necessitats i els recursos disponibles i participar en la definició de les polítiques de seguretat corresponents en el seu àmbit. Aquest article 12 disposa que «Quan ho requereixin els assumptes a tractar, la persona que presideix la comissió pot convidar, si escau, a participar a les sessions, amb veu i sense vot... representants de les entitats ciutadanes que actuïn en el seu àmbit territorial».

Finalment, escau afegir el ja esmentat Consell de Seguretat de Catalunya, previst en l'article 6 del Projecte de Llei d'Ordenació del Sistema de Seguretat Pública de Catalunya, que ha d'integrar representants de les entitats ciutadanes.

Barcelona, 17 de març de 2003

Núria de Gispert i Català
Consellera de Justícia i Interior

Control del compliment de la Resolució 1556/VI del Parlament de Catalunya, sobre el millorament del servei nocturn de transport públic de la rodalia de Barcelona

Tram. 340-01599/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54644 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01556/06

Sobre: el millorament del servei nocturn de transport públic de la rodalia de Barcelona

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1556/VI, sobre el millorament del servei nocturn de transport públic de la rodalia de Barcelona, em plau fer-vos avinent que tal com es va fer constar en el control de compliment de la Resolució 1164/VI, aquest Departament ja ha elaborat una proposta en els termes següents:

1. AMPLIACIÓ DEL SERVEI DE TRANSPORT PÚBLIC NOCTURN

Una primera opció consistiria en l'establiment de cinc noves línies d'aportació a les línies de transport nocturn que es presten actualment. Així pel que fa a la línia N-30 s'establiria un servei entre Vilanova i la Geltrú i el Vendrell; en quant a la N-50 s'establiria un servei entre Martorell i Igualada i un altre entre Martorell i Manresa; per a la N-72 s'establiria un servei entre la Garriga i Vic i, finalment, a la N-82 s'establiria un servei entre Pineda de Mar i Lloret de Mar.

Cadascuna de les cinc línies esmentades s'ha estudiat per tal que es pugui prestar el servei amb un sol vehi-

cle que realitzaria quatre expedicions d'anada i quatre expedicions de tornada entre les poblacions proposades en l'ampliació. Amb aquesta fórmula s'aconseguiria, d'una banda, la correspondència amb les línies actualment existents d'aquelles expedicions que tenen major demanda, és a dir, les de primera hora en direcció a Barcelona i les d'última hora que tornen de Barcelona i, d'altra banda, s'aconseguiria una connexió entre les poblacions que es troben al llarg dels diferents itineraris.

Amb aquesta proposta es mantindria l'estructura de les línies mitjançant les quals s'estan prestant actualment els serveis de transport públic nocturn. S'entén que

qualsevol plantejament que suposés la perllongació de les línies actuals, atesa la transformació que comportaria encara no transcorregut un any des de la seva posada en funcionament, podria provocar disfuncions degudes al canvi en la configuració de l'oferta, amb una incidència que podria resultar perjudicial per a la consolidació de les línies en el seu disseny actual.

2. HORARIS I PARADES

2.1. Servei de transport públic nocturn fins al Vendrell.

Es proposa una línia d'aportació entre Vilanova i la Geltrú i el Vendrell. Els horaris del servei i la correspondència amb la N-30 serien:

El Vendrell	Vilanova i la Geltrú	Correspondència N-30
23'15	23'50	23'53
00'40	01'15	01'53
02'10	02'45	02'53
04'10	04'50	
Correspondència N-30	Vilanova i la Geltrú	El Vendrell
00'00	00'35	
01'25	02'00	
02'59	03'05	03'40
04'59	05'00	05'35

El servei efectuaria parades a Vilanova i la Geltrú, Cubelles, Cunit, Segur de Calafell, Calafell i el Vendrell.

2.2. Servei de transport públic nocturn fins a Igualada.

Es proposa una línia d'aportació entre Martorell i Igualada. Els horaris del servei i la correspondència amb la N-50 serien:

Igualada	Martorell	Correspondència N-50
23'20	00'05	00'10
01'00	01'45	02'10
02'40	03'25	
04'20	05'05	
Correspondència N-50	Martorell	Igualada
00'10	00'55	
01'50	02'35	
03'08	03'30	04'15
05'08	05'10	05'55

El servei efectuaria parades a Martorell, la Beguda, Masquefa, Piera, Vallbona d'Anoia, Capellades, la Pobla de Claramunt i Igualada.

2.3. Servei de transport públic nocturn fins a Manresa.

Es proposa una línia d'aportació entre Martorell i Manresa. Els horaris i la correspondència amb la N-50 serien:

Manresa	Martorell	Correspondència N-50
23'20	00'05	00'10
01'00	01'45	02'10
02'40	03'25	
04'20	05'05	
Correspondència N-50	Martorell	Manresa
00'10	00'55	
01'50	02'35	
03'08	03'30	04'15
05'08	05'10	05'55

El servei efectuarà parades a Martorell, Olesa de Montserrat, Sant Vicenç de Castellet, Castells de la Ribera i Manresa.

2.4. Servei de transport públic nocturn fins a Vic.

Es proposa una línia d'aportació entre la Garriga i Vic. Els horaris i la correspondència amb la N-72 serien:

Vic	La Garriga	Correspondència N-72
23'15	00'00	00'06
00'55	01'40	02'06
02'35	03'20	
04'15	05'00	
Correspondència N-72	La Garriga	Vic
	00'05	00'50
	01'45	02'30
03'06	03'25	04'10
05'06	05'10	05'55

El servei efectuarà parades a la Garriga, el Figaró, Aiguafreda, Hostalets de Balenyà, Tona i Vic.

2.5. Servei de transport públic nocturn fins a Lloret de Mar.

Es proposa una línia d'aportació entre Pineda de Mar i Lloret de Mar. Els horaris i la correspondència amb la N-82 serien:

Lloret de Mar	Pineda de Mar	Correspondència N-82
23'20	23'50	23'55
01'10	01'40	01'55
02'35	03'05	
03'50	04'20	

Correspondència N-82	Pineda de Mar	Lloret de Mar
00'15	00'45	
01'54	02'00	02'30
02'54	03'10	03'40
04'54	05'00	05'30

El servei efectuarà parades a Pineda de Mar, Santa Susanna, Malgrat de Mar, Blanes i Lloret de Mar.

3. COST D'EXPLOTACIÓ

El cost d'exploració dels serveis, prenent com a referència la publicació de la Direcció General de Ports i Transports «Observatori del transport regular de viatgers per carretera» es va fixar, per a l'exercici 2002, en 51,12 euros l'hora sense IVA.

D'acord amb el que s'ha exposat en resulta el cost total anual de 665.497 euros, que es desglossa:

– Servei de transport públic nocturn fins al Vendrell: 130.612 euros

– Servei de transport públic nocturn fins a Igualada: 135.276 euros

– Servei de transport públic nocturn fins a Manresa: 135.276 euros

– Servei de transport públic nocturn fins a Vic: 136.831 euros

– Servei de transport públic nocturn fins a Lloret de Mar: 127.502 euros

Aquest cost global de l'ampliació de 665.497 euros es pot posar en relació amb el cost global de les disset línies de transport públic nocturn actuals a la Regió Metropolitana de Barcelona que és de 3.161.907 euros.

4. POSSIBLES ALTERNATIVES

4.1. Ampliació del servei de transport públic nocturn en determinats períodes.

La primera proposta que s'ha exposat preveu la prestació dels serveis durant tot l'any, una alternativa passaria per prestar el servei només en les èpoques de major demanda.

Així es planteja la possibilitat d'establir els serveis de tal manera que cobreixin els caps de setmana (nits del divendres i dissabte de tot l'any), els mesos de juliol i agost (durant tots els dies) i els períodes de Setmana Santa i de Nadal.

Aquesta alternativa suposaria que el cost global de l'ampliació fos de 342.776 euros.

4.2. Ampliació del servei de transport públic nocturn amb correspondència en relació amb totes les expedicions.

Una altra possibilitat seria establir els serveis de tal manera que la correspondència sigui en relació amb totes les expedicions. En aquest cas el servei s'hauria de prestar amb dos vehicles, i per tant es duplicarien els costos d'exploració esmentats en l'apartat 3.

A més de la proposta transcrita, aquest Departament i l'Autoritat del Transport Metropolità (ATM) estan el-

borant un nou estudi per a la remodelació de l'actual xarxa de transport nocturn amb la finalitat d'adequar-la a les condicions més adients, atesa l'experiència obtinguda en el període de funcionament del servei (des de novembre de 2001), amb possibles reajustaments de la xarxa en quant a recorreguts, parades i freqüències per tal de rendibilitzar l'ús de la flota i obtenir el màxim aprofitament dels recursos públics que s'hi esmercen.

Aquest estudi ha de valorar la possibilitat d'estendre el servei a poblacions situades fora de l'àmbit de la RMB perllongant les línies actuals com a alternativa a la creació de les línies d'aportació previstes en l'informe que s'ha transcrit.

Barcelona, 17 de març de 2003

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1134/VI del Parlament de Catalunya, sobre la continuació de l'autovia C-16

Tram. 340-01600/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54714 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01134/06

Sobre: la continuació de l'autovia C-16

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1134/VI, sobre la continuació de l'autovia C-16, em plau fer-vos avinent que aquest Departament està redactant l'estudi previ Nova carretera. Eix del Llobregat. C-16. Berga - Bagà, on s'estudien les alternatives de traçat per tal de desdoblir l'Eix del Llobregat en aquest tram. Es preveu que estigui enllestit durant el segon trimestre d'enguany.

Barcelona, 17 de març de 2003

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1507/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la Denominació d'Origen Ribera d'Ebre per a la producció vitivinícola

Tram. 340-01601/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54721 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01507/06

Sobre: Resolució 1507/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la Denominació d'Origen Ribera d'Ebre per a la producció vitivinícola

En compliment de la Resolució 1507/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la Denominació d'Origen Ribera d'Ebre per a la producció vitivinícola adoptada a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de 10 d'octubre de 2002 (BOPC núm. 349 de 5 de novembre de 2002), i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament de Catalunya, em correspon informar, en nom del Consell Executiu, en els termes següents:

D'acord amb allò que estableix l'article 9 de la Llei 15/2002, de 29 de juny, d'ordenació vitivinícola, per al reconeixement d'una nova denominació d'origen, és necessari que, prèviament, hi hagi una sol·licitud per part dels viticultors i els elaboradors de vi o de les agrupacions respectives de la zona, a l'organisme competent de l'Administració, l'Institut Català de la Vinya i el Vi.

En aquest sentit, representants de l'Institut Català de la Vinya i el Vi (INCAVI) es varen reunir el passat 10 de desembre de 2002 amb els operadors, viticultors i elaboradors de la zona de la comarca de la Ribera de l'Ebre, per exposar-los la possibilitat d'adscriure's al projecte d'una futura denominació d'origen Ribera de l'Ebre i els treballs previs que caldrà realitzar, sobretot en tot el que fa referència a l'aspecte vinícola.

Barcelona, 14 de març de 2003

Josep Grau i Seris
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Control del compliment de la Resolució 1509/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la denominació d'origen protegida de l'arròs del delta de l'Ebre

Tram. 340-01602/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54722 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01509/06

Sobre: Resolució 1509/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la denominació d'origen protegida de l'arròs del delta de l'Ebre

En compliment de la Resolució 1509/VI del Parlament de Catalunya, sobre la creació de la denominació d'origen protegida de l'arròs del Delta de l'Ebre, adoptada a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de 10 d'octubre de 2002 (BOPC núm. 349 de 5 de novembre de 2002), i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament de Catalunya, em correspon informar, en nom del Consell Executiu, en els termes següents:

En data 10 d'octubre de 2002, el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca va trametre al Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació, la sol·licitud de reconeixement com a Denominació d'Origen Protegida (DOP) de l'Arròs del Delta de l'Ebre, que en l'actualitat gaudeix del reconeixement com Indicació Geogràfica Protegida (IGP) a petició del Consell Regulador de la IGP de l'arròs

del Delta de l'Ebre. Prèviament, es va elaborar l'expedient per al reconeixement de la DOP de l'arròs del Delta de l'Ebre procés que van portar a terme conjuntament el propi Consell Regulador i el Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El reconeixement d'un producte alimentari com a Denominació d'Origen Protegida, comporta una modificació en el seu plec de condicions. Val a dir que l'arròs del Delta de l'Ebre compleix amb tots els requisits i té les característiques necessàries per tal de ser reconegut com a Denominació d'Origen Protegida mitjançant Reglament Comunitari, atès que és tracta d'un producte molt vinculat al seu origen i al lloc d'on procedeix i les característiques climàtiques, orogràfiques i edafològiques especials que presenta la zona del Delta de l'Ebre fan que els arrossals del Delta siguin excel·lents per al conreu i la producció d'arròs.

Posteriorment, des del Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació (MAPA) van fer arribar algunes observacions a l'expedient tramés el passat mes d'octubre. Aquestes observacions han estat considerades i ja ha estat incorporades al nou expedient que fou tramés al

Ministeri d'Agricultura, Pesca i Alimentació el passat 21 de febrer.

És previst que, properament, el MAPA trameti aquest expedient a les institucions comunitàries per iniciar els tràmits per al canvi de reconeixement.

Barcelona, 14 de març de 2003

Josep Grau i Seris
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Control del compliment de la Resolució 1147/VI del Parlament de Catalunya, sobre l'elaboració d'un pla de carreteres per a millorar les connexions viàries de l'autopista C-32, a Mataró (Maresme)

Tram. 340-01603/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54878 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01147/06

Sobre: sobre l'elaboració d'un pla de carreteres per a millorar les connexions viàries de l'autopista C-32, a Mataró (Maresme)

Comissió competent: Comissió de Política Territorial

D'acord amb allò que disposen els articles 131 i 135.3 del Reglament del Parlament de Catalunya, i per tal de donar compliment a la Resolució 1147/VI, sobre l'elaboració d'un pla de carreteres per millorar les connexions viàries de l'autopista C-32, a Mataró, em plau fer vos avinents les següents consideracions:

Aquest Departament ha elaborat un document de proposta per millorar les connexions viàries de l'Autopista C-32 a Mataró.

Aquest document es va presentar a l'Ajuntament de Mataró, que va elaborar un document complementari i va suggerir determinades modificacions a la proposta inicial.

En aquests moments s'està reelaborant la proposta amb l'objectiu d'arribar a un consens entre la Generalitat i l'Ajuntament.

Barcelona, 18 de març de 2003

Felip Puig i Godes
Conseller de Política Territorial
i Obres Públiques

Control del compliment de la Resolució 1511/VI del Parlament de Catalunya, sobre el conreu de l'arròs

Tram. 340-01604/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54885 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Núm. de resolució: 290-01511/06

Sobre: Resolució 1511/VI del Parlament de Catalunya, sobre el conreu de l'arròs

En compliment de la Resolució 1511/VI del Parlament de Catalunya, sobre el conreu de l'arròs adoptada a la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca de 10 d'octubre de 2002 (BOPC núm. 349 de 5 de novembre de 2002), i d'acord amb el que disposen els articles 131 i 135 del Reglament del Parlament de Catalunya, em correspon informar, en nom del Consell Executiu, en els termes següents:

El Govern de la Generalitat ha plantejat reiteradament al Ministre d'Agricultura, Pesca i Alimentació i també a les reunions de la Conferència Sectorial d'Agricultura i Desenvolupament Rural la necessitat que les zones d'arròs incloses dins del conveni RAMSAR i les seves àrees d'influència siguin catalogades com a àrees d'especial protecció i que no estiguin sotmeses a reduccions en l'import dels ajuts com a conseqüència de sobrepassaments de la superfície de base estatal, que actualment es produeixen degut a l'increment de producció en d'altres zones no tradicionals d'altres Comunitats Autònomes.

Així mateix, en el marc de la futura reforma de l'Organització Comuna de Mercat (OCM) del sector de l'arròs dins la proposta de revisió de la política agrària comuna (PAC) a mig termini presentada per la Comissió Europea, des del Govern de la Generalitat s'ha reclamat la necessitat d'incloure un reconeixement de la funcionalitat del cultiu de l'arròs en les zones humides, en base a establir uns nivells d'ajut convenients que permetin garantir el conreu de l'arròs en aquelles zones on sempre ha estat un cultiu tradicional i on desenvolupa, a l'hora, una funció agroambiental.

Barcelona, 19 de març de 2003

Josep Grau i Seris
Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca

Control del compliment de la Resolució 1186/VI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 1999

Tram. 340-01605/06

Informe relatiu al compliment de la Resolució

Reg. 54957 / Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió competent: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

En compliment de la Resolució 1186/VI del Parlament de Catalunya, per la qual s'aprova el Compte General de la Generalitat de Catalunya corresponent a l'any 1999, publicada en *el Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* número 268, de 4 de març de 2002.

L'informe 1/2000, de la Sindicatura de Comptes de Catalunya sobre el Compte General de la Generalitat de Catalunya, exercici 1999, consta de dos volums.

En el primer volum a part d'una introducció i els estats consolidats, tracta sobre l'Administració General de la Generalitat, les entitats autònomes de caràcter administratiu i les entitats gestores de la Seguretat Social.

En el segon volum es tracta de les diputacions provincials, les entitats autònomes de caràcter comercial, industrial i financer o anàleg, empreses públiques, Corporació Catalana de Ràdio i Televisió i filials i moviments i situació d'aval.

En el volum II no hi ha recomanacions. En el volum I hi ha recomanacions respecte a l'Administració General de la Generalitat, entitats autònomes de caràcter administratiu i entitats gestores de la Seguretat Social.

L'informe en la seva major part és descriptiu i tal com s'indica en la introducció les recomanacions són bàsicament per millorar la informació i la presentació dels comptes. No es detecta cap irregularitat, i en conseqüència no hi ha cap recomanació per corregir actuacions il·legals o irregulars i totes les recomanacions són fonamentalment de caràcter procedimental o de presentació de la informació comptable.

En primer lloc, cal dir que durant els anys 2000 i 2001 es va desenvolupar un nou sistema d'informació econòmicofinancer basat en la plataforma tecnològica SAP. Aquest projecte amb el nom de GECAT, va entrar en productiu l'1 de gener de l'any 2002. Moltes de les recomanacions fetes per la Sindicatura de Comptes, ja es recullen en aquest nou sistema que, fruit de l'experiència d'aquest primer any anirà millorant en anys successius.

A tall d'exemple i respecte a recomanacions concretes contingudes en l'informe de la Sindicatura es pot fer esment del següent:

El GECAT ja preveu la possibilitat d'incorporar modificacions pressupostàries als ingressos, tal com diu la recomanació de la Sindicatura de Comptes.

Els convenis i acords amb l'Administració central es comptabilitzen d'acord amb la normativa comptable. Cal tenir present que amb el nou sistema de finançament han desaparegut, en gran part, aquests acords o convenis específics, i per tant, es presenten menors situacions on pot existir discrepància entre l'obligació que reconeix una administració i el dret que liquida l'altra.

S'ha reduït notablement el nombre de crèdits ampliables. No obstant, els crèdits que són ampliables ho són perquè així ho diu la Llei de pressupostos que aprova el Parlament.

El GECAT permet també una millor anàlisi dels saldos dels comptes de la tresoreria.

Respecte a les càrregues futures de l'endeutament s'inclou la previsió que fa la Direcció General de Política Financera. Però òbviament és una previsió, ja que en les operacions a interès variable l'import dels interessos futurs no se sap amb exactitud perquè el tipus d'interès pot variar.

En el balanç es van enregistrant els béns per al seu valor d'adquisició efectuant les amortitzacions pertinents, per tant, els valors que consten en el balanç s'adapten als principis i normes dec comptabilitat.

S'ha millorat sensiblement el contingut de la memòria que ofereix més informacions que anys anteriors.

Respecte als organismes autònoms administratius ja s'elabora el quadre de finançament, tant l'agregat com l'individual per cada organisme.

Igualment tots els organismes presenten una memòria, d'acord amb l'article 24 j) de l'ordre de 19 de maig de 1994.

Respecte als comptes dels organismes, atès que aquests han entrat en el projecte GECAT, el tractament és uniforme amb l'Administració de la Generalitat, i per tant, les informacions que no hi eren i que recomana la Sindicatura que s'inclouin, ja s'inclouen.

Pel que fa a les entitats gestores de la Seguretat Social, a més que es pot repetir el que s'ha indicat anteriorment, perquè també estan dins del projecte GECAT en els darrers anys s'han efectuat càlculs més acurats en l'elaboració del pressupost, tant pel que fa a les despeses de personal, com a les de farmàcia, que ja no tenen, per tant, tantes modificacions.

Barcelona, 10 de març d 2003

Francesc Homs i Ferret
Conseller d'Economia i Finances

4.53. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES

4.53.10. SESSIONS INFORMATIVES I COMPAREIXENCES DE MEMBRES DEL GOVERN

Sessió informativa de la Comissió de Política Territorial amb el conseller de Política Territorial i Obres Públiques sobre el Pla de transport de viatgers de Catalunya

Tram. 355-00234/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament de Política Territorial i Obres Públiques (reg. 54641).

Comissió competent: Comissió de Política Territorial.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Presidència del Parlament, 21.03.2003.

Sessió informativa de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme amb el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme per a donar a conèixer l'objectiu i les línies d'actuació del programa Creixer

Tram. 355-00235/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme (reg. 54647).

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Presidència del Parlament, 21.03.2003.

Sessió informativa de la Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme amb el conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme per a donar a conèixer l'evolució del Pla d'innovació 2001-2004

Tram. 355-00236/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament de Treball, Indústria, Comerç i Turisme (reg. 54648).

Comissió competent: Comissió d'Indústria, Energia, Comerç i Turisme.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Presidència del Parlament, 21.03.2003.

Sessió informativa de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local amb el Consell Executiu sobre les enquestes i els estudis d'opinió encarregats per l'Administració de la Generalitat

Tram. 355-00237/06

Substanciació

Sessió informativa feta en la sessió, núm. 33 de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local, del 20.03.2003 (DSPC-C 445).

Sessió informativa de la Comissió d'Estudi sobre el Millorament de la Prevenció i l'Extinció d'Incendis amb el conseller de Medi Ambient i amb la consellera de Justícia i Interior per a presentar la campanya de prevenció i d'extinció d'incendis per a l'estiu de 2003

Tram. 355-00238/06

Sol·licitud i tramesa a la Comissió

Sol·licitud de sessió informativa: Conseller, del Departament de Medi Ambient, Consellera, del Departament de Justícia i Interior (reg. 54984).

Comissió competent: Comissió d'Estudi sobre el Millorament de la Prevenció i l'Extinció d'Incendis.

Admissió a tràmit i tramesa a la Comissió: Presidència del Parlament, 26.03.2003.

4.53.15. COMPAREIXENCES D'AUTORITATS, DE FUNCIONARIS I D'ALTRES PERSONES

Compareixença del màxim representant de l'Institut Agrícola Català de Sant Isidre davant la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca perquè informi de la situació de l'empresa agrària a Catalunya

Tram. 357-00298/06

Substanciació

Compareixença feta en la sessió núm. 25 de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, del 20.03.2003 (DSPC-C 443).

4.70. COMUNICACIONS DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT I DEL GOVERN

4.70.05. DOCUMENTACIÓ TRAMESA EN COMPLIMENT DE LLEIS I ALTRES NORMES

Informe d'avaluació del grau de desenvolupament i dels resultats d'aplicació de la renda mínima d'inserció del trienni 1997-1999

Tram. 334-00140/06

Presentació: Conseller de Treball, Indústria, Comerç i Turisme i Consellera, del Departament de Benestar i Família
Reg. 54888 i 54889 / Coneixement i tramesa a la Mesa del Parlament, 25.03.2003

AL PRESIDENT DEL PARLAMENT

M. Hble. Sr. Joan Rigol i Roig
President del Parlament de Catalunya

Molt Honorable President,

En compliment de l'article 8.4.e) de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, us trameto l'informe d'avaluació del grau de desenvolupament i dels resultats d'aplicació de la renda mínima d'inserció del trienni 1997-1999, encarregat per la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció.

Aquest informe està compost de nou estudis, que es detallen a continuació, confeccionats per entitats externes amb experiència en la recerca social:

- Estudi de l'evolució de la demanda de la RMI (estudi confeccionat per la Universitat Pompeu Fabra)
- Anàlisi i avaluació dels processos d'inserció (estudi confeccionat per la Fundació Pere Tarrés)

– Anàlisi de les persones amb especials dificultats d'inserció a la RMI (estudi confeccionat per la Fundació Pere Tarrés)

– Avaluació de la RMI des de l'òptica dels professionals de l'atenció primària - treball de camp i explotació de resultats (estudi confeccionat per l'Institut DEP)

– Valoració de la RMI. Enquesta als serveis socials d'atenció primària (estudi confeccionat per l'Institut DEP)

– Qualificació i anàlisi de les tipologies de finalització i retorn de la RMI (estudi confeccionat per Educaweb.com)

– Avaluació de la RMI des de l'òptica dels centres de col·laboració de formació i inserció laboral (estudi confeccionat per Educaweb.com)

– Valoració de la RMI des de l'òptica dels centres de formació d'adults (estudi confeccionat per Educaweb.com)

– Avaluació de la RMI des de l'òptica dels seus destinataris (estudi confeccionat per l'Institut DEP)

Per facilitar l'accés a un volum tan considerable d'informació, s'ha encarregat també una síntesi dels nou estudis, que igualment s'adjunta.

Barcelona, 14 de març de 2003

Antoni Fernández Teixidó
Conseller de Treball, Indústria,
Comerç i Turisme

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

M. Hble. Sr. Joan Rigol i Roig
President del Parlament de Catalunya

Molt Honorable President,

En compliment de l'article 8.4.e) de la Llei 10/1997, de 3 de juliol, de la renda mínima d'inserció, us trameto l'informe d'avaluació del grau de desenvolupament i dels resultats d'aplicació de la renda mínima d'inserció del trienni 1997-1999, encarregat per la Comissió Interdepartamental de la Renda Mínima d'Inserció.

Aquest informe està compost de nou estudis, que es detallen a continuació, confeccionats per entitats externes amb experiència en la recerca social:

- Estudi de l'evolució de la demanda de la RMI (estudi confeccionat per la Universitat Pompeu Fabra)
- Anàlisi i avaluació dels processos d'inserció (estudi confeccionat per la Fundació Pere Tarrés)
- Anàlisi de les persones amb especials dificultats d'inserció a la RMI (estudi confeccionat per la Fundació Pere Tarrés)
- Avaluació de la RMI des de l'òptica dels professionals de l'atenció primària - treball de camp i explotació de resultats (estudi confeccionat per l'Institut DEP)
- Valoració de la RMI. Enquesta als serveis socials d'atenció primària (estudi confeccionat per l'Institut DEP)

4.70.05.

- Qualificació i anàlisi de les tipologies de finalització i retorn de la RMI (estudi confeccionat per Educaweb.com)
- Avaluació de la RMI des de l'òptica dels centres de col·laboració de formació i inserció laboral (estudi confeccionat per Educaweb.com)
- Valoració de la RMI des de l'òptica dels centres de formació d'adults (estudi confeccionat per Educaweb.com)
- Avaluació de la RMI des de l'òptica dels seus destinataris (estudi confeccionat per l'Institut DEP)

Per facilitar l'accés a un volum tan considerable d'informació, s'ha encarregat també una síntesi dels nou estudis, que igualment s'adjunta.

Barcelona, 17 de març de 2003

Irene Rigau i Oliver

Consellera de Benestar i Família

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances, corresponent al quart trimestre del 2002

Tram. 334-00141/06

Presentació: Conseller, del Departament d'Economia i Finances

Reg. 54966 / Coneixement i tramesa a la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost: Mesa del Parlament, 25.03.2003

A LA MESA DEL PARLAMENT

Francesc Homs i Ferret, conseller d'Economia i Finances de la Generalitat de Catalunya, d'acord amb el que disposa l'article 34.10 de la Llei 20/2001, de 28 de desembre, de pressupostos de la Generalitat de Catalunya per al 2002, trameto adjunta, la Memòria explicativa de l'Institut Català de Finances corresponent al quart trimestre de l'exercici del 2002.

Barcelona, 5 de març de 2003

Francesc Homs i Ferret

Conseller d'Economia i Finances

N. de la R.: La documentació esmentada pot ésser consultada a l'Arxiu del Parlament.

4.85. SINDICATURA DE COMPTES

Resolució de 18 de març de 2003 de convocatòria de concurs oposició per a la provisió de diverses places de la Sindicatura de Comptes de Catalunya
Reg. 54730 i 54731

Correcció d'errades de publicació (BOPC 407)

A la pàg. 80. A la base 6.2.1. d) quarta prova primera part.

On diu: «[...] Reial Decret 862/1988, [...]»

Ha de dir: «[...] Reial Decret 826/1988, [...]»

4.87. PROCEDIMENTS DAVANT EL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

4.87.05. RECURSOS D'INCONSTITUCIONALITAT INTERPOSATS PEL PARLAMENT

Recurs d'inconstitucionalitat interposat pel Parlament contra la Llei orgànica 10/2002, de 23 de desembre, de qualitat de l'educació

Tram. 380-00007/06

Allegacions que formula el Parlament

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL

Esther Andreu y Fornós, letrada del Parlamento de Cataluña, obrando en nombre y representación de éste en virtud de los acuerdos del Pleno y de la Mesa del Parlament, de 13 y 18 de marzo de 2003 respectivamente, cuyas certificaciones acompaña como documentos números 1 y 2, ante el Tribunal Constitucional comparece y

DICE:

Que por el presente, de conformidad con lo dispuesto en los artículos 162.1.a de la Constitución española, 34.4 y 41 del Estatuto de Autonomía de Cataluña y 79 y 32.2 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional, interpone recurso de inconstitucionalidad contra las siguientes disposiciones de la Ley Orgánica 10/2002, de 23 de diciembre, de Calidad de la Educación.

Que en relación a dicha Ley, se ha emitido dictamen por el Consejo Consultivo de la Generalidad de Cataluña, según certificado que se adjunta como documento número 3, en cumplimiento de lo dispuesto por el artículo 41 del Estatuto de Autonomía.

Basa el presente recurso en los siguientes

FUNDAMENTOS JURÍDICOS

I

LA LEY ORGÁNICA 10/2002, DE 23 DE DICIEMBRE, DE CALIDAD DE LA EDUCACIÓN Y LA DISTRIBUCIÓN COMPETENCIAL EN MATERIA DE EDUCACIÓN NO UNIVERSITARIA

La Ley orgánica 10/2002, de 23 de diciembre, a través de una regulación básica y orgánica, y con el objetivo esencial de lograr una educación de calidad promueve una substancial reforma del sistema educativo y de la normativa actualmente vigente, como puede apreciarse de manera inmediata tanto del alcance de su disposición derogatoria como de las modificaciones legales que operan sus disposiciones finales primera a quinta, que dan nueva redacción a numerosos preceptos de las principales leyes orgánicas que regulaban hasta ahora el sistema educativo, entre las que deben reseñarse, por su especial trascendencia, la Ley orgánica 1/1990, de 3 de octubre, de Ordenación general del Sistema educativo, la Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, reguladora del Derecho a la Educación y la Ley orgánica 9/1995, de 20 de noviembre, de Participación, Evaluación y Gobierno de los Centros Docentes.

Las causas, objetivos y ejes centrales de la reforma se hallan explicitados en la Exposición de motivos de la Ley objeto de recurso, sin embargo, sorprende y es significativo, el hecho de que en la misma no se reconozca, en ningún momento a las Administraciones educativas intervención alguna para fijar criterios o directrices de política educativa ni para colaborar con las que fija el Estado, ni tan solo su participación en la determinación de las que establece la propia Ley Orgánica 10/2002.

Este olvido o tratamiento secundario de las Comunidades Autónomas tiene su lógica traducción en el articulado que, al parecer de esta representación, menoscaba las competencias que el bloque de constitucionalidad reconoce a las Comunidades Autónomas.

En efecto, para llevar a cabo el «desafío» de integrar los objetivos que la Ley Orgánica 10/2002 se propone, a través de «la eficacia de las acciones educativas» y la «inversión pública», se desconoce que, de acuerdo con la distribución constitucional de competencias en la materia, son las Comunidades Autónomas, en tanto que Administraciones educativas, las competentes para llevar a cabo cualquier política educativa y que, además también a ellas corresponde realizar su propia política educativa, en cuya determinación tienen un espacio legislativo reservado en virtud de sus respectivos Estatutos de Autonomía. Concretamente, por lo que respecta a la Comunidad Autónoma catalana, el artículo 15 de su Estatuto establece que:

«Es de competencia plena de la Generalidad la regulación y administración de la enseñanza en toda su extensión, niveles y grados, modalidades y especialidades, en el ámbito de sus competencias, sin perjuicio de aquello que dispone el artículo 27 de la Constitución, las Leyes Orgánicas que, conforme al apartado primero del artículo 81 de aquella, lo desarrollen, de las facultades que atribuye al Estado el número 30 del apartado 1 del artículo 149 de la Constitución, y de la alta inspección necesaria para su cumplimiento y garantía.»

Como se desprende del precepto transcrito, corresponden a la Generalidad en materia educativa la competencia legislativa de desarrollo y la de ejecución, sin perjuicio, eso sí de lo que dispone el artículo 27 CE, de las leyes orgánicas que lo desarrollen, de las facultades que el artículo 149.1.30 CE atribuye al Estado y de la Alta inspección. Debe sin embargo precisarse, que en ningún caso la cláusula «sin perjuicio» de las competencias estatales puede comportar que la extensión de las mismas pueda realizarse en perjuicio de lo dispuesto en el artículo 15 EAC. Así lo ha entendido, aunque con vacilaciones ese Alto Tribunal, tanto al interpretar el alcance del artículo 149.1.30 CE, y su relación con el artículo 149.1.1 CE, como al determinar la relación entre la reserva de ley orgánica del artículo 81.1 CE y el citado artículo 149.1.30 CE.

En este sentido, y ya desde un principio, en su STC 6/1982 el Alto Tribunal, se expresó en los siguientes términos sobre el reparto competencial en materia de educación:

«Si prescindimos de la Alta Inspección, las competencias que exclusivamente corresponden al Estado en orden a la enseñanza (ordenación general del sistema educativo; fijación de las enseñanzas mínimas; regulación de las demás condiciones para obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales, y establecimiento de normas básicas para el desarrollo del artículo 27 de la CE que garantizan el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos y la igualdad de todos los españoles en el ejercicio de los derechos y el desarrollo de los deberes constitucionales) tienen un contenido de carácter sustancialmente normativo, como se infiere de su propia significación semántica: “ordenar”, “fijar”, “regular”, “establecer”, son verbos que aluden a una concreción, por quien puede hacerlo, de propósitos, principios, objetivos y métodos preordenados a un fin, expresados en declaraciones de carácter imperativo. En la medida en que no se alude a los actos de gobierno y administración necesarios para hacer efectivos estos principios, desarrollarlos, aplicarlos o imponerlos, tácitamente se está admitiendo que su ejecución puede, eventualmente, ser atribuida a los poderes autonómicos, bien por disposición expresa respecto a cada una de las facultades ejecutivas, bien porque se haga una transferencia global de todo aquello que, constitucionalmente, no está reservado al Estado. Pues bien, éste es el caso, en cuanto a las Comunidades Autónomas catalana y vasca, porque, como se ha visto, los respectivos Estatutos les atribuyen competencia plena para la regulación y administración de la enseñanza en toda su extensión, niveles y grados, modalidades y especialidades, precisamente sin perjuicio de la Alta Inspección.»

Y añadía más en relación a la posición del Estado que pretendía asumir facultades de gestión:

«La representación del Estado estima que las funciones estatales en la materia exigen e imponen unas evidentes competencias ejecutivas y gestoras, ya que el sistema educativo único, “supracomunitario”, que proclama la Constitución, no es sólo un resultado que haya de conservar, sino un “objetivo que continuamente hay que lograr”; el Tribunal no rechaza esta afirmación, pero constata que se trata de un objetivo compartido

por los órganos constitucionales del Estado y los de las Comunidades Autónomas y, por tanto, compatible con la cesión a éstas de facultades ejecutivas, tendentes a la realización, en la práctica del ordenamiento general. De los anexos de los Reales Decretos de transferencia 2.808 y 2.809/1980, de 3 de octubre –apartado B–, no se infiere la “limitación de las competencias autonómicas por las estatales” y menos un “reconocimiento autonómico” de este punto de vista, pues tales textos lo que dicen es que el ejercicio de las competencias de ordenación ejecutiva, contenidas en el acuerdo, se efectuará dentro de la ordenación del sistema educativo “determinada en la forma prevista por el artículo 16 del Estatuto de Autonomía y Leyes Orgánicas a que hace referencia” –en el caso vasco– o “de acuerdo con lo previsto en el artículo 149 de la Constitución y en el artículo 15 del Estatuto de Autonomía de Catalunya, garantizando, en todo caso, la igualdad de los españoles en el ejercicio de los derechos y deberes constitucionales” –caso catalán–; las concreciones que acabamos de transcribir, contenidas en los anexos de los Decretos de transferencia, no obstan, sino que abonan la posibilidad de que el Estado no conserve ciertas facultades ejecutivas, como veníamos sosteniendo y se dijo ya en sentencia de 13 de febrero de 1981».

Por otra parte, también debe tenerse en cuenta para precisar el alcance de las competencias estatales en materia educativa, el hecho de que el Tribunal Constitucional haya dado su conformidad a alguna previsión de carácter orgánico que concreta dichas competencias (STC 48/1985, de 28 de marzo, FJ5). Se trata de la Disposición Adicional Primera, apartado 2 de la LODE (y también, con el mismo contenido la Disposición Final primera cuarta, punto 2 de la LOPEG), que establece:

«2. En todo caso, y por su propia naturaleza, corresponden al Estado:

- »a) La ordenación general del sistema educativo.
- »b) La programación general de la enseñanza en los términos establecidos en el artículo 27 de la presente Ley.
- »c) La fijación de las enseñanzas mínimas y la regulación de las demás condiciones para la obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales, válidos en todo el territorio español.
- »d) La alta inspección y demás facultades que, conforme al artículo 149.1.30ª de la Constitución, le corresponden para garantizar el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos.»

Como puede apreciarse, el legislativo central primero, y el Tribunal Constitucional después reconocen al Estado la competencia de ordenación general del sistema educativo, que si bien no figuraba en estos términos ni en las previsiones constitucionales ni en las estatutarias, es inferida mediante una interpretación sistemática del bloque de constitucionalidad, y por tanto debe asimilarse a la función estatal de definir los principios normativos, generales y uniformes de ordenación de las materias enunciadas en el artículo 27 CE (STC 77/1985, de 27 de junio, FJ 15). Competencia que en definitiva permite la implantación de un modelo educativo general en todo el Estado.

Sin embargo, debe insistirse en el hecho de que, como ha puesto de relieve el propio Tribunal Constitucional, en la configuración de dicho sistema educativo deben participar no solo las instancias centrales sino también las autonómicas. En este sentido, en la STC 134/1997, de 17 de julio, el Alto Tribunal entendió en su FJ 4 que: «El derecho de todos a la educación, no cabe olvidarlo, se ejerce en el marco de un sistema educativo en el que los poderes públicos –esto es, el Estado a través de la legislación básica y las Comunidades Autónomas en el marco de sus competencias en esta materia– determinan los currículos de los distintos niveles, etapas, ciclos y grados de enseñanza, las enseñanzas mínimas y las concretas áreas o materias objeto de aprendizaje, organizando asimismo su desarrollo en los distintos Centros docentes; por lo que la educación constituye, en términos generales, una actividad reglada». (En el mismo sentido, la STC 337/1994, de 23 de diciembre, FJ 9).

Por lo que se refiere a la competencia estatal para la regulación de las condiciones de obtención, expedición y homologación de los títulos académicos y profesionales, que consiste también en una actividad principalmente normativa, el Tribunal Constitucional ha considerado que: «(...) comprende la de establecer los títulos correspondientes a cada nivel y ciclo educativo, en sus distintas modalidades, con valor habilitante tanto desde el punto de vista académico como para el ejercicio de profesiones tituladas (...); (...) para homologar los que no sean expedidos por el Estado (...)». (SSTC 2/1981, de 22 de diciembre, FJ 3; 82/1993, de 8 de marzo, FJ 5; 122/1989, de 6 de julio, FJ 3 y 337/1994, de 23 de diciembre, FJ 18).

Asimismo, comprende la determinación de las enseñanzas, su contenido y horarios mínimos (es decir las especificaciones de niveles, ciclos, grados, especialidades y criterios curriculares), y también la fijación de los objetivos concretos de las asignaturas por bloques temáticos (SSTC 87/1983, de 27 de octubre, FFJJ 4 y 5, y 88/1983, de 27 de octubre, FFJJ 3 y 4).

Finalmente, por lo que se refiere a la alta inspección del Estado, puede afirmarse que la misma no afecta las competencias autonómicas sobre enseñanza, pues se trata de una función diferente a la inspección ordinaria que corresponde a las Comunidades autónomas. La alta inspección implica la posibilidad estatal de recaudar información de las Comunidades Autónomas al objeto de garantizar que se cumplan las condiciones que el legislador estatal ha dictado en el ámbito educativo al amparo de sus competencias constitucionales. La inspección educativa de carácter ordinario, que es una competencia esencialmente ejecutiva, se llevará a cabo por un cuerpo funcional específico (Cuerpo de Inspectores de Educación) y tiene un objetivo más amplio que la alta inspección como es el control, supervisión, evaluación y asesoramiento de los centros docentes (públicos y privados) y de los servicios, programas y actividades que integran el sistema educativo del respectivo territorio, a fin de asegurar la calidad de la enseñanza, la mejora permanente del sistema educativo y el cumplimiento de la normativa que lo regula, garantizando, así mismo los derechos y la observancia de los deberes de los miembros de la comunidad escolar.

De lo hasta ahora expuesto, se deduce que en la materia que nos ocupa, al Estado le corresponde la elaboración de la normativa básica y a Cataluña la función legislativa de desarrollo y de ejecución.

El Tribunal Constitucional ha tenido la oportunidad de pronunciarse profusa y tempranamente sobre la delimitación y el significado de las «bases» o «legislación básica», destacando de las mismas dos vertientes, una formal y una material, que contribuyen a dos finalidades distintas y que, por otra parte, también han surgido en un ámbito temporal diferente. El aspecto formal de las bases será abordado en el apartado IV. En este momento, sin embargo, interesa destacar el aspecto material de las mismas.

Por lo que se refiere a la noción material de bases, el Tribunal ha considerado que «lo que ha de considerarse como bases o legislación básica es el común denominador normativo necesario para asegurar la unidad fundamental prevista por las normas del bloque de constitucionalidad que establecen la distribución de competencias» y que es inherente a ese concepto su carácter «nuclear» (entre otras SSTC 1/1982, 102/1995, 172/1996, 103/1997).

También ha sentado el Alto Tribunal, las características que debe reunir ese marco normativo unitario de aplicación en todo el territorio estatal, a saber, que este dirigido a asegurar los intereses generales y dotado de estabilidad, dado que con las bases se atienden aspectos más estructurales que coyunturales (STC1/1982, aunque esta afirmación no la formula el Tribunal en términos absolutos, relativizándola en sus posteriores Sentencias 132/1989, 99/1987 y 133/1997, entre otras) y que, a partir del mismo cada Comunidad Autónoma pueda, en defensa de su propio interés, introducir las peculiaridades que estime convenientes dentro del marco competencial que en la materia concreta le asigne el bloque de constitucionalidad (STC 49/1988).

Las bases se caracterizan, en su aspecto positivo, por establecer los criterios fundamentales que aseguren la unidad normativa indispensable del sector o actividad objeto de regulación y, en su aspecto negativo, por establecer un límite que el legislador autonómico no puede sobrepasar, o, en palabras del propio Tribunal Constitucional, «lo básico constituye el límite dentro del cual tienen que moverse los órganos de las Comunidades Autónomas dentro del ejercicio de sus competencias» (STC 25/1983).

A pesar de la afirmación de que el concepto de «bases» consiste en un común denominador normativo, nuclear y mínimo y de que la ordenación de la materia no puede dejar sin espacio a la competencia autonómica de desarrollo, en algunos casos el Tribunal ha aceptado la posibilidad de que, excepcionalmente, se realice una regulación detallada de la materia cuando sea realmente imprescindible para el ejercicio efectivo de la competencia estatal en la materia (STC 133/1997, y en análogo sentido, SSTC 49/1988, 57/1983, 147/1991, 96/1996, entre otras).

De esta jurisprudencia constitucional, se desprende que las normas básicas deben formularse, salvo casos excepcionales debidamente justificados, como principios

generales, y, pueden incluir condiciones mínimas y parámetros pero no pueden llegar a diseñar el régimen organizativo propio, ni llegar a un tal grado de detalle que impida a las Comunidades Autónomas establecer su propia opción legislativa. Así, de acuerdo con esta idea y a tenor de lo expuesto sobre las competencias estatales en materia de educación, el legislador autonómico está constitucionalmente y estatutariamente habilitado para desarrollar las bases estatales en materia de educación y, en definitiva, para regular los diferentes aspectos de derecho a la educación que contiene el artículo 27 CE, que conduzcan al diseño de un modelo educativo propio, respetando, en todo caso la normativa básica estatal sobre ordenación general del sistema educativo. Así mismo, a nivel de ejecución, debe puntualizarse que corresponde a la Generalidad de Cataluña la totalidad de las competencias ejecutivas en materia de educación, puesto que como se ha visto las competencias estatales en la materia son de naturaleza normativa y, así mismo así se deduce de la lectura del art. 15 EAC y del RD 2809/1980, de 3 de octubre, de transferencia a la Generalidad de Cataluña de los servicios de enseñanza que hasta entonces realizaba el Estado.

Para completar la delimitación de las competencias estatales en materia educativa, es necesario hacer referencia a la articulación del artículo 149.1.30 CE con la reserva de ley orgánica del artículo 81.1 CE. En efecto, en la delimitación de los derechos de la enseñanza, el legislador estatal debe armonizar la reserva de ley orgánica, que no es en ningún caso un título atributivo de competencias (SSTC 137/1986, de 6 de noviembre, FJ3 y 173/1998, de 23 de julio, FJ7), con la competencia estatal del artículo 149.1.30 CE sobre normas básicas para el desarrollo del artículo 27 CE y con las competencias autonómicas en la materia. Así, esta reserva formal a la ley orgánica para el desarrollo del derecho fundamental a la educación no es incompatible con la colaboración ínter normativa entre la ley orgánica y la ley ordinaria, estatal o autonómica, en función de la distribución constitucional y estatutaria de competencias. El ámbito material de la ley orgánica, que debe interpretarse en sentido estricto, no solo debe limitarse al desarrollo directo y en los elementos esenciales del derecho fundamental de que se trate, sino que también debe adecuarse, al conjunto del bloque de constitucionalidad y respetar el reparto competencial que se deriva del artículo 149.1 CE. Así, cuando se trate de regular un derecho fundamental, como el de la educación, para determinar el ámbito material de la ley orgánica no se ha de atender exclusivamente al concepto de «desarrollo» del artículo 81 CE, sino prioritariamente al concepto de bases del artículo 149.1 CE. Por tanto, la ley orgánica no puede exceder el ámbito de las normas básicas que el Estado puede establecer en virtud de las competencias que sobre esta materia le reconoce el artículo 149.1.30 CE y debe permitir ser complementada por el legislador autonómico, en ejercicio de sus competencias plenas en materia de enseñanza.

Esta parece ser también la posición adoptada por el Tribunal Constitucional en su sentencia 137/1986, de 6 de noviembre, que supone un cambio cualitativo importante respecto de su anterior doctrina, cuando afirma:

«La opción del legislador orgánico de deferir a la Ley, positivamente condicionada por sus normas, la integración de algunos de sus enunciados, deviene imperativo constitucional cuando de articular las competencias estatales con las autonómicas se trata. La Ley Orgánica puede, ciertamente, disponer una regulación plena de los modos y órganos de participación de la comunidad escolar en el gobierno del centro, pero, aun en tal caso, una parte de esa normación habrá de tener carácter meramente supletorio respecto de las Comunidades Autónomas que, al amparo de lo prevenido en el art. 149.1.30 de la Constitución, hayan recabado para sí las competencias que, a contrario, ese precepto permite sean asumidas en los Estatutos (art. 149.3).»

«Debe tenerse en cuenta, sin embargo, que el concepto del que la Constitución se vale en el citado art. 149.1.30 (“normas básicas para el desarrollo del art. 27...”), no posee el mismo alcance que el que genéricamente enuncia el art. 81.1. El enunciado de aquel precepto impone al intérprete considerar que, respecto de las Comunidades que ostenten competencias en su virtud, las instituciones generales del Estado no retienen, como competencia exclusiva, la normación de todo aquello que, en lo relativo al art. 27 de la Constitución, pueda considerarse “desarrollo” (art. 81.1) de los derechos fundamentales allí reconocidos. Ni la unidad de la Constitución toleraría que una de sus disposiciones (art. 149.1.30) se desvirtuase íntegramente por lo establecido en otra (art. 81.1) ni, de otra parte, un precepto ordenador del sistema de fuentes en el ordenamiento integral del Estado (art. 81.1) puede sobreponerse a la norma que, en un plano del todo diverso, busca articular los ámbitos materiales que corresponden a ordenamientos diversos, por más que obviamente unidos (art. 149.1.30). El criterio general de que, en el Estado de autonomías territoriales, las normas entronizadoras de reservas a determinadas fuentes no son, sólo por ello, atributivas de competencia a un cierto ente –Sentencia 37/1981, (Fundamento Jurídico 2.º)– parece habría aquí de tenerse en cuenta, tanto más cuanto que, según antes se apuntó, la colaboración –en términos generales– entre Ley Orgánica y ordinaria no ha de reputarse, en todo caso, constitucionalmente ilegítima.» (FJ 3).

De lo expuesto se deriva, que si bien es cierto que lo básico puede exceder de lo orgánico, siendo perfectamente posible la colaboración entre ley orgánica y ley estatal básica, lo orgánico no puede exceder el ámbito de lo básico. Los preceptos orgánicos serán tales tan solo en el caso de que hayan respetado el ámbito competencial que corresponde al estado en la materia, es decir, en el caso que nos ocupa, si pueden ser considerados normas básicas. Como indica el Tribunal Constitucional en la citada sentencia:

«Para alcanzar el deslinde competencial es necesaria una indagación material que permita identificar cuáles, de entre las disposiciones contenidas en la Ley Orgánica, encierran “normas básicas para el desarrollo del artículo 27”, porque sólo son ellas, respecto de estas Comunidades, las que marcan el límite infranqueable para las disposiciones autonómicas» (FJ 3), ya que «...no se trata tanto de decidir si existe o no desviación respecto al texto de la Ley Orgánica, como de decidir si se puede consi-

derar respetuoso de lo que dentro de tal legislación ha de considerarse como básico» (FJ 5.e).

Vista la relación entre la relación entre la reserva de ley orgánica del artículo 81 ce y el artículo 149.1.30 CE, es necesario abordar la naturaleza y alcance del título competencial contenido en el artículo 149.1.1CE, puesto que es tradicional su invocación en materia educativa junto al específico recogido en el artículo 149.1.30 CE, tradición que también sigue la Ley Orgánica 10/2002, que en su disposición final quinta indica que la misma se dicta al amparo del artículo 149.1.1, 18 y 30 CE.

La jurisprudencia del Tribunal Constitucional sobre la naturaleza y alcance de este título competencial es abundante, especialmente a partir de la Sentencia 61/1997, de 20 de marzo. Recientemente, y como resumen de la misma, puede citarse la Sentencia 239/2002, de 11 de diciembre, que se expresa en los siguientes términos:

«En relación con el alcance del art. 149.1.1 CE hemos declarado que “sólo presta cobertura a aquellas condiciones que guarden una estrecha relación, directa e inmediata, con los derechos que la Constitución reconoce. De lo contrario... quedaría desbordado el ámbito y sentido del art. 149.1.1 CE, que no puede operar como una especie de título horizontal, capaz de introducirse en cualquier materia o sector del ordenamiento”. Sobre este presupuesto, el art. 149.1.1 CE “permite al Estado una regulación, aunque limitada a las condiciones básicas que garanticen la igualdad, que no el diseño completo y acabado de su régimen jurídico”, lo que conlleva que dicho título competencial “no debe ser entendido como una prohibición de divergencia autonómica” [STC 61/1997, de 20 de marzo, FJ 7 b, FJ 10] .»

Por lo que respecta a la invocación competencial del artículo 149.1.1 CE en el ámbito de la educación, también se ha pronunciado el alto Tribunal, y, si bien en un principio adoptó una postura restrictiva de las competencias del legislador autonómico (SSTC 5/1981, de 13 de febrero, FJ 22 y 6/1982, de 22 de febrero, FJ2), posteriormente evolucionó hasta argumentar que:

«Por lo demás, el título específico que, en el orden de la educación, así ostenta el Estado para disponer la normación básica hace ya pasar a un segundo plano, en este caso, el alcance de la cláusula general ex art. 149.1.1.» (STC 137/1986, de 6 de noviembre, FJ 3).

Por tanto, la afirmación que hace el Tribunal Constitucional en el sentido de que el artículo 149.1.1 CE no debe actuar como un título horizontal susceptible de introducirse en cualquier sector del ordenamiento adquiere una especial relevancia en materia de educación, puesto que respecto de la misma el Estado ya dispone de un título competencial más específico (149.1.30 CE) que realiza la misma función y que ya está directamente vinculado al derecho a la educación del artículo 27 CE.

II

EL SISTEMA GENERAL DE BECAS Y AYUDAS AL ESTUDIO Y LOS PREMIOS Y RECONOCIMIENTOS QUE PUEDE ESTABLECER EL ESTADO

Esta representación, plantea en este epígrafe la inconstitucionalidad de los apartados 1 y 3 del artículo 4 y del

artículo 5 de la Ley Orgánica 10/2002. El artículo 4 de la ley recurrida, se refiere a las becas y ayudas al estudio, y, en su apartado primero, prevé que, con el objetivo de garantizar las condiciones de igualdad en el ejercicio del derecho a la educación y a fin de que todos los estudiantes puedan beneficiarse de las mismas oportunidades, el Estado, con cargo a sus presupuestos generales, establecerá un sistema general de becas y ayudas al estudio destinado a superar los obstáculos de tipo socioeconómico que, en cualquier parte del territorio, impidan o dificulten el acceso a la enseñanza no obligatoria o la continuidad en los estudios a aquellos estudiantes que se encuentren en condiciones de cursarlos con aprovechamiento. En el siguiente inciso del mismo apartado, se añade que también se establecerán ayudas al estudio para los alumnos que cursen enseñanzas de los niveles obligatorios; y, finalmente, el tercer inciso dispone que «A estos efectos, el Gobierno determinará con carácter básico las modalidades y cuantías de las becas y ayudas al estudio, las condiciones académicas y económicas que hayan de reunir los candidatos, así como los supuestos de incompatibilidad, revocación y reintegro y cuantos requisitos sean precisos para asegurar la igualdad en el acceso a las citadas becas y ayudas, sin detrimento de las competencias normativas y de ejecución de las Comunidades Autónomas».

Por su parte, el tercer apartado, segundo inciso, del mismo artículo dispone que «Sin perjuicio de lo dispuesto en el párrafo anterior –que indica que el desarrollo, ejecución y control de los sistemas de becas y ayudas al estudio corresponde a las Comunidades Autónomas en sus respectivos ámbitos de competencia– para asegurar que los resultados de la aplicación de los sistemas de becas y ayudas al estudio se produzcan sin menoscabo de la garantía de igualdad en la obtención de éstas en todo el territorio nacional, se establecerán los oportunos mecanismos de coordinación entre el Estado y las Comunidades Autónomas».

Dejando a un lado el tema de las remisiones genéricas a la potestad reglamentaria del Gobierno central para establecer regulación básica, a las que se hará mención más adelante, de la lectura del apartado primero, y en especial de su tercer inciso, puede inferirse la conclusión de que se han reservado al Estado prácticamente todas las potestades normativas en materia de becas y ayudas, puesto que además de referirse a todos los aspectos que en la Sentencia del Tribunal Constitucional 188/2001, de 20 de setiembre, se declararon de competencia estatal se añade, además, que el Gobierno determinará con carácter básico «cuantos requisitos sean precisos para asegurar la igualdad en el acceso a las citadas becas y ayudas», lo cual permite una regulación básica estatal sin limitación alguna, que dejaría sin contenido las competencias de las Comunidades Autónomas para desarrollar las bases en materia educativa. En este sentido, no puede olvidarse que la propia Sentencia del Tribunal Constitucional 188/2001, de 20 de setiembre (FJ 10), declaró, reiterando el contenido de la Sentencia 13/1992, de 6 de febrero, (FJ8) que:

«La competencia del Estado para dictar normas básicas le permite consignar subvenciones de fomento en sus

presupuestos generales, especificando su destino y regulando sus condiciones esenciales de otorgamiento hasta donde lo permita su competencia genérica, básica o de coordinación, debiendo precisar ahora que, en relación con las becas, dichas condiciones esenciales de otorgamiento pueden alcanzar hasta donde sea imprescindible para garantizar el cumplimiento por los poderes públicos de sus deberes generales en esta materia (artículo 149.1.30 CE), y resulte necesaria para conseguir la finalidad deseada y garantizar una política educativa y homogénea para todo el territorio nacional, sin desconocer las competencias normativas y de ejecución de las Comunidades Autónomas».

Como se deduce del pasaje transcrito, el Estado puede establecer con carácter básico exclusivamente aquellos requisitos que sean imprescindibles para conseguir la deseada finalidad de asegurar una política educativa homogénea para todo el territorio del Estado, en consecuencia y dado que la expresión «cuantos requisitos sean precisos para asegurar la igualdad en el acceso a las citadas becas y ayudas» permite entender que se habilita al Gobierno para regular de manera exhaustiva la política de ayudas al estudio, más allá de lo que resulte imprescindible para garantizar el cumplimiento de los deberes de los poderes públicos en la materia, y, puesto que no reconoce la posibilidad de que se adapten, los baremos o módulos establecidos por el Estado, y en especial la cuantía de las becas y el nivel de renta familiar para solicitarlas, a las particularidades de las posibles y diferentes realidades socioeconómicas de las diversas Comunidades Autónomas, debe reputarse inconstitucional por permitir al Gobierno dejar sin contenido la competencia autonómica de desarrollo.

Por su parte, el apartado tercero, segundo inciso del mismo artículo 4 de la ley impugnada, reconoce al Estado una competencia de coordinación en materia educativa que no tiene atribuida por el Bloque de constitucionalidad, como se ha visto en el primer apartado de estas alegaciones, y, puesto que el Tribunal Constitucional ha declarado que las facultades de coordinación tan solo pueden corresponder al Estado cuando este ostente un título concreto que justifique su intervención, añadiendo que

«En unos casos es la propia Constitución la que atribuye directamente al Estado las competencias de coordinación (art. 149.1.13ª, 15ª, 16ª, etc.); en otros, éstas derivan de la titularidad por parte del Estado de competencias legislativas plenas sobre una materia, pues entonces el Estado no puede desentenderse en absoluto de la ejecución autonómica de la legislación estatal...» (STC 40/1998, de 19 de febrer, FJ 52). Y, dado que en el presente supuesto, ni existe un título constitucional estatal para coordinar las competencias de las Comunidades Autónomas, ni el Estado detenta competencias legislativas plenas, el precepto debe ser considerado contrario al orden constitucional de competencias y por tanto inconstitucional. Se puede y debe exigir colaboración o cooperación pero no imponer coordinación.

Por otra parte, también debe declararse la inconstitucionalidad del precepto al ser declarado como orgánico un contenido que no se corresponde con la regulación bá-

sica para el desarrollo del artículo 27 CE, puesto que como ha declarado el Tribunal Constitucional:

«...sólo habrán de revestir la forma de ley orgánica aquellas materias previstas de manera expresa por el constituyente, sin que el alcance de la interpretación pueda ser extensiva, al tiempo que, por lo mismo, dichas materias deberán recibir una interpretación restrictiva» (SSTC 160/1987, de 27 de octubre, FJ 2 y 161/1987, también de 27 de octubre, que reproduce las puntualizaciones del anterior en su FJ 2).

El artículo 5 de la Ley Orgánica 10/2002, es un precepto no orgánico, de acuerdo con la Disposición Final décima de la citada ley, que trata de los premios y reconocimientos que puede establecer el Estado, «sin perjuicio de las competencias de las Comunidades Autónomas», destinados a reconocer la excelencia, el especial esfuerzo y el reconocimiento académico de los alumnos, así como también el de profesores y centros docentes, por su labor y por la calidad de los servicios prestados.

Los premios no son un elemento que conforme el núcleo esencial o duro del derecho fundamental a la educación que reconoce el artículo 27.1 CE, con el cual, por lo tanto, sólo guardan una relación mediata e indirecta. De acuerdo con lo anterior, y teniendo en cuenta además, que el otorgamiento de premios es una actividad marcadamente ejecutiva o de gestión que el Estado no puede realizar por no disponer de competencias de dicha naturaleza, como ha quedado expuesto en los anteriores epígrafes, esta parte insta la declaración de inconstitucionalidad del artículo 5, especialmente teniendo en cuenta la nula participación autonómica que se reconoce a las mismas a través de la cláusula «sin perjuicio».

III

LA SUBSTITUCIÓN DEL CONCEPTO DE «ENSEÑANZAS MÍNIMAS» POR EL DE «ENSEÑANZAS COMUNES» OPERADA POR LA LO 10/2002

Uno de los principales cambios que introduce la Ley Orgánica 10/2002 es el que comporta la sustitución de la regulación estatal de las «enseñanzas mínimas» tal y como estaban previstas en los artículos 4.2 y concordantes de la LOGSE, por las «enseñanzas comunes». Este cambio consta explícito en los artículos 8, y disposición final tercera. 2 con carácter general, y se aplica en los diversos grados y modalidades en los artículos 16, 23.2, 26, 35.6, y disposición adicional segunda, apartado dos, de la Ley 10/2002. En realidad, más allá de lo previsto en concreto en estos preceptos, el cambio es sustantivo porque encierra un cambio de concepción de lo que entiende el Estado que puede regular, que era hasta ahora un «mínimo común», y que pierde ahora ese carácter mínimo, quedándose en la prioridad de una idea homogeneizadora que ya no quiere responder a objetivos minimalistas, o círculo concéntrico de formación común, sino que se extiende a todo el espacio regulador, ocupando, para hacer común, aquello que hasta ahora era diverso por imperativo de la diversidad territorial del Estado, tal y como esta configura en el Título VIII de la Constitución.

La objeción que se acaba de formular al cambio de la expresión «enseñanzas mínimas» por el de «enseñanzas comunes», podría rebatirse alegando que ese alto Tribunal, en el FJ8 de su Sentencia 77/1985, de 27 de junio, afirmó que «el empleo de un sinónimo o término equivalente, pero distinto del ya utilizado en antecedentes legislativos, queda dentro de la libertad de configuración del legislador, y desde luego no puede servir para expulsar una interpretación constitucional referida a la misma realidad». Sin embargo, en el presente caso, la modificación operada por los preceptos enunciados no se ha realizado para mantener el significado de la regulación anterior, y emplear un sinónimo. Todo lo contrario, la norma no sólo no utiliza en ningún caso indistintamente «enseñanzas mínimas» y «enseñanzas comunes», sino que se toman todas las precauciones para desterrar la primera de esas expresiones, hasta el punto de que, en la disposición final tercera.² se establece expresamente que «Todas las referencias realizadas en las disposiciones vigentes al término “enseñanzas mínimas” quedan sustituidas por el término “enseñanzas comunes”». Es decir, lo común dejará de ser mínimo.

En concreto, la determinación de las enseñanzas como «comunes» implica pasar de un sistema en el cual la regla de mínimos marcaba el contenido de la formación común (SSTC 87/1983 y 88/1983) que debía ser impartida a todos los alumnos, a través de programas y planes de estudio a cursar para obtener los títulos académicos y profesionales de carácter oficial en todo el Estado, a otro en el cual el contenido de esta formación o enseñanza común pretende ser determinado unilateralmente por el Estado. En ese sentido es especialmente significativa la regulación contenida en el artículo 8 de la LO 10/2002, a la que debemos hacer referencia para precisar el alcance de la lesión competencial.

Así, el artículo 8 de la LO 10/2002 regula lo que se entiende por currículo, definiéndolo como «el conjunto de objetivos, contenidos, métodos pedagógicos y criterios de evaluación de cada uno de los niveles, etapas, ciclos, grados y modalidades del sistema educativo». En su apartado segundo, el artículo 8 especifica que en relación con los objetivos, contenidos y criterios de evaluación del currículo, el Gobierno fijará las enseñanzas comunes, que constituyen los elementos básicos del currículo, con el fin de garantizar una formación común de todos los alumnos y la validez de los títulos correspondientes. A los contenidos de las enseñanzas comunes les corresponde en todo caso el 55 por ciento de los horarios escolares en las Comunidades Autónomas que tengan, junto con la castellana, otra lengua propia cooficial y el 65 por ciento en el caso de aquellas que no la tengan. Además, por si hubiera alguna duda sobre la posibilidad de intervención autonómica para precisar dichas enseñanzas comunes, el apartado 3 del artículo 8 establece que:

«Las Administraciones educativas competentes establecerán el currículo de los distintos niveles, etapas, ciclos, grados y modalidades del sistema educativo, que deberán incluir las “enseñanzas comunes en sus propios términos”».

En este momento de la exposición es de interés realizar unas breves consideraciones en relación al concepto de

«enseñanzas mínimas» establecido en la normativa anteriormente vigente, el cual arrancaba del derogado artículo 4 de la LOGSE, que establecía:

«1.— El Gobierno fijará, en relación con los objetivos, expresados en términos de capacidades, contenidos y criterios de evaluación del currículo, los aspectos básicos de éste que constituirán las enseñanzas mínimas, con el fin de garantizar una formación común de todos los alumnos y la validez de los títulos correspondientes. Los contenidos básicos de las enseñanzas mínimas, en ningún caso requerirán más del 55 por ciento de los horarios escolares para las Comunidades Autónomas que tengan lengua oficial distinta del castellano, y del 65 por ciento para aquellas que no la tengan.

»2. Las Administraciones educativas competentes establecerán el currículo de los distintos niveles, etapas, ciclos, grados y modalidades del sistema educativo, del que formarán parte, en todo caso, las enseñanzas mínimas.»

De la lectura de este precepto podemos extraer sin dificultad que el legislador interpretó —y posteriormente el alto Tribunal reafirmó—, que correspondía al Estado la determinación tan solo de esos aspectos básicos del currículo que constituirían las «enseñanzas mínimas, con el fin de garantizar una formación común de todos los alumnos...». Así, cuando la LOGSE se refería a aspectos básicos se estaba remitiendo a la regulación de principios, elementos esenciales, criterios que debían permitir su desarrollo posterior.

Esta concepción de lo básico en la regulación de las enseñanzas mínimas se refleja de una manera evidente y clarificadora en las normas que precisan dichos contenidos mínimos. Así, podemos tomar como ejemplo significativo, el Real Decreto 1007/1991, de 14 de junio, por el cual se establecen las enseñanzas mínimas a la educación secundaria obligatoria. La exposición de motivos de dicha norma expresa con claridad el sentido de su regulación:

«...Todo ello supone dotar al curriculum de una considerable riqueza y variedad de contenidos, que podrán ser organizados de diversas formas por las administraciones educativas y por los propios profesores. Los contenidos no han de ser interpretados como unidades temáticas, ni, por tanto, necesariamente organizados tal y como aparecen en este Real Decreto. No constituyen tampoco unidades didácticas diferentes los tres apartados en que se presentan: conceptos, procedimientos y actitudes. La estructuración en estos tres apartados tiene la finalidad de presentar de manera analítica unos contenidos de diferente naturaleza, que pueden y deben estar presentes a través de diversas unidades didácticas, en distintos momentos y a través de diferentes actividades. El curriculum que finalmente establezcan las Comunidades Autónomas ha de incluir los tres tipos de contenidos recogidos en las enseñanzas mínimas, pero no tiene por que organizarse necesariamente en estos tres apartados. Los contenidos básicos y su correspondiente horario escolar están fijados de acuerdo con el artículo 4.2 de la Ley, de modo que no requieren más del 55 % del horario escolar para las Comunidades Autónomas con lengua oficial distinta del castellano, y del 65 % para aquellas que no la tienen.»

Siguiendo el criterio expuesto, el artículo 7 del mismo Real Decreto 1007/1991 establecía:

«Las Administraciones educativas competentes establecerán el curriculum de la educación secundaria obligatoria, del que formarán parte, en todo caso, las enseñanzas mínimas fijadas en este Real Decreto».

Esta concepción de la regulación de los curriculums y de las diversas modalidades y etapas educativas respondía a unos criterios sobre los que se había pronunciado la jurisprudencia constitucional, de forma muy esencial en su STC 88/1983, en la que se cuestionaba el alcance del título estatal para fijar el contenido de las enseñanzas correspondientes a la Educación General Básica en relación al horario mínimo aplicable en cada materia. A raíz de lo anterior, el alto Tribunal entendió, en el FJ 3, que:

«La finalidad pretendida por los preceptos mencionados, al establecer la competencia —no discutida— del Estado para fijar las enseñanzas mínimas, lleva el que dentro de este concepto se comprendan la fijación de objetivos por bloques temáticos, que en relación a cada disciplina o materia de las contenidas en las enseñanzas mínimas realiza el Real Decreto origen del conflicto, así como también de los horarios mínimos que se consideren necesarios para su enseñanza efectiva y completa, atendiendo al rendimiento escolar medio. La conclusión es, por tanto, que la competencia para fijar las enseñanzas mínimas, lleva aparejada como medio natural para su ejercicio efectivo la concreción de su contenido, en la forma expuesta, y la fijación de horarios mínimos, aunque ello no se recoja explícitamente en el nivel de regulación de la Ley Orgánica del Estatuto de Centros Escolares, que no tenía por qué concretar el contenido del concepto.»

Así pues, el concepto de «enseñanzas mínimas», aún refiriéndose a la fijación de objetivos por bloques temáticos, comportaba también una intervención intensa, hasta el punto de fijar los horarios mínimos. Como hemos visto, ello no impedía dejar a las Comunidades Autónomas un amplio margen en el que determinaban las diversas unidades didácticas donde se llevarían a cabo esas enseñanzas, en qué momentos y a través de cuales diferentes actividades.

Precisamente, el artículo 23.2 de la LO 10/2002, al referirse a la determinación de dichas enseñanzas comunes establece que «al fijarse las enseñanzas comunes se determinarán las asignaturas que se impartirán en cada uno de los cursos». Es decir, esas enseñanzas comunes se perfilan no como áreas temáticas, sino como asignaturas de cada curso. Además se da a esa opción carácter de ley orgánica, blindando esa opción invasora por efecto de la mayoría cualificada que se requerirá para su modificación (art. 81.1 CE), lo cual vulnera la propia reserva de ley orgánica, que sólo puede regular aquellas materias a ella reservadas por la Constitución para no producir una petrificación del ordenamiento (desde la temprana STC 5/1981).

Así, en este nuevo sistema el Estado fijará las «enseñanzas comunes», que constituirán un valor cerrado, no unas «enseñanzas mínimas», como en el sistema anterior. Y lo peor es que esas enseñanzas comunes, no es

que tengan que formar parte de los currículums establecidos por las Administraciones educativas, como antes, sino que necesariamente estas deben ser incluidas «en sus propios términos», expresión esta última, que resulta inconstitucional por ella misma y es, además, prueba de la inconstitucionalidad del concepto de «enseñanzas comunes», y ello por limitar la competencia de las Comunidades Autónomas para fijar el contenido del currículum, atendiendo al hecho de que no podrán organizar ni desarrollar ese contenido curricular en ninguna de las etapas, adaptándolo en cada Administración educativa según su ámbito de gestión, y especialmente en Catalunya a las concretas necesidades educativas de la población. Es por ese motivo que los artículos 8. 2 y 3 y disposición final tercera, apartado 2 con carácter general, y los artículos 16.3, 23.2, 26.2 y 5, 35.6, y disposición adicional segunda de la Ley 10/2002, en cuanto aplican dicho criterio a cada una de las enseñanzas, adolecen de inconstitucionalidad, por no «establecer las bases de forma suficientemente amplia y flexible como para permitir que las Comunidades Autónomas con competencias normativas en la materia puedan adoptar sus propias alternativas políticas en función de las circunstancias específicas» (STC 131/1996, FJ 3, entre otras).

IV

LAS REMISIONES GENÉRICAS A LA POTESTAD REGLAMENTARIA DEL GOBIERNO CENTRAL PARA ESTABLECER NORMATIVA BÁSICA

Como se ha tenido ocasión de afirmar en el primer apartado de estas alegaciones, junto al concepto material de bases, el Tribunal constitucional se ha elaborado su concepto formal, cuya función, de acuerdo con la STC 118/1998, de 4 de junio (FJ16), que reproduce el contenido de lo afirmado en la STC 69/1988, de 19 de abril, es la de «velar porque el cierre del sistema no se mantenga en la ambigüedad permanente que supondría reconocer al Estado la facultad de oponer sorpresivamente a las Comunidades Autónomas como norma básica cualquier clase de precepto legal o reglamentario, al margen de cual sea su rango normativo y su estructura.»

En efecto, ese alto Tribunal tiene establecida una extensa doctrina sobre el concepto formal de bases, singularmente tratado en las SSTC 223/2000, 69/1988 y 80/1988, y reiterado las SSTC 213/1994 o 66/1998. De acuerdo con esta jurisprudencia, la definición de las bases debe llevarse a cabo, normalmente, por las Cortes Generales, sea de manera expresa, sea de forma que, en razón de la estructura de la norma, se pueda inferir directa o indirectamente pero sin especial dificultad, su vocación o pretensión básica (STC 66/1998, FJ.2). Así «no cabe desconocer la posibilidad de que algún o algunos extremos de la regulación contenida en un Real Decreto, por su propio carácter, deban seguir teniendo carácter básico, pero sólo en la medida en que puedan mantener la conexión con el que es el título competencial en el que, en definitiva, reposa la actuación del Estado» (STC 213/1994, FJ 10). De modo que el legislador estatal no puede atribuir carácter básico a futuras normas reglamentarias, como tampoco reservar el íntegro desarrollo

normativo de una materia al Estado cuando sobre ella las Comunidades Autónomas han asumido las competencias de desarrollo legislativo de las bases estatales (STC 197/1996 FFJJ. 24 a 26).

Así, el Tribunal Constitucional, ha reconocido la posibilidad de que la ley básica haga remisiones al reglamento, pero, lo ha entendido como un supuesto excepcional, solo justificado para materias concretas técnicas y coyunturales (entre otras STC76/1983, de 5 de agosto, FJ24), y siempre que la regulación reglamentaria del Gobierno tenga un carácter complementivo y no delimitativo y definidor de las competencias en cuestión (entre otras SSTC 25/1983; 32/1983, 77/1985; 147/1991; 87/1995; 131/1996, etc.). De acuerdo pues con la jurisprudencia constitucional, en ningún caso puede concebirse la colaboración ley-reglamento en materia básica como una carta en blanco al Gobierno o como una deslegalización absoluta de lo básico, razón por la cual el legislador estatal, que es a quien corresponde normalmente la fijación de las bases, debe haber acotado previamente el alcance general del que es básico, puesto que en caso contrario, el Gobierno asumiría no la labor complementaria que le es propia, sino la delimitadora o definidora de competencias que constitucionalmente corresponde al poder legislativo del Estado.

No obstante lo expuesto, la LO 10/2002, hace en opinión de esta parte, un uso excesivo de las remisiones directas al reglamento para que regule las más directas materias relacionadas con la enseñanza. Concretamente realiza treinta y tres remisiones al desarrollo reglamentario del Gobierno, de las que dieciocho no prevén intervención alguna de las Comunidades Autónomas (art. 4.1; 8.2; 10.2; 27.1; 29.3; 31.2; 37.4; 38.5; 49.1 y 5; 53.3; 54.4 y 5; 58.3; 74; 75.2; DA 2ª.3; D.A 4ª.1; DA 8ª y DF 8ª); once prevén la previa consulta autonómica (art. 7.4; 37.1; 43.3, 59.3; 61.2; 96.2; 97.3; 106.1; 107.3; DA 1ª y DT 2ª); dos que requieren informe previo (art. 26.5 y 35.4) y, una que se efectuará de acuerdo con las Comunidades Autónomas (DA onceava). A estas remisiones específicas se ha de sumar la remisión que con carácter genérico y de forma indeterminada se hace al Estado en la Disposición Final novena de la Ley recurrida, cuando afirma:

«Las normas de esta Ley podrán ser desarrolladas por las Comunidades Autónomas, a excepción de las relativas a aquellas materias cuya regulación se encomienda por la misma al Gobierno o que, por su propia naturaleza, corresponden al Estado conforme a lo establecido en la disposición adicional primera, número 2, de la Ley Orgánica 8/1985, de 3 de julio, reguladora del Derecho a la Educación».

Como puede observarse, la remisión al Estado del desarrollo de las normas de la LO 10/2002 sobre aquellas materias que, por su misma naturaleza le correspondan, no se ajusta, en principio, con la doctrina constitucional sobre la procedencia de la regulación por reglamento de las bases estatales. Por otra parte, no debe olvidarse que, asimismo, ya desde sus primeras sentencias el Tribunal Constitucional, concretamente en su STC 37/1981, de 16 de noviembre (FJ 1), consideró que no podía apelarse a la naturaleza de las cosas para interferir, alterar o modi-

ficar el régimen de competencias atribuido por la Constitución al Estado o las asumidas por las Comunidades Autónomas mediante sus estatutos.

Así, la Disposición final novena en tanto que supone una remisión en blanco a la norma reglamentaria del gobierno estatal para seguir regulando sin límite material con carácter básico no cumple los requisitos exigidos por la jurisprudencia constitucional, que ha proscrito específicamente el uso de dicha técnica en relación a materias en las que las Comunidades Autónomas tienen atribuidas competencias de desarrollo legislativo, en el FJ 24 de su STC 197/1996, cuando afirma:

«Tratándose de materia energética, las competencias asumibles y asumidas por parte de las Comunidades Autónomas, o incluso transferidas a otra parte de ellas, no se agotan en las de ejecución, sino que también pueden comprender y comprenden las de “desarrollo legislativo”. Por lo que ese intento de atribuir carácter básico a no importa qué disposiciones reglamentarias estatales dictadas en desarrollo de la Ley 34/1992, podría tener por resultado, de prosperar, el de impedir u obstaculizar el ejercicio por parte de las Comunidades Autónomas de la propia competencia de desarrollo normativo por ellas asumida. Pues admitir la constitucionalidad en cuanto a la atribución de carácter básico a las disposiciones reglamentarias habilitadas por la Ley 34/1992, significaría tanto como configurar la competencia autonómica de desarrollo legislativo como competencia puramente residual respecto de la competencia de normación estatal, sólo ejercitable hasta donde el Gobierno de la Nación tuviese a bien permitir en cada momento mediante su actividad reglamentaria. Procede, en consecuencia, declarar la inconstitucionalidad, por este motivo, de la disposición final tercera.»

Como se tendrá ocasión de argumentar más adelante en estas alegaciones, tanto la remisión genérica de la Disposición Final novena, como las específicas contenidas en artículos 10.2, 29, 31.2, 35.4, 43.3, 46.1 y Disposición Transitoria segunda, apartado 1, deben considerarse contrarias al orden constitucional de distribución de competencias al suponer la conversión de la competencia plena de la Generalidad en materia de educación en una competencia residual a merced de lo que el Gobierno central tenga a bien permitir a través de sus disposiciones reglamentarias.

a) las remisiones del artículo 10.2 y la disposición transitoria segunda, apartado 1.

El artículo 7.2 de la LO 10/2002 establece como principio general que «La educación preescolar tendrá carácter educativo-asistencial y dispondrá de una regulación específica.» El artículo 10, que no tiene carácter orgánico, regula como finalidad de este ciclo «la atención educativa y asistencial a la primera infancia». Junto a esa previsión establece, en sus distintos apartados, la debida calificación de los profesores, el carácter voluntario de estas enseñanzas, la oferta de plazas suficientes y, en el apartado 5 los objetivos de contenido básicos de este ciclo. En el artículo 10.2 la LO 10/2002 determina que:

«2. Corresponde a las Comunidades Autónomas, de acuerdo con la normativa básica que sobre los aspectos

educativos de esta etapa establezca el Gobierno, la organización de la atención dirigida a los niños de esta etapa educativa, y el establecimiento de las condiciones que habrán de reunir los centros e instituciones en que se preste. Establecerán, asimismo, los procedimientos de supervisión y control que estimen adecuados.»

Tal y como hemos expuesto, los aspectos educativos ya están enunciados en el apartado 5 del artículo 10. Además, la educación preescolar tiene un componente asistencial, que reconoce explícitamente la propia LO 10/2002, lo cual implica aquí la concurrencia del título competencial autonómico en materia de asistencia social previsto en el artículo 9.25 del Estatuto de Autonomía, de acuerdo con el entendimiento que ha realizado de él este alto Tribunal en sus SSTC 76/1986 y 171/1998.

En realidad, ya por Real Decreto de trasposos 2809/1980, de 3 de octubre, se transfirieron a la Generalidad, entre otras, diversas funciones y servicios en materia de educación preescolar, e inmediatamente la Generalidad asumió dicha competencia, y por Decreto catalán 65/1982, de 9 de marzo reguló «la atención asistencial y educativa a los niños hasta seis años no inscritos en centros de enseñanza», incluyendo los requisitos materiales, sanitarios y, muy especialmente educativos, a que debía responder dicha prestación (artículo 3 del Decreto 65/1985), así como se establecía la necesidad de titulaciones específicas para los profesionales de la educación preescolar (artículo 4). Desde entonces, el desarrollo de la educación preescolar en Catalunya ha seguido los principios de la LOGSE —marcada por la obligatoriedad del ciclo infantil de 3 a 6 años— y ha implantado una regulación autonómica que no se aviene en estos momentos con esa «nueva asunción» por parte del artículo 10.2 LO 10/2002 de potestades reglamentarias estatales en esta materia, de forma que se invade ahora, y pretende regular el Estado, lo que lleva veinte años traspasado, aún reconociendo su carácter asistencial. Además, hay que tener en cuenta el esfuerzo de adaptación y el gran cambio que han realizado estos centros en Catalunya, todo ello impulsado por la Administración autonómica, todo ello en el marco de la estabilidad competencial y de la confianza institucional que difícilmente podrá mantenerse si el Estado ninguna las competencias asumidas de forma institucional de acuerdo con el Estatuto y los correspondientes Reales Decretos de trasposos.

Por otra parte, existen flagrantes contradicciones en los propios preceptos de la LO 10/2002 en esta materia. Así, en el artículo 10.2 de la LO 10/2002 se establece que corresponde a las Comunidades Autónomas «la organización de la atención dirigida a los niños de esta etapa educativa, y el establecimiento de las condiciones que habrán de reunir los centros e instituciones en que se preste». Mientras que, en la Disposición transitoria segunda de la misma LO 10/2002 leemos que «los centros que a la entrada en vigor de la presente Ley atienden a niños menores de tres años, y que no estén autorizados como centros de Educación infantil, deberán adaptarse a los requisitos mínimos que el Gobierno, previa consulta de las Comunidades Autónomas, establezca para los centros de Educación Preescolar».

Esta parte entiende que esta disposición transitoria segunda es absolutamente inconstitucional por vulneración del artículo 15 y 9.25 del EAC, y que, además, implica una forma de sustraer a las Comunidades Autónomas una potestad que formalmente se les atribuye en el artículo 10.2 LO 10/2002. Si el Estado no tiene competencia para dictar tales requisitos, no la tiene tampoco para fijarlos durante un indeterminado plazo transitorio, y más cuando tales requisitos «transitorios» marcaran ineludiblemente los requisitos finales, hasta el punto que la seguridad jurídica y la prudencia de las Administraciones harán el resto, convirtiendo esos requisitos transitorios en definitivos, y asumiendo el Estado así, por vía indirecta de la transitoriedad «sine die» una nueva competencia, cuando ya las tiene todas tras pasadas en materia de educación, y ésta en materia asistencial, desde hace veinte años.

En realidad estamos ante una técnica que podría ser calificada como de «supletoriedad encubierta», donde el Estado parece querer regular durante una pretendida «transitoriedad». Estas pretensiones son totalmente contrarias a la jurisprudencia del alto Tribunal en relación a la cláusula supletoria del artículo 149.3 CE, esencialmente las SSTC 118/1996, 197/1996, y muy especialmente la 61/1997, donde se veto al Estado legislar en materias en las que no tenía título competencial habilitante, amparándose sólo en dicha supletoriedad.

b) La remisión del artículo 29.3 relativo a la promoción en la ESO

El artículo 29 de la LO 10/2002, regula la promoción de los alumnos de educación secundaria obligatoria al curso siguiente de resultados del proceso de evaluación.

El apartado primero del citado artículo, no presenta problemas de constitucionalidad pues se refiere a los principios generales que deben regir el ejercicio del derecho fundamental a la educación en relación al acceso a cursos o niveles superiores. Sin embargo, no puede decirse lo mismo en relación a los otros dos apartados del artículo.

En efecto, los apartados 2 y 3 del artículo 29 de la ley objeto del presente recurso establecen que «Los alumnos podrán realizar una prueba extraordinaria de las asignaturas que no hayan superado, en las fechas que determinen las Administraciones educativas. Una vez realizada esta prueba, cuando el número de asignaturas no aprobadas sea superior a dos, el alumno deberá permanecer otro año en el mismo curso» (apartado 2), y que «Cada curso podrá repetirse una sola vez. Si, tras la repetición, el alumno no cumpliera los requisitos para pasar al curso siguiente, el equipo de evaluación, asesorado por el de orientación, y previa consulta a los padres, podrá decidir su promoción al curso siguiente, en las condiciones que el Gobierno establezca en función de las necesidades educativas de los alumnos» (apartado 3).

La lectura de estos apartados permite concluir que solamente de forma mediata e indirecta pueden afectar al derecho a la educación, puesto que la promoción de un curso o de un nivel educativo a otro superior en los casos que contemplan los referenciados apartados puede realizarse a través del procedimiento que en ellos queda

diseñado o a través de otro diferente, igualmente objetivo, proporcional y no discriminatorio.

Por otra parte, el plazo de permanencia en un mismo curso, como se argumentará más adelante al examinar la inconstitucionalidad del artículo 17 de la ley 10/2002, no afecta al contenido esencial del derecho a la educación y por tanto desbordan la competencia estatal para dictar la normativa básica de desarrollo del artículo 27 CE.

En consecuencia, y puesto que tampoco sus previsiones son susceptibles de ser incluidas en la competencia estatal para la programación general de la enseñanza, ni en la fijación de las condiciones para la obtención del título de graduado en educación secundaria obligatoria, de las que se ocupa el artículo 31.2 de la misma ley, los apartados 2 y 3 del artículo 29 deben reputarse inconstitucionales por no estar amparados por título competencial estatal alguno.

Finalmente debe hacerse referencia a la remisión a la potestad reglamentaria del gobierno para establecer las condiciones en que pese a no cumplir los requisitos para pasar al curso siguiente, el equipo de evaluación, asesorado por el de orientación, y previa consulta a los padres, podrá decidir la promoción al curso siguiente.

En primer lugar, es sorprendente y también inconstitucional, que el legislador estatal, que regula quién decide la promoción, en qué momento y en base a qué criterios (posibilidades de recuperación y progreso), la posibilidad de pruebas extraordinarias de las asignaturas, con cuantas asignaturas no aprobadas se deberá repetir curso, cuantas veces se puede repetir, y que pasa si el alumno repetidor sigue sin cumplir los requisitos para pasar al curso siguiente, realice al mismo tiempo una remisión al gobierno central para desarrollar sus ya excesivamente detalladas previsiones, y que además se otorgue a este necesariamente pequeño desarrollo el carácter de norma básica, pues así queda sin contenido la competencia autonómica de desarrollo normativo del artículo 15 EAC.

En segundo lugar, debe así mismo considerarse inconstitucional la remisión efectuada por el artículo 29.3 de la LO 10/2002, en la medida que supone una remisión en blanco contraria, como se ha visto, al orden constitucional de competencias de acuerdo con la doctrina que ha sentado al respecto ese alto Tribunal.

c) La remisión de los apartados 1 y 5 del artículo 49 de la LO 10/2002

El primer apartado del artículo 49 de la LO 10/2002 habilita al Gobierno para establecer los «requisitos mínimos» de las escuelas oficiales de idiomas, y, el apartado 5 del mismo artículo faculta también al Gobierno para fijar los requisitos básicos para que los alumnos no escolarizados en estos centros puedan obtener los certificados correspondientes.

La inconstitucionalidad de estos dos apartados deriva de la falta de los requisitos establecidos por la doctrina constitucional para deferir al reglamento la facultad de introducir normativa básica.

Ha de notarse que la normativa básica del apartado primero del artículo 49 de la ley impugnada es la de desarrollo del apartado 6 del artículo 27 CE sobre la liber-

tad de creación de centros docentes, y la del apartado 5 la relativa al derecho a la educación reconocido en el apartado 1 del artículo 27CE.

d) La remisión del apartado 2 del artículo 61 de la LO 10/2002

El artículo 61.2 de la LO 10/2002 remite al gobierno la fijación «de las condiciones y requisitos básicos» para que las certificaciones de evaluación voluntaria (es de suponer que libradas por las diferentes administraciones educativas) puedan producir sus efectos en todo el territorio del Estado. Este precepto, a parte de ignorar que los actos validamente realizados por las Comunidades Autónomas en ejercicio de sus competencias tienen efectos en todo el territorio estatal, que de lo contrario quedaría dividido en compartimientos estancos, tal como reconoció la STC 37/1981, de 16 de noviembre (FJ1), apodera al Gobierno, sin restricciones, para dictar una regulación de carácter básico, que como se ha visto no se ajusta a la doctrina jurisprudencial sobre el carácter formal de las bases estatales.

e) Las remisiones de los artículos 26.5; 31.2; 35.4; 58.3; 107.3 y apartado 1 de la Disposición Adicional octava de la LO 10/2002.

En estos artículos nos encontramos, no sólo con remisiones en blanco de la norma básica a la potestad del Gobierno central sino ante verdaderas deslegalizaciones contrarias al principio de legalidad del artículo 9.3 CE.

El artículo 31.2 de la LO 10/2002, dispone que para la obtención del título de graduado en educación secundaria obligatoria se requerirá haber superado todas las asignaturas de la etapa pero, excepcionalmente, se podrá obtener el referido título sin necesidad de haberlas superado todas, en las condiciones que establezca el Gobierno. Es precisamente esta remisión a la potestad reglamentaria la que debe juzgarse inconstitucional.

En efecto, la habilitación al Gobierno para que determine las condiciones para obtener el título de graduado en educación secundaria obligatoria cuando no se hayan superado las asignaturas de la etapa debe situarse en terreno de las relaciones «ley ordinaria-reglamento», puesto que dicho precepto no tiene naturaleza orgánica, ni desde el punto de vista formal, pues la Disposición Final décima de la LO 10/2002 no le ha atribuido este carácter, ni desde el punto de vista material, dado que la regulación de las condiciones de que se trata no constituyen desarrollo directo e inmediato del artículo 27 CE sino regulación de las condiciones para la obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales (149.1.30 CE).

Estas relaciones, excepción hecha de los llamados reglamentos de organización no implicados en el supuesto que nos ocupa, se hallan esencialmente contenidas en el artículo 97 CE y las leyes. La doctrina, interpretando este artículo en el contexto de un Estado Social y Democrático de Derecho, como es el nuestro, en el que la soberanía reside en el pueblo del que emanan todos los poderes del Estado (art. 1.1 y 66.2 CE) ha llegado a la conclusión, amparada asimismo por la jurisprudencia constitucional (SSTC 209/1987, de 22 de diciembre; 78/1990, de 26 de abril; 4/1991, de 14 de

enero, entre otras), de que los reglamentos jurídicos no son los vehículos apropiados para introducir en el ordenamiento jurídico normas de nuevo cuño, es decir, normas que no supongan facilitar, procurar o hacer posible la aplicación de leyes, complementándolas, en caso de ser necesario, en aspectos puramente técnicos o de detalle y siempre que en las leyes de cuya aplicación se trate se contengan parámetros para su desarrollo o complemento reglamentario o, hayan acotado su alcance. En caso contrario, se estaría concediendo al Gobierno un «cheque en blanco» para que disponga a su criterio sobre contenidos de naturaleza innovadora, en contra de las previsiones constitucionales.

En consecuencia, aplicando esta doctrina y también lo afirmado anteriormente en este mismo apartado, en relación a las remisiones al reglamento en materia básica, puede concluirse que la potestad reglamentaria que se atribuye al Gobierno podrá ejercerse con una amplitud y una discrecionalidad que chocan frontalmente con lo proclamado en el artículo 97 CE y con la excepcionalidad de la norma reglamentaria, puesto que no se establece directriz alguna ni se introduce ningún tipo de limitación a las condiciones que el Gobierno podrá regular la expedición del título de graduado en educación secundaria obligatoria para aquellos que no hayan superado todas las asignaturas de la etapa correspondiente, lo cual, permite afirmar que el último inciso del apartado 2 del artículo 31 de la LO 10/2002 es inconstitucional. Lo mismo puede predicarse respecto a la remisión al Gobierno, aunque sea con el previo informe de las Comunidades Autónomas para que establezca, por reglamento, nuevas modalidades de bachillerato o modifique las establecidas en la propia LO 10/2002, que prevé el artículo 35.4 de la ley impugnada, o para que establezca nuevos itinerarios formativos (de la ESO) o modifique los previstos en la propia ley, recogida en el artículo 26.5 de la LO10/2002.

En efecto, también en este caso, no estamos aquí ante una colaboración ínter normativa para completar por razones técnicas aspectos no esenciales de la organización legal del bachillerato, ni ante una remisión a la determinación de conceptos jurídicos indeterminados (SSTC 14/1998 y 71/1982, sino ante una técnica contraria al artículo 97CE, al principio de jerarquía, de legalidad, y de seguridad jurídica, como suma de las anteriores y vulnera, en consecuencia el artículo 9.3 CE (SSTC 27/1981; 118/1996; 104/2000).

Las mismas razones obligan a considerar contrarios a la constitución los artículos 58.3, que contiene una habilitación al Gobierno para regular las condiciones de acceso a los periodos académicos y de prácticas docentes, una vez superadas las cuales podrá obtenerse el título de especialización didáctica, así como los efectos del correspondiente título y las condiciones para su obtención, expedición y homologación, pues también en este caso se omite establecer límites o directrices que condicionen las futuras normas reglamentarias que adopte el Gobierno, el inciso final del tercer apartado del artículo 107 de la ley impugnada, que defiende a la potestad reglamentaria del Gobierno central el establecimiento de las condiciones y los requisitos básicos a tenor de los cuales las actividades organizadas por las

administraciones educativas habrán de producir efectos en todo el territorio del Estado y la Disposición Adicional octava apartado 1, último inciso, que habilita al gobierno para desarrollar reglamentariamente las bases establecidas en la misma LO 10/2002 «en aquellos aspectos que sean necesarios para garantizar el marco común básico de la función pública docente», puesto que esta referencia que se efectúa para acotar el ámbito de la potestad reglamentaria es en gran medida tautológica o circular, al hacer supuesto de la cuestión, puesto que desarrollar las bases en los aspectos precisos para garantizar un marco común es tanto como volver al punto de partida, o no decir nada nuevo, con lo que también incurre en la causa de inconstitucionalidad que afecta al resto de los artículos considerados en la presente letra de este apartado de las alegaciones.

En otro orden de cosas, tampoco encuentra acomodo en la jurisprudencia que hemos reseñado en materia de bases consistente en «velar porque el cierre del sistema no se mantenga en la ambigüedad permanente que supondría reconocer al Estado facultad para oponer sorpresivamente a las Comunidades Autónomas, como norma básica, cualquier clase de precepto legal o reglamentario al margen de cuál sea su rango o estructura», Precisamente, la razón para establecer legalmente unas bases es el carácter estable y cierto que ello implica, y todo ello queda en el vacío si la misma norma contempla la posibilidad ilimitada de excepcionar o variar sin más la norma legal por la estatal reglamentaria, recayendo una vez más las Comunidades Autónomas en una clara inseguridad para el desarrollo de las bases legales que van a ser excepcionadas o aleatoriamente alteradas, e incluso para el desarrollo mismo, pues si debieran existir algunas excepciones o variaciones puntuales para casos extraordinarios correspondería a la Generalidad fijarlos en Catalunya, como Administración educativa competente, prestadora directa del servicio al ciudadano, ex art. 15 EAC.

V

LA FALTA DE COMPETENCIA ESTATAL PARA REGULAR UNILATERALMENTE Y ASUMIR COMPETENCIAS EJECUTIVAS RESPECTO A LA FORMACIÓN DE PROFESORES Y DIRECTORES DE CENTROS

En el presente apartado se alega la inconstitucionalidad de los artículos 58.3, 59.1 y 92.3 de la LO 10/2002, por entender que no están amparados por los títulos competenciales aducidos por la Disposición Final sexta de la misma ley. En efecto, como se intentará demostrar seguidamente una regulación como la propuesta por los artículos referenciados no puede encontrar cobertura, ni en el artículo 149.1.1 CE, muy alejado de la regulación sustantiva de estos preceptos, ni en el artículo 149.1.30 CE, de acuerdo con la jurisprudencia sobre masas en materia de educación expuesta el primer apartado de estas alegaciones, ni tampoco en el artículo 149.1.18 CE, sobre bases del régimen estatutario de los funcionarios públicos, en este caso docentes.

Concretamente, respecto al alcance general de las bases del régimen jurídico funcional, este alto Tribunal, en la STC 37/2002, FJ 8, recopilando su anterior doctrina estableció que:

«Por otra parte, en relación con el contenido de la expresión “régimen estatutario de los funcionarios públicos” empleada por los arts. 103.3 y 149.1.18 CE, el Tribunal Constitucional ha tenido ocasión de declarar, poniendo en conexión ambos preceptos constitucionales, “que sus contornos no pueden definirse en abstracto y a priori, debiendo entenderse comprendida en su ámbito, en principio, la normación relativa a la adquisición y pérdida de la condición de funcionario, a las condiciones de promoción de la carrera administrativa y a las situaciones que en ésta puedan darse, a los derechos y deberes y responsabilidad de los funcionarios y a su régimen disciplinario, así como a la creación e integración, en su caso, de cuerpos y escalas funcionariales y al modo de provisión de puestos de trabajo al servicio de las Administraciones públicas (SSTC 99/1987, FJ 3 y 56/1990, FJ19).»

En lo referente a la educación, la jurisprudencia constitucional ha reconocido una amplia competencia a las Comunidades Autónomas sobre los funcionarios docentes en su territorio, no solo amparándose en sus competencias sobre su propia función pública, para la Generalidad contempladas en el artículo 10.1.1 EAC, sino también, y muy especialmente, en las que les corresponden en materia de educación, en Catalunya previstas en el artículo 15 EAC. En este sentido, en la STC 75/1990, FJ 4, se entendió que:

«No es dudoso que la competencia de la Comunidad Autónoma para la regulación y administración de la enseñanza en toda su extensión, niveles y grados legítima la intervención de los órganos autonómicos en el proceso de selección del Profesorado de EGB para la cobertura de plazas vacantes en el territorio de la propia Comunidad, Cuáles sean los términos de tal intervención no es cosa que debamos determinar en abstracto (...). Dicha competencia para ordenar la función pública docente en el propio territorio se reconoce también en la Ley 30/1984, de 2 de agosto (disposición adicional 15, apartado 10) y no ha de ser obstáculo a su ejercicio, desde luego, la sola constatación del carácter nacional (o estatal) del Cuerpo de profesores de EGB, por razones análogas a las que expusimos en la STC 48/1985, antes citada (FJ 6).»

En el mismo sentido, la STC 86/1990, FJ 5, añadió: «Es del todo claro que la intervención de las Comunidades Autónomas en los procedimientos de selección de los funcionarios que hayan de cubrir plazas vacantes en los servicios transferidos (servicios cuya administración, por tanto, les corresponde) ha de deparar una cierta diversidad en las oportunidades efectivas para el acceso a un determinado empleo público en unas y otras partes del territorio, diversidad causada, en lo fundamental, por el mismo régimen de convocatorias “específicas” que, en los que afecta a la función pública docente, entronizó el Real Decreto 229/1981, de 5 de febrero.» Y en el mismo sentido se pronunciaron las SSTC 87/1990, 88/1990, y 89/1990. Además, debe tenerse en cuenta que dicha jurisprudencia se dictó en ocasión de la impugnación por parte del Estado de diversos procesos de provisión de plazas a través de escuelas universitarias de formación de profesores en varias Comunidades Autónomas, lo cual guarda una evidente relación con los presentes supuestos.

Por lo que se refiere a Cataluña, el Real Decreto núm. 2809/1980, de 3 de octubre, sobre traspasos de servicios del Estado a la Generalidad de Catalunya en materia de educación, traspasó, entre otros servicios, «El nombramiento, traslado, promoción y perfeccionamiento del personal adscrito a los Centros y servicios que se transfieren» (anexo B.4). Recientemente se ha producido también el traspaso de los profesores de religión mediante los Reales Decretos 615/2001, de 8 de junio, y 528/2002, de 14 de junio. Después de los primeros de éstos traspasos tuvo lugar un período transitorio durante el cual accedieron a la función pública docente de la Generalidad el personal docente interino al servicio de los centros que se integraron paulatinamente en la red de centros docentes públicos de la Generalidad. Este proceso, que estaba previsto en la disposición transitoria sexta de la LOGSE y en la disposición transitoria décima de la Ley 17/1985, de 23 de julio, de la función pública de Catalunya, se materializó a partir de las Leyes del Parlamento de Catalunya núms. 14/1983, de 14 de julio y 11/1991, de 10 de mayo.

En definitiva, en virtud de sus competencias sobre función pública y sobre educación, corresponde a la Generalidad el desarrollo legislativo y la ejecución del régimen jurídico básico de los cuerpos nacionales de los funcionarios docentes, en los términos expuestos. Así, podemos aportar como ejemplos de detalle de dicha regulación el Decreto 67/1996, de 20 de febrero, por el cual se regula la adscripción de maestros al primer ciclo de educación secundaria y se desarrollan los requisitos de especialización, o la Orden de 4 de noviembre de 1994, de reconocimiento de estados de promoción a funcionarios de carrera docentes no universitarios, entre muchas otras sobre las más variadas materias y situaciones. Obsérvese, además, que no estamos ante un ámbito de formación laboral, como el que se analizó en la STC 95/2002 sobre el Acuerdo Tripartito, sino en sede de función pública, donde las propias Administraciones prevén la formación funcional adecuada a sus diversas necesidades en razón a las necesidades específicas de los ciudadanos de las diversas partes del territorio.

Efectivamente, dichas potestades han sido totalmente olvidadas por los artículos 58.3 y 59.1 de la LO 10/2002. Así, en el artículo 58 relativo a la «Formación inicial», se regula la necesidad de estar en posesión del título profesional de Especialización Didáctica para poder impartir enseñanzas de Educación Secundaria (58.1), se establece su obtención tras la superación de un período académico y otro de prácticas docentes (58.2), y remite a la regulación reglamentaria estatal «de las condiciones de acceso a ambos períodos, así como los efectos del correspondiente título de Especialización didáctica, y las demás condiciones para su obtención, expedición, y homologación».

Esta parte reconoce en esta materia un ámbito que corresponde al legislador estatal en virtud de su competencia para «la regulación de las condiciones de obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales», pero la remisión del artículo 58.3 de la LO 10/2002 (además de resultar inconstitucional por las razones expuestas en el apartado IV de estas alegaciones) va más allá, y además, no prevé ninguna inter-

vencción autonómica en todo este proceso, que presumiblemente tendrá efectos en el proceso de selección del profesorado y para la cobertura de plazas vacantes en el territorio de la propia Comunidad, además de la necesidad de organizar el período de prácticas en la concreta comunidad educativa. Ello es totalmente contrario a la doctrina expuesta sobre la necesaria intervención autonómica en esta materia, intervención que es aquí totalmente inexistente.

Por otra parte, esta situación se reproduce y agrava respecto de la formación permanente, especialmente cuando, en el artículo 59.1 de la LO 10/2002, el Ministerio asume directamente facultades ejecutivas de forma que «el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte podrá desarrollar programas de formación permanente del profesorado de los centros sostenidos con fondos públicos, en todos los niveles y modalidades de enseñanza». El Estado no tiene título competencial habilitante para dictar esta norma básica ni para asumir la ejecución de cursos para profesores en Catalunya, que tiene traspasada la competencia en materia de educación. No hay ningún título en la Constitución que le ampare, ni jurisprudencia que le secunde, sino que es una disposición contraria al art. 15 y 10.1.1 EAC, y a la STC 6/1982, por todas, donde determino que «el Estado no se ha reservado en educación competencias ejecutivas».

En este mismo sentido, el artículo 92.3 de la LO 10/2002 prevé expresamente que «el Ministerio de Educación, Cultura y Deporte podrá colaborar con las Administraciones educativas mediante la oferta periódica de planes de formación que promuevan la calidad de la función directiva». Así, si bien es cierto que la STC 5/1981, en su FJ 4 se refería a la posibilidad de que la Ley estatal regulara «el contenido de su autoridad y los puntos básicos del procedimiento para su selección y nombramiento, así como también cuáles son sus competencias», lo cual constituía una homologación de una figura central del sistema educativo, no puede considerarse equiparable dicha regulación normativa básica con que el Ministerio monte una organización de cursos por todo el territorio, con su ejecución directa y con carácter básico.

Además, ese artículo 92.3 de la LO 10/2002 es doblemente inconstitucional por incurrir en duplicidad de servicios, y ello queda evidenciado en el propio artículo 92, en el apartado 2, donde se impone, con carácter orgánico, a las Administraciones educativas la carga de «organizar cursos de formación de directivos que actualicen sus conocimientos técnicos y profesionales, a los que periódicamente deberá acudir el Director y el resto del equipo directivo». Es decir, por norma básica y orgánica se impone a las Administraciones educativas unos requisitos periódicos de formación, pero, además, se da la posibilidad al propio órgano ejecutivo estatal de realizar, a su albedrío, las mismas funciones de forma potestativa aunque, eso sí, no se califica el artículo como orgánico.

VI

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LA REGULACIÓN ORGANIZATIVA DE LA EVALUACIÓN

El Título VI de la LO 10/2002, se refiere a «la evaluación del sistema educativo» y comprende los artículos

95 a 100. En estos preceptos se regula la evaluación general del sistema educativo a través del Instituto Nacional de Calidad y Evaluación, las evaluaciones generales de diagnóstico, el Sistema Estatal de Indicadores de la Educación, el Plan de Evaluación General del Sistema, y como llevar a cabo la publicación de los resultados de las estas evaluaciones por parte del Ministerio de Educación, Cultura y Deporte. Así pues, la norma estatal ya establece como básico todo un importante sistema de evaluación donde participa muy activamente el Ministerio y también habrá participación autonómica a través del Instituto Nacional de Calidad y Evaluación.

Más allá de la regulación anteriormente descrita, el artículo 101 regula «otros planes de evaluación». Se trata aquí de los planes que elaboran y llevan a cabo las propias Administraciones educativas sobre los servicios que prestan, más allá de las evaluaciones generales que fija el Estado, y que están pormenorizadas en los artículos precedentes. Así pues, esa regulación sobre esos planes de evaluación autonómicos sólo puede ser principal y de concepto, y no puede incluir como básicas disposiciones que puedan afectar a como ejecutar dichos planes o el propio procedimiento concreto para llevarlos a cabo. Esa es precisamente la inconstitucionalidad en la que incurren los apartados 2 y 3 del artículo 101 de la LO 10/2002 al establecer la necesaria colaboración de los órganos de gobierno y los órganos de participación en el control y gestión, y los distintos sectores de la comunidad educativa en la evaluación externa de los centros y determinar como debe llevarse a cabo la publicidad de dichas evaluaciones y a qué órganos debe dirigirse, los objetos concretos de esas evaluaciones y los efectos y medidas a tomar como consecuencia de las mismas, resultando todo ello vulnerador de la competencia plena en materia de enseñanza que tiene la Generalidad, junto con su capacidad de autoorganización en los servicios que presta y asume como Administración educativa.

VII

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LA REGULACIÓN SOBRE LA INSPECCIÓN EDUCATIVA

Los artículos 102.2, en el inciso «...y de conformidad con las normas básicas que regulan esta materia», 105.1, 106 y 107.2 de la LO 10/2002, son parte del Título VII de la Ley impugnada que está íntegramente dedicado a la regulación «De la inspección educativa».

En materia de inspección educativa ni la Constitución ni los estatutos de autonomía han previsto que el Estado pueda dictar normas básicas, las mismas, como ha declarado la STC 48/1985, de 28 de marzo (FJ5), se encuentran únicamente dirigidas a la regulación del derecho fundamental a la educación y a la libertad de enseñanza en sus diferentes aspectos, a que hace referencia el artículo 27 CE. En este sentido, deben reputarse inconstitucionales los artículos 102.2, en el inciso «...y de conformidad con las normas básicas que regulan esta materia» de la LO 10/2002, puesto que no es posible salvar su inconstitucionalidad interpretando que las bases aludidas se refieren a las que el Estado esta autorizado a dictar sobre el régimen estatutario de

los funcionarios públicos, ex artículo 149.1.18 CE, al estar referido el precepto a la inspección educativa y no en general a la inspección, y el artículo 105.1 de la misma ley, que detalla las funciones de la inspección educativa, dado que el Estado solamente puede establecer con carácter básico las atribuciones de la inspección detalladas en el segundo apartado de dicho artículo.

Por las mismas razones, también ha de declararse inconstitucional el artículo 106 relativo a la organización de la función inspectora educativa de las Comunidades Autónomas.

En ese sentido debe tenerse en cuenta que el Capítulo y del Título VII de la LO 10/2002 regula de una forma exhaustiva y con inclusión de importantes ámbitos de actuación la «Alta Inspección» (arts. 103 y 104), con la previsión incluso de funcionarios directamente dependientes de la Administración General del Estado que podrán recabar directamente información de todas las autoridades estatales y autonómicas (art. 104.2). Más allá de esta regulación, y tal y como se estableció en las SSTC 75/1990 y concordantes, y 6/1982 sobre la Alta Inspección, corresponde a la Generalidad en Catalunya organizar la estructura interna de sus propios servicios de inspección, quedando ello totalmente alejado del desarrollo básico del derecho fundamental a la educación, y entrando en las potestades de enseñanza autonómicas del artículo 15 y 25.3 EAC, artículo, este último, donde se establece que «La Generalidad de Catalunya integrará en su organización los servicios correspondientes para llevar a cabo las competencias que le atribuye el presente Estatuto».

En este contexto, la regulación de la inspección educativa autonómica, además de estar conectada directamente, por su propia naturaleza, con las competencias autonómicas en materia de educación, también queda asumida por la Generalidad en cuanto desarrollo del régimen estatutario de sus funcionarios (art. 10.1.1 EAC), y STC 75/1990, citada, y por el de autoorganización 25.3 en conexión con el artículo 9.1 y 15 EAC.

A la vista del anterior, no existe título competencial donde pueda ampararse el Estado para dictar un artículo como el 106, donde se establece que «el Gobierno, previa consulta de las Comunidades Autónomas, establecerá las especialidades básicas de inspección educativa, teniendo en cuenta, en todo caso, los diferentes niveles educativos y especialidades docentes.» (106 apartado 1). A las Administraciones educativas les queda desarrollar esas las especialidades (apartado 2), teniendo en cuenta que se tratará de desarrollar normas reglamentarias organizativas estatales y, además, el artículo 106.3 pretende que esas especialidades impuestas reglamentariamente por el Estado, vinculen el acceso al Cuerpo de Inspectores de Educación e incluso a las provisiones de puestos de trabajo en cada Administración educativa.

Esta regulación es inconstitucional porque el Estado no tiene competencia específica en materia de inspección educativa, que es algo distinto a la Alta inspección. La regulación sobre inspección educativa debe seguir las reglas generales de reparto competencial en materia de educación. Es decir, las que derivan del art. 149.1.30

CE y 15 EAC, según las cuales solo puede regular el Estado las «normas básicas para el desarrollo del artículo 27 CE, a fin de garantizar el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos en esta materia», regulada exhaustivamente la alta inspección, no hay título habilitante que justifique dicha intervención básica tan agresiva y, además, por vía reglamentaria.

Tampoco desde el artículo 149.1.18 CE de «bases sobre el régimen jurídico de las Administraciones públicas y del régimen estatutario de sus funcionarios» podría resultar justificado dicho artículo 106. Muy especialmente teniendo en cuenta la doctrina jurisprudencial sentada en la SSTC 22/1999, FJ 2, 50/1999, FJ 3, y 206/2001, FJ 4, donde se entendió que, «en virtud de esa competencia básica el Estado puede establecer los elementos esenciales que garanticen un régimen jurídico unitario aplicable a todas las Administraciones públicas. Con todo, es cierto que, como queda dicho, la intensidad y extensión que pueden tener las bases no es la misma en todos los ámbitos que integran ese régimen jurídico. Así, el alcance de lo básico será menor en aquellas cuestiones que se refieren primordialmente a la organización y al funcionamiento interno de los órganos de las Administraciones públicas, que en aquellas otras que inciden más directamente en su actividad externa». «No debe olvidarse que, según establece el art. 149.1.18 CE, el objetivo fundamental, aunque no único, de las bases en esta materia es el de garantizar “a los administrados un tratamiento común ante ellas” y no cabe duda de que cuanto menor sea la posibilidad de incidencia externa de las cuestiones reguladas por los preceptos impugnados, más remota resultará la necesidad de asegurar ese tratamiento común y, por el contrario, mayor relieve y amplitud adquirirá la capacidad de las Comunidades Autónomas de organizar su propia Administración según sus preferencias.» (STC 50/1999, FJ 3).

En el supuesto que nos ocupa, se trata de cómo se organiza la propia Administración educativa para inspeccionar sus propios servicios, cuando ya está regulado con carácter general exhaustivo y estatal un sistema completo de alta inspección estatal. La repercusión al alumno no es directa, sino indirecta por cuanto comportará la corrección de las posibles disfunciones. Se trata de que las Administraciones educativas puedan regular sus propios controles internos educativos, y para ello les amparan sus competencias educativas, en Catalunya el artículo 15 EAC, 25.3 y 10.1 EAC.

Por otra parte, el artículo 107 de la ley objeto de recurso se refiere a la formación de los inspectores de educación, dispone, en su segundo apartado que la formación de los citados inspectores se llevará a cabo por las diferentes administraciones educativas, en colaboración, preferentemente, con las universidades e instituciones superiores de formación del profesorado. Tal previsión, excede las competencias estatales pues corresponde a las Comunidades Autónomas la decisión de cómo organizan y invierten sus recursos formativos, por tanto, debe ser considerado inconstitucional por limitar indebidamente la autonomía de las Comunidades Autónomas en la organización de la formación del colectivo de inspectores de educación.

VIII

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LOS ARTÍCULOS 40, 41, 42.1.2 Y 3, 43, 44, 45, 46, 47 Y 48 DE LA LO 10/2002

El Capítulo VII del Título y de la LO 10/2002 esta dedicado a la «Atención a los alumnos con necesidades educativas específicas», y contiene los artículos 40 a 48, a los que la Disposición Final décima de la LO 10/2002, no atribuye acertadamente carácter de orgánicos, excepción hecha del artículo 42, por tener un contenido marcadamente instrumental y adjetivo respecto al desarrollo del derecho fundamental a la educación, en la medida en que su finalidad es que las Administraciones educativas competentes desarrollen las acciones necesarias y aporten los recursos y apoyos precisos para dar una respuesta educativa adecuada a las circunstancias y necesidades que concurren en dichos alumnos. Así, se trata de preceptos no orgánicos cuyo carácter de legislación básica ex artículo 149.1 CE, y de acuerdo con la jurisprudencia constitucional relativa al concepto material de bases, obligaría a una regulación limitada en principio a establecer los criterios fundamentales que aseguren la unidad normativa indispensable del sector o actividad objeto de regulación, con lo cual, salvo excepciones justificadas no podrá descender a aspectos de minuciosidad o de detalle, pues dejarían sin contenido las competencias autonómicas de desarrollo legislativo.

La lectura superficial de los artículos cuya constitucionalidad se cuestiona el presente apartado de estas alegaciones, e incluso tan solo la de la rúbrica de los mismos, y al margen de otras posibles causas de inconstitucionalidad que como se verá afecta alguno de ellos, permite afirmar que los mismos por su excesivo grado de detalle y minuciosidad deben considerarse inconstitucionales, especialmente si se tiene en cuenta el carácter instrumental y adjetivo respecto al desarrollo del derecho a la educación, que no solo excluye su condición de orgánicos sino que también excluye la posible excepción al carácter «nuclear» y por tanto general de la legislación básica, al no resultar imprescindible descender al nivel de detalle propuesto para el ejercicio efectivo de la competencia estatal en la materia (STC 133/1997, de 16 de julio, FJ4.b). Valga como ejemplo que ilustra el grado de excesivo detalle de la regulación impugnada la establecida bajo la rúbrica «Valoración de necesidades» por el artículo 45 de la LO 10/2002. En efecto, el grado de detalle de este precepto, resulta incompatible con el concepto de bases e invade, en consecuencia las competencias de las Comunidades Autónomas que no podrán desarrollar una normativa propia en la materia pues, se llega incluso a concretar el lugar de escolarización (grupos ordinarios, aulas especializadas en centros ordinarios, centros de educación especial o escolarización combinada), la composición de los equipos que identificarán y valorarán las necesidades, su forma de actuación (elaboración de planes, periodos en que debe valorarse el logro de objetivos –fin de curso, durante el curso, etc.-).

Por otra parte, los artículos que ahora nos ocupan, no encuentran encaje en la competencia estatal para determinar las condiciones para la obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales, dado que no se refieren, en ningún caso ni a títulos ni

a condiciones. Tampoco son encuadrables dentro de la competencia del artículo 149.1.1 CE, pues, al tratarse del derecho a la educación, y como ha quedado expuesto en el primer apartado de estas alegaciones, la competencia del apartado 1 del artículo 149.1 CE queda de alguna forma absorbida por la del apartado 30 del mismo artículo (STC 137/1986, de 6 de noviembre, FJ 3). En consecuencia, queda reafirmada la inconstitucionalidad de los mencionados artículos por haber sido dictados excediendo las competencias legislativas básicas del poder central.

a) La vulneración de las competencias exclusivas de la Generalidad en materia de «Asistencia social» (9.25 EAC) por los artículos 44.2 y 47.2 de la LO 10/2002

En materia de asistencia social, el artículo 149.1 CE no reserva al Estado competencia específica alguna, por su parte, el artículo 9.25 del EAC reconoce a la Generalidad de Cataluña competencia exclusiva en esta materia.

El Tribunal Constitucional, respecto a la noción de asistencia social ha considerado que la misma «...no está precisada en el Texto constitucional, por lo que ha de entenderse remitida a conceptos elaborados en el plano de la legislación general, que no han dejado de ser tenidos en cuenta por el constituyente. De la legislación vigente se deduce la existencia de una asistencia social externa al Sistema de Seguridad Social y no integrada en él, a la que ha de entenderse hecha la remisión contenida en el art. 148.1.20 CE, y, por tanto, competencia posible de las Comunidades Autónomas... Esta asistencia social aparece como un mecanismo protector de situaciones de necesidad específicas, sentidas por grupos de población a los que no alcanza aquel sistema y que opera mediante técnicas distintas de las propias de la Seguridad Social. En el momento actual –con independencia de que la evolución del sistema de Seguridad Social pueda ir en la misma dirección– es característica de la asistencia social su sostenimiento al margen de toda obligación contributiva o previa colaboración económica de los destinatarios o beneficiarios» (SSTC 76/1986, de 9 de junio, FJ 7; 239/2002, de 11 de diciembre, FJ 5).

De acuerdo con esta distribución competencial, tanto lo dispuesto por el artículo 44.2 «El sistema educativo dispondrá de los recursos necesarios para que los alumnos con necesidades educativas especiales, temporales o permanentes, puedan alcanzar los objetivos establecidos con carácter general para todos los alumnos», como por el artículo 47.2 «Las administraciones educativas, para facilitar la escolarización y una mejor incorporación de estos alumnos al centro escolar, podrán establecer acuerdos de colaboración con otras Administraciones o entidades públicas o privadas», al estar referido a técnicas relativas a los recursos suficientes para atender a los alumnos con necesidades educativas especiales, protegiendo por tanto situaciones de necesidades específicas con técnicas diferentes a las propias de la Seguridad social, se insiere en la materia «Asistencia social» que es competencia de la Generalidad de acuerdo con la distribución constitucional de competencias. En consecuencia, deben ser declarados inconstitucionales por invadir las competencias exclusivas de la Generalidad en materia de «Asistencia social».

b) Consideración especial del artículo 42 de la LO 10/2002

El artículo 42 de la LO 10/2002 se ocupa de la incorporación de los alumnos extranjeros al sistema educativo, y, de acuerdo con la Disposición Final décima de la misma ley tiene carácter orgánico. Su apartado primero dispone expresamente que:

«Las Administraciones educativas favorecerán la incorporación al sistema educativo de los alumnos procedentes de países extranjeros, especialmente en edad de escolarización obligatoria. Para los alumnos que desconozcan la lengua y cultura españolas, o que presenten graves carencias en conocimientos básicos, las Administraciones educativas desarrollarán programas específicos de aprendizaje con la finalidad de facilitar su integración en el nivel correspondiente».

Como puede observarse, el transcrito apartado, en lo relativo al aprendizaje de la lengua y la cultura, limita el contenido de los programas específicos a que se refiere únicamente al aprendizaje de la lengua y la cultura españolas, olvidando que el catalán es la lengua propia de Catalunya y una de las lenguas oficiales en su territorio, y que según la ley del Parlamento de Cataluña 1/1998, de 7 de enero, de política lingüística, el catalán es la lengua propia de la enseñanza y debe utilizarse normalmente como lengua vehicular y de aprendizaje en la educación no universitaria. Pues bien, este olvido, al que no cabe objetar que la expresión «lengua y cultura española» comprende la catalana, al emplearse el singular y no el plural que permitiría incluir en ella las distintas lenguas y culturas del Estado, no solo desconoce la ley antes citada sino que implica ignorar la pluralidad cultural y lingüística del Estado, y contraviene los artículos 3 CE y 3 EAC. Sobre este particular el Tribunal Constitucional ha señalado que la cooficialidad y el bilingüismo existente en algunas Comunidades Autónomas supone un mandato para todos los poderes públicos, estatales y autonómicos, de fomentar el conocimiento y asegurar la protección de ambas lenguas oficiales en todo el territorio de la comunidad (STC 337/1994, de 23 de diciembre, FJ 6).

Por otra parte debe ponerse de manifiesto el contrasentido que supone que cuando se trata de enseñanza a personas adultas, el artículo 52.3 de la LO 10/2002, prevea que «Las Administraciones educativas promoverán programas específicos de lengua castellana y las otras lenguas cooficiales, en su caso, y de elementos básicos de la cultura para facilitar la integración de las personas inmigrantes», mientras que cuando no se trata de personas adultas sino de menores inmigrantes que llegan en edad de escolarización, el artículo 42.1 solamente se refiera a programas específicos para aprender la lengua y la cultura españolas, vulnerando los preceptos constitucional y estatutario precitados y siendo causa de inconstitucionalidad.

En definitiva, el precepto impugnado establece un plus de enseñanza a favor de la lengua castellana para los alumnos extranjeros que no la conozcan suficientemente. Nada puede objetarse a la bondad del precepto cuando se aplique a partes del territorio estatal que tenga la lengua castellana como única oficial pero, esta descri-

minación positiva no es aceptable cuando los alumnos residen en una Comunidad Autónoma con lengua y cultura propias, especialmente si esa lengua propia es también la lengua vehicular de la enseñanza, como sucede en Cataluña. La integración de estos alumnos en esta comunidad requiere también el conocimiento de la lengua y la cultura del lugar en que residen.

Por lo que se refiere al apartado 2 de este mismo artículo, relativo a la forma en que podrán impartirse los programas específicos de aprendizaje para alumnos procedentes de países extranjeros, tampoco supera un juicio positivo de constitucionalidad, al contener, como se ha argumentado en relación al conjunto de artículos de este capítulo en que está integrado por contener una regulación de excesivo detalle que le hace incurrir en exceso de competencia, y además por tener formal e indebidamente carácter orgánico y regular aspectos instrumentales y adjetivos que escapan al ámbito material de la reserva del artículo 81.1 CE.

En idéntica inconstitucionalidad incurre el apartado 5 del artículo 42, relativo al asesoramiento a los padres de los alumnos extranjeros sobre los derechos, deberes y oportunidades que comporta la incorporación al sistema educativo español, que además también debe declararse inconstitucional al no guardar la regulación propuesta una relación estrecha y directa con el desarrollo del derecho a la educación, ni responder tampoco a la regulación de las condiciones básicas para el ejercicio del citado derecho, con lo que también excede de las competencias estatales en la materia.

IX

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LOS ARTÍCULOS 16.3, 4 Y 5, 23.3 Y 4, 24 Y 35.8.9 DE LA LO 10/2002

Los artículos agrupados en el presente apartado de estas alegaciones se refieren a la organización de los niveles de educación primaria (art. 16), secundaria obligatoria (art. 23) y bachillerato y a los métodos pedagógicos utilizados (16.3, 24 y 35.8).

El artículo 16, tiene naturaleza orgánica y se ocupa de los ciclos y áreas en que se organiza el nivel de la educación primaria. El tercer apartado del artículo, a fin de garantizar un aprendizaje adecuado en los distintos ámbitos del conocimiento, en la determinación de las enseñanzas comunes se establecerán las áreas que se impartirán en cada uno de los ciclos. En el apartado III de estas alegaciones ya se ha hecho referencia a la inconstitucionalidad del término «enseñanzas comunes», pero además, y prueba de que el cambio de expresión no es meramente terminológico, el precepto también resulta inconstitucional por prever que la fijación de las enseñanzas comunes también debe incluir la determinación de las áreas por ciclos, y por dejar a entender que la determinación de los ciclos y áreas corresponderá al Estado pues a él compete fijar las enseñanzas comunes, no dejando margen alguno de actuación a las Comunidades Autónomas en la organización de la enseñanza, en contra de la doctrina del Tribunal Constitucional, que ha resaltado que el Estado debe establecer las bases de forma suficientemente amplia y flexible como para permitir que las Comunidades Autónomas

con competencias legislativas en la materia puedan adoptar sus propias alternativas políticas en función de sus circunstancias específicas (STC 131/1996, de 11 de julio, FJ3, entre otras). Así mismo, también debe considerarse inconstitucional el último inciso de este apartado que obliga a incluir en los currículos actividades que estimulen el interés y el hábito de la lectura, puesto que una cosa es que sea conveniente estimular determinados hábitos y otra muy diferente que desde el punto de vista constitucional esta clase de estímulos deba considerarse que forman parte de la legislación básica en materia de educación, y mucho menos que constituyen desarrollo directo de dicho derecho. Por contener idéntica regulación también son inconstitucionales los artículos 24.2 de la LO 10/2002, relativo a la educación secundaria obligatoria y el artículo 35.9 de la misma ley referido al bachillerato.

El cuarto apartado del artículo 16 de la LO 10/2002 dispone que:

«Se prestará especial atención en el nivel de Educación Primaria a la atención individualizada de los alumnos, la realización de diagnósticos precoces y al establecimiento de mecanismos de refuerzo para evitar el fracaso escolar en edades tempranas».

El precepto transcrito tampoco resulta constitucional en la medida que no puede considerarse que formen parte del núcleo duro o materia esencial del derecho a la educación los refuerzos que algunos alumnos puedan necesitar para evitar el fracaso escolar, pues el citado derecho continuaría siendo reconocido como tal aunque la LO 10/2002 impugnada no hiciera referencia a esta clase de ayudas o refuerzos.

Finalmente, el quinto apartado del artículo 16 de la ley objeto de este recurso se refiere a como deben orientarse los métodos educativos, estableciendo que «se orientarán a la integración de las distintas experiencias y aprendizajes de los alumnos y se adaptarán a sus características personales». En primer lugar, debe notarse que la metodología, como componente del currículo, no puede ser considerada como un elemento básico del mismo a tenor de lo dispuesto por la propia LO 10/2002, que no la cita en el apartado segundo del artículo 8, que precisamente detalla cuales son estos elementos básicos. Por otra parte, lo cierto es que en el ámbito de las competencias plenas que el artículo 15 del EAC ha atribuido a la Generalidad de Cataluña para regular y administrar la enseñanza en toda su extensión, grados y niveles, deben tener cabida los métodos educativos, no solo porque es congruente con la dimensión que debe darse a esta competencia autonómica, sino también porque en este caso ninguno de los condicionantes que el propio artículo menciona como moduladores de la competencia autonómica puede entrar en juego en este caso, en la medida que ni la regulación de las condiciones básicas del derecho a la educación, ni las condiciones para la obtención, expedición y homologación de títulos académicos y profesionales (art. 149.1.30 CE) guardan relación directa e inmediata con el método de impartir las enseñanzas. En consecuencia, el artículo 16.5 de la LO 10/2002 es inconstitucional, y por idénticos motivos también deben declararse inconstitucionales los artículos 24.1 y 35.8 de la

misma ley, relativos respectivamente a los métodos educativos en la enseñanza secundaria obligatoria y a los del bachillerato.

Finalmente, los apartados 3 y 4 del artículo 23 relativo a la organización de las enseñanzas de la educación secundaria obligatoria, que no tienen naturaleza orgánica de acuerdo con la Disposición Final décima de la LO 10/2002, prevén que además de las asignaturas relacionadas en el apartado primero, el currículum incluya asignaturas optativas, entre las que obligatoriamente una segunda lengua extranjera, y que para los cursos tercero y cuarto también se puedan ofrecer como optativas cualesquiera de las asignaturas específicas de los itinerarios a que se refiere el artículo 26 de la misma ley. Esta regulación debe juzgarse inconstitucional por exceder las competencias del Estado en materia educativa, destinadas a garantizar una formación mínima común en cualquier parte del territorio, pues por definición, las asignaturas optativas no pueden formar parte de la formación común de los alumnos que cursen la educación secundaria obligatoria.

X

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LOS ARTÍCULOS 17.3 Y 4, 26.3, 58.6, 66.1, 2, 3 Y 4, 76.2 Y 3, C) Y 85.3 DE LA LO 10/2002, POR EXCEDER EL ÁMBITO DE LA COMPETENCIA ESTATAL EX 149.1.30 CE, POR SU EXCESIVO DETALLISMO O POR SU CARÁCTER INSTRUMENTAL O ADJETIVO RESPECTO AL DESARROLLO DEL DERECHO A LA EDUCACIÓN

a) *Por su excesivo detallismo 58.6, 76.2 y 3, c) y 85.3*

En esta letra se impugnan los artículos 58.6, 76.2. 3 c) y 85.3 de la LO 10/2002 por extralimitar, por su excesivo detallismo el ámbito de las competencias estatales en materia de educación.

El artículo 58 de la LO 10/2002, de ocupa de la formación inicial del profesorado, de sus siete apartados, tan sólo plantean problemas de constitucionalidad los apartados 3, que como se ha visto en el apartado IV de estas alegaciones supone una delegación en blanco al Gobierno contrario a los artículos 97 CE y 9.3 CE, y el segundo inciso del apartado tercero, que resulta inconstitucional por su excesivo detallismo al prever que «Al efectuar la matrícula podrán solicitar la convalidación de aquellos créditos cursados con anterioridad». Así, el legislador estatal no solo establece que para impartir las enseñanzas de la educación secundaria, de la formación profesional de grado superior y las enseñanzas de régimen especial, se requerirá, además de las titulaciones académicas correspondientes, estar en posesión del título de especialización didáctica (art. 58.1) sino que regula exhaustivamente la obtención de este título y sus efectos, llegando, en el caso del segundo inciso de su sexto apartado a precisar el momento en el cual los estudiantes universitarios podrán solicitar la convalidación de aquellos créditos cursados previamente, con vistas a obtener la habilitación para poder participar en los ejercicios de acceso a la función pública docente o para ejercer como profesor de prácticas en centros privados. El excesivo detallismo de esta previsión resulta inconstitucional por exceder el ámbito de las competencias estatales en materia de educación.

El artículo 76 de la LO 10/2002 se refiere a los módulos de los conciertos y presenta naturaleza orgánica de acuerdo con la Disposición final décima de la misma ley. El apartado segundo de este precepto dispone que «A efectos de distribución de la cuantía global a que hace referencia el apartado anterior, el importe del módulo económico por unidad escolar se fijará anualmente en los Presupuestos Generales del Estado y, en su caso, en los de las Comunidades Autónomas, no pudiendo en éstos ser inferior al que se establezca en los primeros “en ninguna de las cantidades” en que se diferencia el citado módulo de acuerdo con lo que se establece en el apartado siguiente». Además, se concretan las partidas que integran los módulos de que se trata, entre los que deben destacarse las correspondientes a salarios del personal docente, así como las asignadas a otros gastos, que comprenderán las del personal de administración y servicios, las ordinarias de mantenimiento y conservación y las de reposición de inversiones reales, entre otras.

Para enjuiciar la constitucionalidad de este precepto, es conveniente hacer referencia a lo previsto el artículo 49.2 de la LODE, derogado por el que ahora nos ocupa. El mencionado artículo de la LODE señalaba que «A efectos de distribución de la cuantía global a que hace referencia el apartado anterior, el importe del módulo económico por unidad escolar se fijará anualmente en los Presupuestos Generales del Estado y, en su caso, en los de las Comunidades Autónomas, no pudiendo, en estos, “ser inferior” al que se establezca en los primeros», la comparación entre los dos preceptos pone de manifiesto que si bien en el sistema de la LODE el valor de conjunto de los módulos económicos por unidad escolar no podía ser inferior en las Comunidades Autónomas que en el Estado, si que podían diferenciarse en las diversas partidas que los integran, y que son substancialmente idénticas a las que los componen de acuerdo con la LO 10/2002. En cambio, en el nuevo sistema instaurado por el artículo 76.2 de la ley recurrida, la igualdad no debe darse solo en los módulos considerados globalmente sino también en cada una de las partidas que los componen. Así, mediante este procedimiento queda restringida de una manera más que considerable la capacidad de las Comunidades Autónomas para ponderar las diferentes partidas que deben formar parte de los módulos, respecto de los cuales el precepto recurrido predica la más rigurosa y monolítica uniformidad, con las consiguientes repercusiones tanto en relación a los salarios del personal docente, como en relación con los del personal de administración, entre otros capítulos de interés que detalla el apartado 3 del mismo artículo 76. En consecuencia, al parecer de esta representación, el segundo apartado del artículo 76 de la LO 10/2002, en cuanto comprime más allá de lo imprescindible para conseguir en todo el territorio del Estado un común denominador normativo, las facultades de las Comunidades Autónomas para intervenir en la regulación de la materia debe juzgarse inconstitucional.

Así mismo, la letra c) del tercer apartado de este mismo artículo, excede por su excesivo detallismo el ámbito de la competencia básica que corresponde al Estado de acuerdo con el artículo 149.1.30 CE, y por este motivo debe declararse inconstitucional.

Por otra parte, el hecho de haber sido cualificados como orgánicos cuando no lo son materialmente por no ser desarrollo directo del derecho a la educación, comporta, también por este motivo su juicio negativo de constitucionalidad.

Finalmente el artículo 85.3 de la LO 10/2002, debe también juzgarse inconstitucional, puesto que al regular los órganos de coordinación docente que deben existir en los institutos de educación secundaria, llega al extremo de detallar quien deberá ostentar la dirección de los citados órganos y que deberá hacerse en el supuesto de que no pueda cubrirse esta dirección de acuerdo con lo previsto en el mismo artículo. Así, esta parte considera excedido el ámbito de la legislación básica que corresponde al Estado en esta materia, según resulta de lo expuesto en el primer apartado de estas alegaciones, y por ello solicita que el mencionado precepto sea declarado contrario al orden constitucional.

b) La inconstitucionalidad de los artículos 17.3 y 4, 26.3 y 66.1.2.3 y 4 de la LO 10/2002 por su carácter instrumental o adjetivo respecto al desarrollo del derecho a la educación

El artículo 17 de la LO 10/2002, no tiene carácter orgánico de acuerdo con la Disposición Final décima de la misma ley y regula la evaluación en el nivel de educación primaria. Los apartados 1 y 2 no plantean problemas de constitucionalidad. Sin embargo, los dos últimos incisos del apartado tercero y el apartado 4 son inconstitucionales en opinión de esta representación.

En efecto, los dos últimos incisos del apartado tercero del artículo 17 de la ley impugnada, prevén que «Cuando un alumno no haya alcanzado los objetivos, podrá permanecer un curso más en el mismo ciclo. Esta medida podrá adoptarse una sola vez a lo largo de la Educación Primaria». Tal previsión no puede considerarse incluida dentro del ámbito de la legislación básica que puede dictar el estado ex artículo 149.1.30 CE en la medida que el tiempo de permanencia en un determinado ciclo de aquellos estudiantes que no superen las pruebas o evaluaciones correspondientes, tan sólo de manera mediata o indirecta afecta al contenido primario del derecho a la educación.

Por su parte, el apartado 4 de este artículo que dispone que «Los alumnos que acceden al ciclo siguiente con evaluación negativa en alguna de las áreas, recibirán los apoyos necesarios para la recuperación de éstas». También debe declararse inconstitucional en la medida que tal regulación excede la competencia estatal para fijar la regulación básica del derecho a la educación (art.149.1.30 CE) al tratar sobre una materia meramente instrumental o adjetiva, y en consecuencia, accesoria al referido derecho.

El artículo 26 de la LO 10/2002 trata los llamados «itinerarios», concebidos como opciones que los estudiantes de educación secundaria obligatoria pueden escoger, entre las diferentes fórmulas educativas. Ya se ha tenido ocasión de argumentar la inconstitucionalidad del empleo de la expresión «enseñanzas comunes» por parte del tercer inciso del apartado segundo de este artículo, ahora interesa poner de manifiesto que la previsión del apartado cuarto del mismo concerniente a la

orientación a las familias para la elección del itinerario, también resulta contrario al orden constitucional pues, por una parte, no responde a la regulación de las condiciones básicas para el ejercicio del derecho a la educación al no guardar una estrecha y directa relación con el citado derecho, y por otra, por ser calificado de orgánico por la Disposición Final décima de la LO 10/2002 y ultrapasar el ámbito material reservado para este tipo de normas por el artículo 81.1 CE.

El artículo 32 de la LO 10/2002 se refiere a la titulación que deberán ostentar los profesores para impartir las enseñanzas de educación secundaria obligatoria y los módulos profesionales integrados en los programas de iniciación profesional. El apartado tercero del artículo regula, concretamente, la eventual contratación de otros profesores especialistas que sin hallarse en posesión del título de especialización didáctica desarrollen su actividad en el ámbito laboral, atendiendo a su calificación y a las necesidades del sistema, así como al carácter temporal y al régimen de derecho administrativo aplicable a los respectivos contratos. Esta previsión resulta para esta parte inconstitucional pues su carácter instrumental, la aleja de lo que puede considerarse materialmente básico, situándola fuera del ámbito de la competencia estatal, incluso en el caso de tratar de ubicar dicha previsión en el título competencial del artículo 149.1.18 CE, relativo a las bases del régimen jurídico de las administraciones públicas y a la legislación sobre contratos administrativos.

Finalmente, el artículo 66 de la LO 10/2002 relativo a los denominados «Centros docentes con especialización curricular» y que no tiene carácter orgánico de acuerdo con la Disposición Final décima de la LO 10/2002, también debe considerarse inconstitucional, excepción hecha de su quinto y último apartado. En efecto, el contenido de los apartados 1, 2 y 3, limitados a plasmar una serie de medidas, como por ejemplo, ofrecer proyectos educativos que refuercen y amplíen determinados aspectos del currículum o incorporar, en su caso, la ampliación de los horarios a fin de desarrollar los correspondientes proyectos de especialización, que los centros podrán o no llevar a la práctica de acuerdo con sus preferencias, carece de la naturaleza que es predicable de la regulación básica a que hace referencia el artículo 149.1.30 CE, dado que en ningún caso la previsión de meras acciones facultativas puede considerarse que garantiza el cumplimiento de las obligaciones de los poderes públicos en la materia, a la cual por imperativo constitucional debe atenerse dicha regulación. Lo dispuesto el apartado 4 del artículo 66 de la ley impugnada en relación a la revocación de la eventual especialización curricular también es inconstitucional por conexión necesaria con los anteriores apartados.

XI

LA INCONSTITUCIONALIDAD DE LAS DISPOSICIONES ADICIONALES TERCERA Y CUARTA SOBRE LIBROS DE TEXTO Y CALENDARIO ESCOLAR

La Disposición Adicional tercera, se ocupa de los libros de texto y demás materiales curriculares. Su apartado primero establece que la edición y adopción de libros de texto y demás materiales curriculares no requerirán

la previa autorización de la Administración educativa, con lo que, deberá ser la inspección educativa autonómica quien detecte, en todo caso, posibles disfunciones en dichos materiales, con la consiguiente posibilidad de perturbar la buena marcha de los estudios cuando, una vez iniciados éstos, deba procederse a posibles retiradas y sustituciones de material.

Lo anterior, evidencia que deben ser las Administraciones educativas quienes, de acuerdo con las bases fijadas por el Estado, regulen y determinen el procedimiento de cumplimiento de requisitos de dicho material curricular, pues estamos aquí ante funciones de verificación y control que deben ser ejercidas por quien tiene la competencia de desarrollo normativo y ejecución en materia de enseñanza (SSTC 59/1985, 14/1994, 203/1992, 181/1992, sobre aspectos industriales).

Además, en el apartado cuatro de la disposición adicional tercera se establece que «con carácter general, los libros de texto y el materiales curriculares adoptados no podrán ser sustituidos por otros durante un período mínimo de cuatro años. Excepcionalmente, cuando la programación docente lo requiera, las Administraciones educativas podrán autorizar la modificación del plazo anteriormente establecido.» La propia redacción del precepto desvirtúa su carácter básico al reconocer a las Administraciones educativas la posibilidad de variar ese plazo mínimo. Además, resulta perturbador en combinación con el apartado primero, puesto que dichos materiales no estarán previamente autorizados, y pueden detectarse en ellos pequeñas o grandes anomalías que justifiquen su sustitución. En todo caso, se trata de opciones que debe poder valorar la propia Administración educativa, en contraste con lo que se establezca con carácter básico, pero con margen para decidir la propia Administración la forma de actuar su inspección y las medidas necesarias para salvaguardar la correcta y eficaz prestación del servicio de acuerdo con los principios constitucionales del artículo 103 CE.

También el apartado tercero de esta Disposición Adicional debe juzgarse inconstitucional, pues como los anteriores no pueden considerarse normas básicas de desarrollo del artículo 27 CE, sino normas reguladoras del procedimiento interno de gestión y de organización de los centros docentes que, por tanto corresponde dictar a las Comunidades Autónomas, eso si respetando las reglas del procedimiento administrativo común (SSTC 98/2001, de 5 de abril, FJ 8 y 188/2001, de 20 de septiembre, FJ 11).

La Disposición Adicional cuarta se refiere al calendario escolar. El primer inciso de su apartado primero, relativo al mínimo de días lectivos para las enseñanzas obligatorias, esta ligada a la competencia del Estado para dictar la legislación básica de desarrollo del artículo 27 CE. En cambio el resto del primer apartado y la totalidad del segundo no son constitucionales por incidir en materia de organización del calendario escolar que en Cataluña es competencia de la Generalidad. En efecto, la fijación del calendario escolar es una materia típicamente organizativa y por tanto corresponde a las Comunidades Autónomas, no puede confundirse ni asimilarse la competencia estatal para fijar los horarios mínimos correspondientes a las enseñanzas

mínimas, que reconocen las Sentencias del Tribunal Constitucional 87 y 88/1983, de 27 de octubre, con una supuesta competencia estatal para establecer el calendario escolar, que el Estado no puede ostentar ni siquiera indirectamente, fijando las fechas máximas para el inicio y finalización del curso escolar.

XII

LA INCONSTITUCIONALIDAD DEL CUARTO APARTADO DE LA DISPOSICIÓN TRANSITORIA SEXTA

La disposición transitoria sexta, disciplina la problemática relativa a la transformación de los conciertos como consecuencia de la aplicación de la propia LO 10/2002.

El cuarto apartado de la disposición prevé que «en la Ley de Presupuestos Generales del Estado se determinará el importe máximo de las cuotas que los centros con concierto singular podrán percibir de las familias».

Una primera lectura de este apartado destaca la aparente bondad de la norma que, en principio parece perseguir que tan solo pueda percibirse de los alumnos, en concepto de cuotas, la cantidad necesaria que, en unión de la procedente de la financiación pública, pueda satisfacer las necesidades totales de financiación del centro. Sin embargo, y precisamente como consecuencia de fijar el importe máximo de las cuotas, podría suceder que no se diera la necesaria solución de continuidad o correspondencia entre el importe total a recibir en concepto de financiación pública y la suma total de las cuotas a percibir de los alumnos, de forma que la financiación pública más la financiación privada complementaria no llegase a cubrir las necesidades totales de financiación del centro. En este caso, es incuestionable que se estaría infringiendo el artículo 27.9 CE, puesto que el déficit financiero ocasionado produciría el efecto de que, realmente, no se estuviese ayudando al centro sino todo lo contrario, perjudicándolo en contra de lo que ordena el mencionado precepto constitucional.

Finalmente debe señalarse que el hecho de incluir en la Ley de presupuestos del Estado la determinación de unas cuotas relativas al coste de la enseñanza a cargo de las familias y que constituirán un ingreso de un centro privado, vulnera lo dispuesto en el artículo 134.2 CE en lo relativo a la determinación del contenido reservado a las leyes de presupuestos, y por tanto, también por esta razón debe declararse la inconstitucionalidad del precepto.

XIII

LA INCONSTITUCIONALIDAD POR CONEXIÓN DE LA DISPOSICIÓN FINAL DÉCIMA

La Disposición Final décima detalla los artículos y disposiciones de la LO 10/2002 que no tienen carácter orgánico y atribuye, por tanto, esta condición al resto de preceptos de la ley, teniendo, ella misma naturaleza orgánica.

Dado que, como se ha argumentado en el primer apartado de estas alegaciones conferir naturaleza orgánica a contenidos que no lo sean materialmente es contrario a la reserva de ley orgánica prevista en el artículo 81.1 CE, y por tanto, inconstitucional. En consecuencia, la

Disposición final décima de la LO 10/2002 debe considerarse inconstitucional en relación a los artículos que de acuerdo con lo expuesto en este recurso no merecen, pese a tenerla formalmente atribuida, naturaleza orgánica.

OTROSÍ DICE:

Que en cumplimiento de la resolución adoptada por el Pleno del Parlamento de Cataluña en fecha 13 de marzo de 2003, certificado del cual se acompaña a este escrito como documento número 1, esta representación insta la recusación del Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga y Cabrera en el procedimiento que deriva del recurso de inconstitucionalidad que se interpone mediante el presente escrito, por concurrir la causa prevista en el artículo 219.9º de la Ley Orgánica del Poder Judicial, que se justifica en los antecedentes de hecho y los fundamentos jurídicos que se relacionan a continuación:

PRIMERO

El día 21 de enero de 2003 el Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga presentó una conferencia y participó en el coloquio organizado en Madrid dentro de la tribuna de política y sociedad «Forum Europa», organizada, en forma de desayunos informativos, por Nueva Economía Forum, con la colaboración de Europa Press y el patrocinio de Mercadona, BT e ING Direct. Como documento número 4 se acompaña la transcripción del acto, transcripción realizada por los servicios del Parlamento de Cataluña a partir de la grabación en vídeo del mismo. Debe hacerse constar que dichos desayunos informativos son actos públicos y en los que siempre han estado presentes numerosos medios de comunicación, agencias informativas, prensa, radio y televisión, nacionales y extranjeras, que han informado ampliamente del desarrollo de cada uno de los actos. El Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga era plenamente consciente en dicho acto de que se hallaba allí como presidente del Tribunal Constitucional, y así lo afirma al decir: «Y desde el año 1995 me encontré realizando una tarea que nunca había yo imaginado que iba a poder asumir, que es la de juzgar, la de juez, juez del Tribunal Constitucional, magistrado del Tribunal Constitucional, y en esto ahora me encuentro. Por tanto, voy un poco a decirles a ustedes lo que yo pienso al respecto, o sea qué hacemos los jueces, qué hacen los magistrados.» También era consciente de la repercusión que podían tener sus palabras, justamente porque las pronunciaba como presidente del Tribunal Constitucional. Así, en una de las preguntas que se le formularon, en relación a la duración de las penas y a la constitucionalidad de la generalización de la prisión provisional, respondió: «Pues me va usted a permitir que lo mismo que antes, es que son cosas que, no a mí ni a nosotros, y si... [#] Yo no debería y no me quiero pronunciar porque entonces inmediatamente me pasará como me pasó con un cierto político que, con un cierto gobierno, que me recusó por lo que había dicho, pero no había dicho lo que había dicho, sólo que era otra cosa, pero, en fin, basta que... [#] a ver, ¿qué dijo? ¿Qué dijo exactamente? ¿Está a favor o en contra? Y como va a venir a nosotros, yo tengo aquí a mis queridos compañeros... [#] pues no puedo hablar.»

SEGUNDO

En dicho acto el Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga realizó algunas afirmaciones que ponen de manifiesto que mantiene una cierta animadversión hacia las comúnmente llamadas «nacionalidades históricas», identificadas como aquellas a las que se refiere la disposición transitoria segunda de la Constitución. En la conferencia citada, el presidente del Tribunal Constitucional afirma su desacuerdo con dicho concepto, lo cual, en la medida que sólo fuera una discrepancia sobre el uso del lenguaje, no plantearía mayores problemas. Pero seguidamente, en la misma conferencia, atribuye a la Comunidad Autónoma de Cataluña –titular de la competencia plena en materia de enseñanza en virtud del artículo 15 del Estatuto– un ejercicio desleal de dicha competencia para con las otras comunidades autónomas y para con el Estado al afirmar: «Les anticipo una pequeña anécdota: hace unos años, no sé, cinco o seis años, visitaba yo Granada acompañado de uno de mis nietos, mi nieta Lara, la mayor, que vive en Barcelona, que estudia en Barcelona y que se ha formado, lógicamente, según los textos que se utilizan en Barcelona. Visitamos la Alhambra, visitamos el Generalife, bajamos a la capilla de los Reyes Católicos, y Lara, tendría entonces 14 o 15 años, me dijo: “Abuelo, ¿pero también por aquí ha pasado la historia?”, porque a ella le habían enseñado en Cataluña que por Granada, por el resto de España, por Castilla, por Andalucía, no había pasado la historia». Debemos remarcar que el presidente del Tribunal Constitucional no afirma que en la enseñanza que se imparte en Cataluña se omitan materias o datos históricos, sino que la misma se realiza conscientemente mediante la negación de la veracidad de estos datos históricos.

TERCERO

Esta posición del presidente del Tribunal Constitucional no es nueva. Su animadversión hacia ciertas comunidades autónomas ya se puso de manifiesto el mismo día de su toma de posesión del cargo, en las que, a raíz de las medidas antiterroristas adoptadas por el presidente de los Estados Unidos de América tras los atentados perpetrados el 11 de setiembre de 2001, recriminó implícitamente como desleal la falta de adhesión política del Gobierno Vasco al Gobierno del Estado, al establecer, en términos comparativos evidentes y con claros visos menospreciativos hacia las instituciones vascas, la actitud que correspondía a un supuesto «lehendakari de Oklahoma».

CUARTO

La animadversión del Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga hacia las comunidades autónomas de Cataluña o el País Vasco se hace extensiva, en la conferencia realizada el 21 de febrero del presente año, a las tres comunidades a que se refiere la disposición transitoria segunda de la Constitución, al manifestar que: «Y por último –como dije–, una organización de nacionalidades y regiones en un territorio de España repleto de historia, de norte a sur, de este a oeste, con unos reinos de brillante trayectoria y que no pueden, seriamente, quedar reducidos a segundones frente a tres comunidades que dicen que son distintas porque plebiscitaron

afirmativamente en la República un estatuto de autonomía. ¡No corte usted esto ahí! Corte usted el año 1000, cuando los andaluces teníamos, y Granada tenía, varias docenas de surtidores de agua, de colores distintos y olores diversos, y en algunas zonas de estas llamadas comunidades históricas ni siquiera sabían lo que era asearse los fines de semana». El tono sarcástico y el contenido ofensivo que conllevan las palabras del presidente del Tribunal Constitucional han generado un gran revuelo social y político, con amplia trascendencia mediática como puede comprobarse en el dossier de prensa que se acompaña como documento número 5, y ha mermeado de forma indubitable el prestigio del propio Tribunal.

QUINTO

La animadversión del presidente del Tribunal Constitucional para con las llamadas comunidades históricas en general y para con la Comunidad Autónoma de Cataluña en especial, no sería suficiente para plantear su recusación, si de la misma no derivase la explicitación de una especial interpretación de la Constitución que permite al Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga afirmar a priori, desde su posición de presidente del Tribunal Constitucional, que ciertas pretensiones que integran los programas políticos de algunas fuerzas con representación en el Parlamento de Cataluña son inconstitucionales, lo que implica que, en relación a algunos asuntos ante el Tribunal Constitucional en los sean parte las instituciones que integran la Generalidad de Cataluña, el presidente del Tribunal tiene formado un juicio anterior y previo contrario a las pretensiones que pueda mantener la Generalidad de Cataluña, de lo que deriva un interés específico en el resultado de la resolución que pueda adoptar el Tribunal Constitucional.

SEXTO

En su conferencia del 21 de febrero, el presidente del Tribunal Constitucional rechaza que la Constitución española de 1978 dé cabida a un Estado federal. Los argumentos que utiliza son de carácter teórico y doctrinal sobre el poder originario o, lo que es lo mismo, sobre la inexistencia de un pacto federal. Esta representación nada tiene que objetar a una afirmación de estas características; ahora bien, seguidamente el Excmo. Sr. Jiménez de Parga trata del llamado federalismo asimétrico en los términos siguientes:

«Se ha dicho –y con esto ya remato esta intervención para que ustedes puedan preguntar lo que deseen– que podría, quizás –y lo han dicho mis discípulos, por lo tanto para mí es una afirmación mucho más preocupante, se ve que soy un profesor que no transmite a sus discípulos las buenas doctrinas, sino que estos se escapan–..., que hay la posibilidad de establecer un federalismo asimétrico. Esto, como todos los que han pasado por mi curso en la universidad, saben que es una manera poco correcta de definir el federalismo.

»El federalismo asimétrico, expresión que inventó o puso en circulación un autor norteamericano, Tarlton en el año 65, me parece, lo que hacía era describir la situación real del estado federal en Norteamérica diciendo: “Es cierto que la Constitución establece igualdad[#] para los estados, pero en la práctica California

tiene más fuerza económica, social, cultural, que por ejemplo Nevada”. Pero esto no significa que se establezca constitucionalmente un federalismo asimétrico o pueda establecerse. Mutatis mutandis nosotros sabemos que nuestra Constitución, artículo 14, se dice que “todos los españoles son iguales”. Pero, claro, si alguien pregunta al salir allí a cualquier hombre de la calle si es igual el poderoso señor tal y el mendigo que está pidiendo limosna, pues no. Todos los españoles son iguales, pero en la aplicación práctica de ese principio se producen desigualdades, lo mismo que en la aplicación práctica del esquema federal se producen asimetrías. Pero una cosa es esa, la descripción sociológica de la aplicación del federalismo, y otra es la construcción [#] constitucional del federalismo asimétrico; son asuntos completamente distintos.

»En consecuencia, por ahí tampoco se puede marchar, por lo menos –y esto es lógico que lo tenga que decir– mientras tengamos esta Constitución, con lo cual no estoy sacralizando la Constitución, no la estoy convirtiendo en un dogma intocable, lo que estoy diciendo es que mientras que tengamos esta Constitución y nosotros como jueces constitucionales lo que tenemos es una constitución y no podemos inventarnos otra, tenemos que mantener estas elementales reglas generales, principios, postulados.»

El presidente del Tribunal Constitucional abandona la posición teórica y doctrinal defendida anteriormente sobre el carácter no federal de la Constitución de 1978, para adentrarse no tanto en el concepto de federalismo, sino en la asimetría, concepto que sólo admite como consecuencia práctica –en la realidad económica, social o cultural– de la aplicación del principio de igualdad recogido en el artículo 14 de la Constitución, y considera contrario a las reglas generales, principios y postulados de la vigente Constitución cualquier norma subconstitucional –entre las que evidentemente incluye los Estatutos de Autonomía– que pretenda establecer un modelo de organización territorial del Estado basado en la asimetría, y ello a pesar que esta asimetría es el fundamento que inspira el artículo 152 de la Constitución, sin perjuicio que dicho artículo no impida de entrada, como así ha sido en la práctica, que el resto de las comunidades autónomas se hayan constituido de forma simétrica a las comunidades a que se refiere dicho artículo. Esta representación no pretende polemizar sobre la bondad de las posiciones teóricas mantenidas por el Excmo. Sr. Jiménez de Parga, sino simplemente remarcar el prejuicio que éste sostiene en relación a cualquier posible pretensión de asimetría territorial, y su pronunciamiento previo a cualquier asunto que sobre el mismo pudiera plantearse ante el Tribunal Constitucional rechazando de plano que el mismo pueda acogerse dentro de la actual Constitución y que ello deriva de su animadversión hacia las comúnmente llamadas nacionalidades históricas –entre ellas, Cataluña–, y demuestra un interés en que las resoluciones del Tribunal Constitucional en las que sea parte alguna de las instituciones que integran la Generalidad de Cataluña rechacen cualquier atisbo de diferenciación con el resto de las comunidades autónomas, con independencia de lo que pueda establecer el Estatuto de Autonomía de Cataluña.

SÉPTIMO

La recusación del Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga se fundamenta en el artículo 219.9º de la Ley Orgánica del Poder Judicial, que establece como causa de abstención y, en su caso, de recusación el tener interés directo o indirecto en el pleito o causa. La aplicabilidad de dicha norma se produce de conformidad con el artículo 80 de la Ley Orgánica del Tribunal Constitucional, que establece que deben aplicarse, con carácter supletorio a la misma, los preceptos de la Ley Orgánica del Poder Judicial y la Ley de Enjuiciamiento Civil que regulan diversas materias, entre las que se encuentran los preceptos relativos a la recusación y abstención. Por su lado, el artículo 107 de la Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil establece las condiciones de tiempo y forma en que deba formularse la recusación.

Por todo ello, al Tribunal Constitucional

SOLICITA

Que teniendo por hechas las manifestaciones formuladas mediante Otrosí, y por aportados los documentos que se acompañan, tenga por recusado en tiempo y forma, de conformidad con el artículo 107 de la Ley 1/2000, de 7 de enero, de Enjuiciamiento Civil, al Excmo. Sr. Don Manuel Jiménez de Parga en el recurso de inconstitucionalidad que se interpone, y siguiendo el incidente de recusación en todos sus trámites estime la petición de recusación por concurrir la causa prevista en el artículo 219.9º de la Ley Orgánica del Poder Judicial.

AL TRIBUNAL CONSTITUCIONAL SOLICITA

Que teniendo por presentado este escrito con los documentos adjuntos, se sirva admitirlo y en sus méritos tener por interpuesto en tiempo y forma, en la representación ostentada, recurso de inconstitucionalidad contra la Ley Orgánica 10/2002, de 23 de diciembre, de calidad de la educación, concretamente los siguientes artículos:

a) Artículo 4, apartados 1 y 3, segundo párrafo; artículo 5; artículo 8, apartados 2 y 3, por lo que se refiere a la expresión «enseñanzas comunes»; artículo 10, apartado 2; artículo 16, apartados 3, 4 y 5; artículo 17, apartado 3, en sus dos últimos incisos; artículo 17, apartado 4; artículo 23, apartados 2, 3 y 4; artículo 24; artículo 26, apartado 2, tercer párrafo, y apartados 3 y 5; artículo 29, apartados 2 y 3; artículo 31, apartado 2, último inciso; artículo 32, apartado 3, desde «En los centros públicos [...]» hasta «[...] derecho administrativo.»; artículo 35, apartados 4, 6, 8 y 9; artículo 40; artículo 41; artículo 42, apartados 1, segundo inciso, apartados 2 y 5; artículo 43; artículo 44; artículo 45; artículo 46; artículo 47; artículo 48; artículo 49, apartados 1 y 5; artículo 58, apartados 3 y 6, segundo inciso; artículo 59, apartado 1; artículo 61, apartado 2; artículo 66, apartados 1, 2, 3 y 4; artículo 76, apartado 2, en el inciso «[...] en ninguna de las cantidades [...]» hasta «[...] apartado siguiente.»; artículo 76, apartado 3, letra c); artículo 85, apartado 3; artículo 92, apartado 3; artículo 101, apartados 2 y 3; artículo 102, apartado 2, en el inciso «[...] y de conformidad con las normas básicas que regulan esta materia.»; artículo

105, apartado 1; artículo 106, apartados 1 y 2, y por conexión, el apartado 3; artículo 107, apartados 2 y 3; disposición adicional segunda, apartado 3, primer inciso; disposición adicional tercera, apartados 1, 3 y 4; disposición adicional cuarta, apartado 1, segundo y tercer incisos, y apartado 2; disposición adicional octava, apartado 1, último inciso; disposición transitoria segunda, apartado 1; disposición transitoria sexta, apartado 4; disposición final tercera, apartado 2; disposición final novena.

b) Disposición final décima, en la medida que atribuye carácter de ley orgánica a los siguientes preceptos: artículo 4, apartado 3, segundo párrafo; artículo 16, apartados 3, 4 y 5; artículo 23, apartado 2; artículo 24; artículo 26, apartado 2, tercer párrafo, y apartados 3 y 5; artículo 35, apartados 4, 6, 8 y 9; artículo 42, apartados 2 y 5; artículo 76, apartado 2, en el inciso «[...] en ninguna de las cantidades [...]» hasta «[...] apartado siguiente.», y apartado 3, en letra c).

Que tenga por formuladas las anteriores alegaciones y, previos los trámites pertinentes, dicte en su día sentencia por la que se declare la inconstitucionalidad y la nulidad, de dichas disposiciones, por ser contrarias al ordenamiento constitucional.

Barcelona para Madrid, 24 de marzo de 2003.

Esther Andreu y Fornós
Letrada del Parlamento de Cataluña

4.90. RÈGIM INTERIOR

4.90.10. CÀRRECS I PERSONAL

Concurs per a la provisió temporal d'un lloc de treball de cap de l'Àrea de Comissions i Ponències del Departament de Gestió Parlamentària del Parlament de Catalunya

Tram. 500-00048/06

Convocatòria

Acord: Mesa del Parlament, sessió del 25.03.2003

OFICIALIA MAJOR

CONVOCATÒRIA

Atès que s'ha de proveir temporalment el lloc de treball vacant de cap de l'Àrea de Comissions i de Ponències del Departament de Gestió Parlamentària del Parlament de Catalunya, grup B/C, nivell 10, fins a la reincorporació del titular de la plaça, i d'acord amb el que estableixen els articles 18, 19 i 20 de la Modificació de determinats preceptes dels títols I i II dels Estatuts del règim i el govern interiors del Parlament de Catalunya, aprovada per acord de la Comissió de Govern Interior de data 28 de juny de 2001, i amb l'article 20 de l'Acord sobre les condicions de treball del personal del Parlament per als anys 2002-2004, i d'acord amb la

4.90.10.

normativa corresponent sobre funció pública de la Generalitat de Catalunya, la Mesa del Parlament convoca un concurs per a la provisió temporal d'aquest lloc de treball.

Les funcions assignades al lloc convocat consisteixen a gestionar i coordinar l'assistència i el suport administratiu per al funcionament de les comissions i de les ponències; gestionar i coordinar les tasques administratives relatives a les convocatòries i els ordres del dia d'aquests òrgans, la redacció material de les actes i la redacció dels certificats i els acords; controlar la custòdia d'actes, documents i expedients de les comissions i les ponències, fins que són tramesos a l'arxiu; gestionar i coordinar la tramesa al Departament d'Edicions dels acords de les comissions que s'han de publicar; coordinar el calendari de les iniciatives que han de tramitar les comissions per a cada període de sessions; coordinar les tasques generals del Departament de Gestió Parlamentària que afecten el funcionament de les comissions, i coordinar els torns de vacances dels gestors de les comissions.

BASES

1. REQUISITS DE PARTICIPACIÓ

Pot prendre part en aquest concurs el personal que compleixi els requisits següents:

a) Ésser funcionari de carrera, interí o contractat del grup de secretaris-transcriptors, actualment escala general d'administrador/a del cos d'administradors parlamentaris del Parlament de Catalunya, i ocupar una plaça a l'Administració del Parlament de Catalunya.

b) Posseir el certificat del nivell de suficiència de català (C) o equivalent, que, d'acord amb el que estableix el Decret 161/2002, de l'11 de juny, sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya, s'ha d'acreditat en el decurs del procediment.

c) Trobar-se, respecte a l'Administració del Parlament de Catalunya, en qualsevol de les situacions administratives regulades per la normativa vigent i complir els requisits que estableix l'article 62 del Decret 123/1997, del 13 de maig, pel qual s'aprova el Reglament general de provisió de llocs de treball i promoció professional dels funcionaris de l'Administració de la Generalitat.

d) No hi pot participar el personal que es trobi en situació de suspensió mentre en durin els efectes, ni el personal traslladat de lloc de treball, ni el destituït de càrrecs de comandament com a conseqüència d'un expedient disciplinari, mentre en durin els efectes corresponents. Tampoc no hi pot participar el personal que, trobant-se en una situació altra que la de servei actiu, no hi hagi estat el temps mínim exigint per a reingressar.

2. SOL·LICITUD I DOCUMENTACIÓ

1 Tothom qui compleixi les condicions de la base primera i vulgui prendre part en aquest concurs ha de presentar, fins el dia 7 d'abril d'enguany, al Registre

d'Oficialia Major del Parlament de Catalunya, la documentació següent:

a) La sol·licitud de participació adreçada a la Direcció de Govern Interior, que s'ha de formalitzar en un model normalitzat, els exemplars del qual són a disposició dels interessats al Departament de Recursos Humans del Parlament de Catalunya, i també poden ésser impresos des de l'adreça d'Internet <http://www.parlament-cat.es/informac.htm>.

b) El currículum, que exposi la idoneïtat i l'adequació del candidat o candidata per al lloc de treball a cobrir.

c) La documentació acreditativa dels mèrits allegats, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació d'acord amb el barem que indica la base sisena.

d) La sol·licitud dels certificats acreditatius dels mèrits, de conformitat amb la base 3.3, adreçada a la Direcció de Govern Interior, o bé la sol·licitud d'un informe de l'expedient personal, en la part que pugui ésser objecte de valoració, tal com assenyalat la base 3.2.

e) La documentació acreditativa de posseir el certificat del nivell de suficiència de català (C) o equivalent, d'acord amb el que estableix el Decret 161/2002, de l'11 de juny, sobre l'acreditació del coneixement del català i l'aranès en els processos de selecció de personal i de provisió de llocs de treball de les administracions públiques de Catalunya.

2. La manca de presentació del currículum implica que l'òrgan de selecció no el pugui tenir en compte a l'efecte de la valoració dels mèrits. D'altra banda, els mèrits no acreditats documentalment no es tenen en compte a efectes de valoració.

3. ACREDITACIÓ DELS MÈRITS

1. Els mèrits s'han de referir a la data de publicació d'aquesta convocatòria en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya* i només es poden tenir en compte els mèrits allegats i justificats dins d'aquest termini.

2. Els mèrits s'han d'acreditar documentalment mitjançant els certificats corresponents o es pot substituir la certificació de les dades o dels mèrits allegats que ja constin en l'expedient personal del funcionari o funcionària per un informe de la Direcció de Govern Interior emès als efectes d'aquest concurs, o per qualsevol altre mitjà admès en dret.

3. Els certificats esmentats per l'apartat 2 han d'ésser expedits per:

a) La Direcció de Govern Interior, en el supòsit de mèrits referits a llocs de treball de l'Administració del Parlament de Catalunya.

b) L'òrgan competent en matèria de personal, en el supòsit de mèrits que es refereixin a llocs de treball en altres institucions públiques diferents del Parlament de Catalunya.

c) Per altres mèrits, l'autoritat acadèmica, local o administrativa que correspongui.

4. COMISSIÓ TÈCNICA D'AVALUACIÓ

La comissió tècnica d'avaluació és formada per:

a) El director de Govern Interior, que pot delegar en la cap del Departament de Recursos Humans.

b) La cap del Departament de Gestió Parlamentària

c) Un funcionari o funcionària designat d'entre una terna proposada pel Consell de Personal, per raó de la seva especialització, tenint en compte les funcions del lloc a proveir.

5. PROCEDIMENT D'ACTUACIONS

1 Un cop transcorregut el termini de presentació de sol·licituds, la Direcció de Govern Interior ha d'elaborar i fer pública, d'acord amb el que estableixen els apartats 6 i 7, en un termini no superior a quinze dies, la llista de persones admeses i excloses, amb la indicació de si resten o no exemptes de fer la prova de llengua catalana, i també dels motius d'exclusió, si s'escau.

2 La comissió tècnica d'avaluació, en un termini no superior a cinc dies des de la publicació de la llista d'admesos i exclosos, ha de fer públics el dia, l'hora i el lloc per a fer la prova o les proves de coneixement suficient de la llengua catalana, per als candidats que no l'hagin acreditat, amb una antelació mínima de dos dies. La qualificació d'aquesta prova és d'apte/a o no apte/a i s'ha de fer pública d'acord amb el que estableixen els apartats 6 i 7.

3 La comissió tècnica d'avaluació ha de fer públics el dia, l'hora i el lloc de l'entrevista establerta per la base sisena en el mateix moment, si s'escau, de la publicació de les qualificacions de la prova de llengua catalana, tot convocant els aspirants que l'hagin superada, amb una antelació mínima de dos dies.

4 En el termini màxim d'un mes des de la publicació de llista d'admesos i exclosos, la comissió tècnica d'avaluació ha d'elaborar una relació ordenada de les persones candidates admeses a la convocatòria, amb les puntuacions atorgades, la qual s'ha de fer pública al tauler d'anuncis del Parlament.

5 La Mesa, davant la proposta de la comissió tècnica d'avaluació, ha de resoldre el concurs. Aquesta resolució s'ha de publicar en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

6 Totes les comunicacions i les notificacions derivades d'aquesta convocatòria s'han de fer públiques al tauler d'anuncis del Parlament de Catalunya, sens perjudici que es publiquin també en el diari oficial que estableixin aquestes bases.

7 Les qualificacions de les proves i de la fase de concurs s'han de fer públiques, als efectes del que estableix l'article 59.5.b de la Llei de l'Estat 30/1992, del 26 de novembre, del règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, modificat per la Llei de l'Estat 4/1999, del 13 de gener, al tauler d'anuncis del Parlament de Catalunya. Amb aquesta publicació es considera feta l'oportuna notificació als interessats i s'inicien els terminis als efectes dels possibles recursos.

6. MÈRITS I CAPACITATS A VALORAR

Les persones aspirants han d'adjuntar a la sol·licitud els documents a què es refereix la base segona, apartat 1,

lletres b i c, els quals han d'ésser valorats per la comissió tècnica d'avaluació en dues fases no eliminatòries, en el conjunt de les quals s'ha d'obtenir una puntuació mínima total de 50 punts, segons els criteris i els barems següents:

Primera fase. Valoració de mèrits

a) Treball desenvolupat

Es valora, fins a un màxim de 45 punts, el treball desenvolupat en funció de l'experiència adquirida, especialment en l'exercici de funcions semblants a les pròpies del lloc convocat, tenint en compte el contingut tècnic i l'especialització dels llocs ocupats en relació amb el que és objecte de convocatòria i els coneixements i l'experiència.

b) Cursos de formació i perfeccionament

Per l'assistència i l'aprofitament als cursos de formació i perfeccionament que versin sobre matèries relacionades amb funcions pròpies del lloc de treball que es convoca, fins a 10 punts, en funció de la seva utilitat.

c) Antiguitat

L'antiguitat en serveis prestats, atenent als grups, el nivell i les categories en què s'hagin prestat, es valora fins a 5 punts, a raó de 0.5 punts per any complet de serveis. Els serveis efectivament prestats en el Parlament puntuen el doble que els prestats en altres administracions.

Es computen els serveis efectius prestats i reconeguts a l'empara de la Llei 70/1978, del 26 de desembre, i les disposicions concordants, tenint en compte que el temps de serveis prestats simultàniament només es pot computar una vegada.

d) Titulacions acadèmiques

Les titulacions acadèmiques oficials, quan siguin rellevants per al lloc de treball a proveir, es valoren fins a 5 punts, en funció dels coneixements requerits, la competència i l'especialització d'aquest lloc.

En cap cas no s'avaluen les titulacions acadèmiques de nivell inferior que siguin necessàries per a assolir-ne d'altres de nivell superior que es pugin al·legar com a requisit o com a mèrit.

e) Coneixements de llengua catalana.

El coneixement de la llengua catalana superior al requerit per al lloc de treball es valorarà fins a 5 punts. Aquest coneixement s'ha de justificar mitjançant el certificat de nivell superior de català (D) o qualsevol altre títol equivalent. També es valora qualsevol altre certificat de la Junta Permanent de Català per a obtenir el qual s'hagi d'haver obtingut prèviament el certificat de nivell C. En aquest darrer cas, el valor que s'ha d'atorgar als coneixements justificats s'ha de ponderar en funció de la utilitat d'aquests en relació amb el lloc de treball.

Segona fase. Entrevista

En l'entrevista es comproven i es valoren la competència i la capacitat, a partir dels mèrits establerts a la convocatòria i al·legats per les persones aspirants que siguin adients per a ocupar el lloc de treball convocat i,

en conseqüència, per a determinar la millor adequació de la persona al lloc de treball.

Es pot demanar a les persones aspirants que exposin llurs criteris respecte als continguts funcionals del lloc objecte de concurs i llurs propostes de millora.

L'entrevista es valora amb un màxim de 30 punts.

7. RESOLUCIÓ DEL CONCURS

1 El concurs s'ha de resoldre a favor de la persona aspirant que obtingui la millor valoració de la totalitat dels mèrits i les capacitats especificats a què es refereix la base sisena i comporta l'adscripció en comissió de serveis del funcionari o funcionària al lloc de treball convocat i amb les funcions descrites fins que es reincorpori el titular de la plaça. En el cas que la persona proposada no fos funcionari o funcionària de carrera, la provisió adopta el caràcter d'interina.

2 L'empat en la puntuació global es desfà, si s'escau, d'acord amb l'aplicació successiva dels criteris següents:

Es dirimeix a favor de la persona aspirant que tingui la condició de funcionari. Si la situació d'empat es produeix entre dues persones amb igualtat de condicions laborals, es dirimeix a favor de qui hagi obtingut la puntuació més alta en la valoració dels mèrits establerts per la base sisena. Si persisteix l'empat, per la puntuació més elevada, tenint en compte l'ordre dels apartats establerts per la base sisena.

3 El concurs pot ésser declarat desert.

8. TERMINIS D'INCORPORACIÓ I DE PRESA DE POSSESSIÓ

1. La data de cessament en el lloc anterior s'ha d'efectuar dins els tres dies hàbils següents comptats a partir de l'endemà de la publicació de la resolució del concurs en el *Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya*.

2. El termini per a incorporar-se a la nova destinació és de dos dies hàbils comptadors a partir de la data de cessament en el lloc anterior. Si aquesta resolució comporta el reingrés al servei actiu, el termini de presa de possessió s'ha de comptar des de l'endemà de la publicació d'aquesta. Així mateix, per causes justificades per necessitats del centre gestor d'origen, que el cap o la cap del dit centre gestor ha de valorar en cada cas, es pot concedir una prorroga màxima de vuit dies més.

3. El termini per a la presa de possessió en la nova destinació, que ha d'acreditar la cap del Departament de Recursos Humans, és de dos dies hàbils comptadors a

partir de l'endemà de la data de cessament en el lloc anterior. Si aquesta resolució comporta el reingrés al servei actiu, el termini de presa de possessió s'ha de comptar des de l'endemà de la publicació d'aquesta. Així mateix, per causes justificades per necessitats del centre gestor d'origen, que el cap o la cap del dit centre gestor ha de valorar en cada cas, es pot concedir una prorroga màxima de deu dies més.

9. RÈGIM D'IMPUGNACIONS

1 Contra aquestes bases i l'acord de la Mesa del Parlament de resolució del concurs, que posen fi a la via administrativa, les persones interessades poden interposar recurs potestatiu de reposició davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de la publicació o la notificació, o directament recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la publicació o la notificació, de conformitat amb la Llei de l'Estat 29/1998, del 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

2 Contra els actes de tràmit de la comissió tècnica d'avaluació que decideixin directament o indirectament el fons de l'assumpte, determinin la impossibilitat de continuar el procés selectiu o produeixin indefensió o perjudici irreparable a drets o interessos legítims, les persones interessades poden interposar recurs d'alçada davant la Mesa del Parlament en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la publicació al tauler d'anuncis del Parlament.

Palau del Parlament, 25 de març de 2003

Imma Folchi i Bonafont
Oficiala major

Descripció de funcions dels llocs de treball del Parlament de Catalunya

Correcció d'errades de publicació (BOPC 210)

Al BOPC 210, a la pàg. 88.

On diu: «Cap de la Unitat de Visites (B/C)»

Ha de dir: «Cap de la Unitat de Visites (C)»

P R E U S		
<i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	45,08 euros	IVA inclòs
Número solt	1,35 euros	
<i>Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció anual (edició impresa o en microfitxa)	36,06 euros	
Número solt	0,72 euros	
<i>Butlletí Oficial del Parlament de Catalunya</i> <i>i Diari de Sessions del Parlament de Catalunya</i>		
Subscripció conjunta (edició impresa o en microfitxa)	78,13 euros	

ISSN 0213-7798
Dipòsit legal: B-20.066-1980
Imprès a Multitext, SL • Barcelona

**Les publicacions oficials
també són consultables a
www.parlament-cat.net**